

mälestuseks hr. ja proua Gale
tänuga Vancouveri Eesti
ühendatud Papiiri Kogudusest.
Vancouver, 13. det. 1989.

Kogutud Evangelised

Laulud

Nootidega

II

PRINTED IN CANADA

E. F. GLEN LITHO, ARVO UUS - TORONTO

Oh ma - gus ra - hu, mis mu sü - dant täi - dab, Ehk küll maa -

il - mas pal - ju kur - just on! Usk ker - ges - ti maa - il - ma

ä - ra vöi - dab, See - lä - bi kal - li ra - hu kät - te saan.

2. Kui maailm mind küll märatsejaks arwab, Ei Jumalast mind keegi lahuta. Kui saatan mulle võrgud ette tõmbab, Ei see mult suuda rahu riisuda.

3. Ei seda rahu, mis mu hinges peitub, Saa keegi osta kalli kulla eest, Vaid seda imelikku pärlit leidub Ükspäinis Päästja kalleis haavades.

4. „Ma jätan teile oma kalli rahu,“ Nii ütles Jeesus jüngeritele siin. On see mu hinges, ei siis enam mahu Mu sisse raske, rõhuv murepiin.

5. Kui Rahuvürst mu hinges ise elab, Siis pole enam karta midagi. Kõik, mis mul elus iial ette tuleb, Ei hirmuta mind mitte sugugi.

6. Ma viimaks võin ka rahu ära minna Siit surma läbi Isamajasse. Siis saan ma üles kuldse taeva linna, Mu hinge kaunimasse kodusse.

Oh millal siin lõpeb mu tee? Mil taevas mull' a-vab ka end?
Oh millal mull' jõuab see päev, Et Jeesus viib ko-ju ka mind?

Koor:

„Te-re sa!” kō-lab sää!, „Oh te-re nüüd Is-san-da

„Tere sa!” kōlab sää!,

sees!” Kodu-maa, õn-nis maa, Sa oo-tad mind ees.

Kodumaa, õnnis maa, õnnis maa,

2. Mu armsad, kes Issanda sees Kord minuga laulsid ka siin, Neid teretan aujärje ees, Kus lõpnud on valu ja piin.

3. Oh õnnis, oh õnnis, kui ma Sää! säravat Saalemit näen! Kõik soovid on täidetud ka Ja Jeesuse juurde siis jään.

4. Sää! Tallele kiitust ma toon, Kes verrega puhastas mind. Sää! ehib mind austusekroon, Sää! laulan kui vabanend lind.

Oh mis kal - lid an - nid saa - me Mei - e o - ma Jee -
A - ga kõi - ge kal - lim tões - ti Ar - mas - tus on ü -

su - selt!
le - valt. Arm meil on, arm meil on Kõi - ge kal -

lim kuld - ne kroon.

2. Armastus võib meile anda, Mis hing iial tarvi-
tab, Võib meid taeva poole kanda, Temast rõõmu
meile saab; Ehitab, ehitab Ja meid kõiki rõõmustab.

3. Lootus ilma vaevas õitseb, Kuni ajad lõpevad.
Usk ka sõdides siin võitleb, Kuni tähed kustuvad.
Iialgi, iialgi Armastus ei lõpegi.

4. Kes Sa Isast taevast tuled, Kallis armastuse
Vaim, Sa, kes südames põled, Kasvad nii kui taeva-
taim, Tule Sa, tule Sa Minu südamesse ka!

Oh röö-mus-ta - ge sel - lest, Jee - su sõb - rad, Et tei - e

ni - med tae - vas kir - jas on! Mis teil sest vi - ga, et maa -

il - mal' vöö-rad? Küll Jee - sus tun - neb, kes Ta o - mad on.

2. Missugust nime meie peame kandma, Ei ole Jumalale teadmata. See rohke rööm ja õnn, mis ma võin tunda, On see, et Jumala laps olen ma.

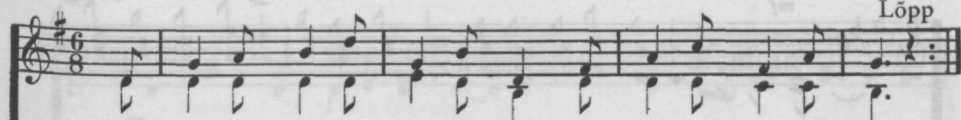
3. Vaat! see on rööm, mis sünnib röömiks hüüda, Ei ükski riisuda mult seda saa. Maailma röömu ma ei taha püüda, Sest see kord lõpeb suure nutuga.

4. Oh mis suur õnn ja rööm! See on meil' teada, Et põrgu kõige oma võimuga Meid Jeesu armukätelt ei või võtta, Sest ustavalt meid süles kannab Ta.

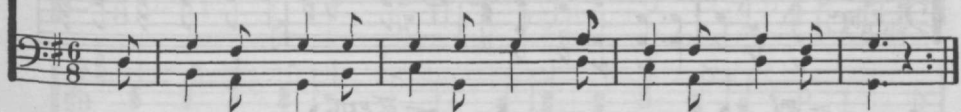
5. Üht juuksekarva meie pääst ei lange, Kui see me Isa tahte vastu on. Me Jumal, truu ja vägev, iga hinge Küll hoiab kindlalt, kes Ta oma on.

6. On Jumal poolt, kes võib siis meie vastu? Oh väike kari, ära kardada sa! Kui vahel pime, ikka julgelt astu! — Tee lõpul ootab siiski kodumaa.

7. Meil', usurahval', ees on rahu paistmas. Sää! üleval meid ootab jäädav õnn. Küll varsti saame tunda ja ka maitsta Kõik õnnistust, mis nüüd veel varjul on.

Oh se - da kal - list õn - nis - tust, Mis Ju - mal and - nud meil!
Ta kan - nab mu - ret mei - e eest Siin ras - kel kõr - ve - teel.

Koor: Hal - le - luu - ja, hal - le - luu - ja, Nüüd kii - tus Ju - ma - la!

Ta lau - as saa - me is - tu - da Ja ar - mu - roo - ga mai - tse - da.

2. Küll armastada Teda hää, Kes armastanud meid, Ja Tema oma olla ka — See on suur armuand. Kui ilma rõõmud lõpevad, Siis meil vast alles algavad.

3. Siin armupäike sageli End varjab meie eest Ja rõhub rängalt nõtra last Ka raske elurist. Ei taevas ole pimedust, Sääli rist on hoopis võetud meilt.

4. Ei pruugi muretseda ma Nüüd oma elu eest. Kõik annid armust annab Ta Mull' suurest heldusest. Ta ligi on ja kannab ka Meid ühes meie koor-maga.

5. On õnnis juba maailmas Ta rahu elada, Kui palju õndsam on see veel, Kui taeva pääsen ma! Sääli rõõmustame alati, See rõõm ei lõpe iialgi.

6. Kui seda õnne tahad ka, Siis rutta, pööra end Ja Päästja juurde tule sa! Ta võtab vastu sind. Meil' oma käsi siruta Ja tule kaasa meiega!

mf

Oh te-re, i-lus, armas pühapäev! Sind nähes u-nub nä-da-la-ne

mf *p rit.*

vaev. Su kuldsed päiksekiired hiil-ga-vad, Kõik mäed ja o-rud vas-tu sä-

mf a tempo. cresc. *f* *rit.*

ra-vad. Mu süda hõiskab õndsas rõõ-mu-ga Ja taeva-i-lu täidab

rinda ka.

2. Oh tere, paradiislik rahu, sa! Nüüd volad minu südamesse ka. Su vaikne kohin taevast ülevalt Kui Vaimu tuul siin liigutab mu meelt. Oh püha vaikus, magus tundmine, Sa näitad lahtist taevast minule.

3. Oh tere, igavene rõõmu-aeg, Kui pulmi peab kord Taeva isa poeg! Meil pärast eluvaeva algad sa, Su kuldsed koidukuma näen ju ma. Pea tõuseb päike, lõpeb ööde vaev Ja siis on käes meil jäädav püha-päev.

Oh tul - ge, ven - nad-õed, Uut lau - lu laul - ma ka, Et

ar - mas - tus end il - mutaks Ja kõi - ki - de - le kuu - lu - taks, Mis

tae - va poo - le ka Võib sü - dant tõm - ma - ta!

tae - va poo - le ka Võib sü - dant tõm - ma - ta!

Koor:

Me rut - ta - me ko - ju, Au - lis - se Sii - o - ni rii - ki. Me

Me rut - ta - me siit ko - ju,

saa - me õnd - sa - te maa - le, Kus tae - va Je - ruu - sa - lem on.

maale, maale,

2. Kes pole Jeesust siin Veel tundma õppinud,
See vait küll peab siis olema, Kui suures aus kord
ilmub Ta, Kui õndsad laulavad, Jehoovat kiidavad.

3. Suur hulk sääl trooni ees On taeva Siionis.
Jehoova armastust sääl nad Nüüd Talle auks kõik
kiidavad. Nad sääl ju hõisates, Me siin veel lootuses.

4. Nii kõlagu me laul, Kõik mured kadugu!
Aukiitus olgu Jumalal' Nüüd ja ka igavesti sääl!
Kõik kiitku Tema nõu Ja andku Talle au!

Oh tul-ge, vennad, ü - hes Ja läh-me mi - ne - ma! Vaat! kui - das
Ja hin-ge mul-last hoo - ne Pea lan-geb pör-mus-se. See pä - rast

Koor:

sil - ma nä - hes Me e - lu lõ - peb ka Ra - hu tae - vas on
mit - te hom - me, Vaid tä - na rei - si - me!

sääl. Ra - hu tae - vas on sääl. Ra - hu tae - vas, ra - hu tae - vas, Ra - hu

tae - vas on sääl.

2. Meil armsaid palju juba On taevas üleval, Neil
võitlemine möödas Ja hingavad nüüd sääl. Siin voi-
delda veel vähe On meile seatud teel, Pea saame võitu
näha Me Päästja läbi sääl.

3. Suur Kuningas me eele Läeb lahingutesse,
Meid jubib võiduteele, Viib ristist taevasse. Ta lipu
järel käime Siin palves, valvates; Küll õnnist rahu
saame Siis maitsta Siionis.

240.

Oh tõs-ta silmad tae-va poo-le Sa, mitmest mu - rest murtud

hing, Ja loo-da Päästja ar-mu pää-le! Ta po - le u-nustanud sind.

dim. rit. pp
Ta po - le u-nus-ta - nud sind.

2. See Jumal, kes maailma loonud Ja toidab linde
taeva all, Kes su eest risti küljes poonud, |: Küll
annab Ta, mis vaja sul. :|

3. Oh vaigista end, nutja süda, Pea Issand tuleb
abiga! Nii suur ei ole veel su häda, |: Et Ta ei jõuaks
aidata. :|

4. Kui prooviaeg on mööda läinud, Siis tunnend
seda selgesti, Et Jumal on kõik hästi teinud. |: Ta
pääle looda kindlasti! :|

Oh u - su, et Ju - mal täi - es - ti on truu! Te - ma pääs - tab ja

hoi - ab meid. Kes tões - ti siin u - sub, mis on öel - nud Te - ma suu,

Koor:

Lei - ab lõp - ma - tu õn - ne nüüd. Oh u ————— su

Oh u - su, et Ju - mal täi - es -

sa, Oh u ————— su sa, Oh

ti on truu! Oh u - su, et Ju - mal täi - es - ti on truu! Oh

u ————— su sa, Oh u - su, et Ta on truu!

u - su, et Ju - mal täi - es - ti on truu!

2. Oh vaata Ta imelikku kätetööd: Päikest, kuud, tähti, merd ja maad! Eks saa kõik Ta sõna läbi ülal peetud need? — Arvad, et sa siis petta saad?

3. Ta sõna, see igavesti kindlaks jääb — Ega Kiri ei valeta. Ta truudus ja tõde seisab, kui ilm hukka läeb — Usu, kõik saab nii sündima!

4. Mu Issanda truudus on kui kindel linn, Ta jääb truuks kuni surmani. Ja kui see truu Jumal leiab, et ka truud me siin, Siis Ta aitab meid alati.

242.

Oh vaa-da-ke suurt ar-mastust, Mis I - sa and-nud-meil', Et Te-ma

Koor:
suu-rest hel-du-sest Meid lap-siks hüü-ab veel! Oh arm, Ta lapsed

o - le - me Ja töö-tu-se jär-gi saa-me pä - ri-jad ka
lapsed o-leme

ol - la! Oh arm, i-ga-ve-ne arm, Mis meil'vaestel' o-
Oh i-mearm

saks saand!

2. Siin pole meie varandus, Maailm meid võõraks peab. Me nimed eluraamatus, Sest meile küllalt saab.

3. Ta laste seisus on nii suur, Et ilma au ja õnn On selle vastu tühi aur. Mis meil veel vaja on?

p Oh val-va sa ja võ-ta jõu-du pal-ves Ju va-ra-kult, kui päike *mf*

cresc. paistab veel, Sest tõrm võib järsku tõus-ta si-nu hin-ges, Sind nõrgaks te-

p Koor: ha e-lu - teel! Oh val-va sa Nüüd hoo-le - ga!

Oh val-va sa *pp*
Val-va, val-va, oh hing!

Nüüd hoo-le-ga!

2. Oh valva kodu, väljas, ööd ja päevad! Oh valva igas töös ja ametis! Kui elumured sulle raskust teevad, Siis võta jõudu paludes!

3. Oh valva sa ka vaikselt rahuajal Ja laula, kiida, täna, rõõmusta, Et sul on Jeesus, kelle rinna najal Võid jõudu võttes kosuda!

4. Oh valva kõiges alati ja hoolsalt Maailmas, kus võib patt nii kavalalt Su südant ära eksitada hõlpsalt Ja lahutada Jumalast!

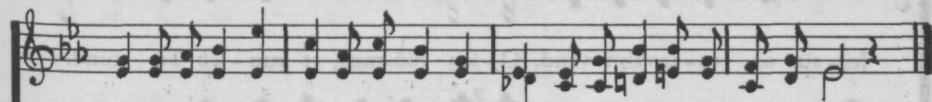
Oh ä-ra karda, mu rei-si-sõ-ber, Ehk raske käi-a küll kõrve-tee!
Kui tunned ennast küll rammust nõder, Sa siiski püüa ees-märgi-le!

Koor:

Üks näge-matu ja tugev kä-si Samm-sammult ikka sind talu-tab.

Pea sellest kinni, siis sa ei vä-si, Kui kõrvekuumus sind kõrvetab!

2. Jää usus kindlaks ja ära nuta, Vaid laula röömsasti kodumaast! Ei Issand iial sind maha jäta, Ta hoiab hoolega oma last.

3. Oh ära unusta armutrooni, Kust jõudu võtta võid hingele! Jää usus kindlaks, siis saad sa krooni, Mis Jumal töötanud sinule.

4. Pea vaev on möödas, siis hingad rahu, Väsinud laps, Jeesu rinna naal. Sääl koorem kadund, mis siin sind rõhus, Oh mõtle alati sellele!

O - len rōõ - mus, et Jee - sust võin tee - ni - da ma. O - len

rōõ - mus, et Sõ - na mind val - gus - tab ka. O - len rōõ - mus, et

Jee - sus on us - tavaim vend, O - len rōõ - mus, et kuu - leb Ta mind.

Koor:

O - len rōõ - mus siin maa pääl ju Jee - su - se sees, A - ga suurem

rõõm oo - tab Ta au - jär - je ees. Se - da rōõ - mu ei mõis - ta ma

rää - ki - da siin, Mi - da üks-kord sääl mait - se - da võin.

2. Olen rõõmus siin päeval ja rõõmus ka ööl.
 Olen rõõmus siin valu ja võitluse teel. Kuigi läheb
 siin raskeks ja pikaks mu tee, Siiski lauldes saab
 lõbusaks see.
3. Olen rõõmus, kui maa pääl mind tarvitab Ta.
 Olen rõõmus, kui risti pean kandma siin ma. Olen
 rõõmus, et Jeesus mind kannab ja viib, Ühes minuga
 elab ja käib.

246.

f
Olge vaprad võit-le - ma, vennad ja õed, Võit-ke u - sus ä - ra

mf
kõik saa - ta - na väed! Jee - sus viib meid lä - bi ja murrab meil' teed,

f Koor: *p* *f*
Kait - se - vad kind - lalt meid Ta käed. Sõ - ber, ta - had tul - la ka

f *f* *fz*
Ris - ti - li - pu al - la sa Jee - su - se eest võit - le - ma?

Ä - ra siis kau - em vii - vi - ta!

2. Saame läbi minna ka tulest või veest, Äрге
iial kohkuge kellegi ees! Võtke väge Issanda töotuste
seest, Pidage kinni eluteest!

3. Olgu meile kallis me Kuninga troon! Vapraid
võitjaid ehib kord õigusekroon. Siis kui viimne vaen-
lane võidetud on, Saab meile osaks taevaõnn.

247.

Olgem võit-lu-seks val-mis nüüd, vennad ja õed! Ju-ba eemalt me

näe-me, et vaenlas-te väed, Ku-rat, patt ja maa-ilm, püüdmas

hu-ka-ta meid. Jee-su ni-mel me või-da-me nad.

või-da-me nad.

Koor:

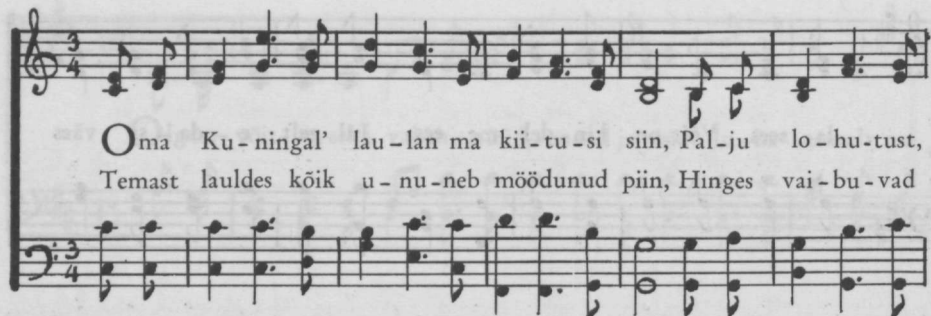
Sõb-rad, e-da-si väes Vai-mu-möö-ga-ga käes! Mei-e Ju-ma

la sees Võit on kin-del me ees. Jul-gelt e - da - si väes

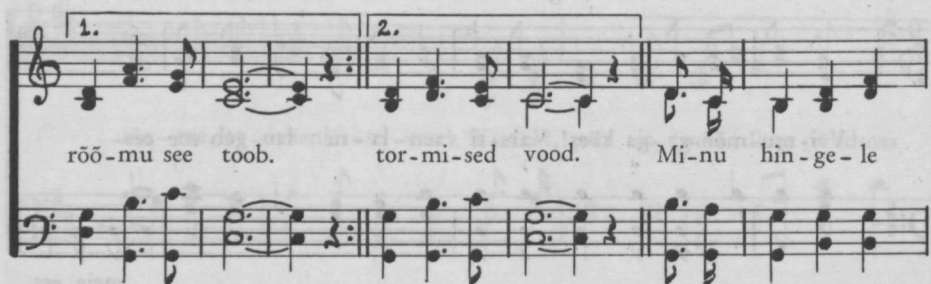
Vai-mu-mõõ-ga-ga käes! Vars-ti vaen-la - ne lan-geb me ees.

meie ees

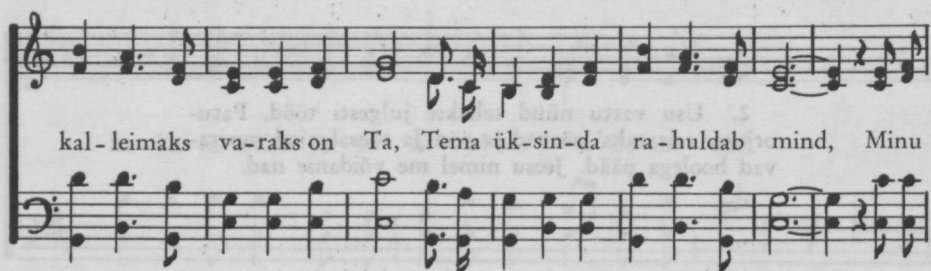
2. Usu vastu nüüd tehakse julgesti tööd. Patu-orjuses raisataks' päevad ja ööd Ja tõesalgajad murra-vad hoolega pääd. Jeesu nimel me võidame nad.

Oma Ku-ningal' lau-lan ma kii-tu-si siin, Pal-ju lo-hu-tust,
Temast lauldes kõik u-nu-neb möödunud piin, Hinges vai-bu-vad

1. röö-mu see toob. 2. tor-mi-sed vood. Mi-nu hin-ge-le

kal-leimaks va-raks on Ta, Tema üks-in-da ra-huldab mind, Minu

süngeimat ööd-ki võib valgus-ta-da. Röömu-lau-ludest rökkab mu rind.

2. Selgelt mäletan, kuidas Ta jalgade ees Üks-kord hädades hüüdsin Ta pool', Kuidas hellalt siis kohtles mind Valudemees, Armu igavest kinkides mull'. Nüüd Ta hooleks siin rahuga jätan ma end, Igapäev seda maitseen ja näen, Kui suur õndsus, et Jeesus mu taevane vend; Elust Temaga läbi ma läen.

3. Kes mind kinnitab nõnda, et rõõmude viis
 Kõlab isegi tormide sees? See mu Kuningas, kes minu
 lunastas süis, Kui veel orjasin kurjuse väes. Tema
 tahtmine on, et mu laulude hääl, Mis siin pannud
 mu hingesse Ta, Sindki juhataks lunastusmäele, sest
 sääl Hingerahu ka omandad sa.

249.

On al - li - kas, mis ik - ka keeb Veel Tal - le ve - re - ga. See

Koor: See il - ma süü - ta ve - ri tõest' Mu süüd kõik pa - randand. Ma

kal - lis ve - ri puhtaks teeb, Mind ka - tab ar - mu - ga.

u - sun se - da sü - da - mest: Kris - tus mind lu - nas - tand.

2. Kord rõõvel ristsambas sääl Läks puhtakspes-
 tuna Just sama kalli usu pääl' Siit paradiisi ka.

3. Jumala Tall, meid verega Pattudest puhasta Ja
 oma Vaimu tulega Südamed uuenda!

4. Kord patuvaevas olin ma, Sääl abistas mind
 Ta, Kes minu Õnnistegija. Nüüd olen rõõmus ma.

5. See kallis veri on mull' küll Siin rõõmuallikaks.
 Kiituselauluks saab ta mull' Ka taevass jäädavaks.

On see tee küll kitsas, kal-ju-li-ne ka. Siis-ki as-tu julgelt

teel! Jah, teel! Ei sul, sõ-ber, o-le tarvis kohku-da, Või-du-

Koor:

vürst käib mei-e eel. Vend, kord näeme Jeesust sääl Taevas
Jeesust sääl

kuld-se troo-ni pääl. trooni pääl Ve-re lä-bipäästnud meid Ta i-ga-

vest'. Näeme o-ma Päästjat sääl.

2. Siin veel ristilippu lauldes tõstame Taeva Kuningale auks. Rõõmulaulu lauldes võitjaid kogume Kalli taevariigi toeks.

3. Pärast rasket võitlust algab rõõmu-aeg Ja siis näeme Jeesust sääl. Katab pulmalaua Isa armas poeg, Meie vend ja sõber tääl.

4. Kõigi armsatega, kes siit lahkunud, Saame Jeesust näha veel, Kui kord saame koju. Sää! on jäädav önn, Sää! uut laulu laulab keel.

251.

Oota, hing, oh oo-ta Is-sandat sa! Te-ma pää-le loo-da,

Ta on Pääst-ja ka! Öö vis-tis-ti Lä-heb koi-du-le.

Tal-ve jä-rel tu-leb Kuld-ne ke-va-de. Mu-re-de ma-rus

Ja hä-da sees On sull' varjuks Ju-mal, Truu a-bi-meess.

2. Oota, hing, oh oota Issandat sa! Tema pääle looda, Ta on Päästja ka! Kui langeb kõik, Sul on varjupaik. Kangem kui su kaitsja Pole lain'te käik. Ta on ju abi Su häda sees. Meidki, Issand, aita, Truu abimees!

Pea kin-ni, ar-mas vend, kui võitlus ras-ke, Ja

o - le vah-va, jul-ge a - la - ti! Pea kin-ni töö-tustest ja

jul-gelt as - tu, Sest või-tu ei saa üks - ki tei - si - ti!

2. Kes tunneb oma nõtrust, ärgu kartku, Sest vägi ilmutab end nõtruses, Ja kes on väsinud, see jõudu võtku: Me jõud ju seisab Talle vere sees!

3. Oh pange selgeks rõõmuks, kui teid kiusab Maailm ja põrgu oma võimuga, Sest kiusatuse järel' selgelt paistab Me eesmärk ja me Õnnistegija!

4. Me vaenlane, ta kavalalt meid köidab Ja meic vastu sõdib lõpmata. Kui me ei ole valvel, siis meid võidab Maailm ja saatan, oma mina ka.

5. Oh võitle nii kui Jaakob, kuni võidad, Ja ära jäta järel' palumast, Kuni Ta taeva tulega sind süütab Ja uutes keeltes kiidad Jumalat!

Pea ma üt - le-ma, mispä-rast mi-na Pa-tuteelt kord lahku - sin

Ja nüüd Päästja tött ja ar - mu tä - na Õn - ne - li - kult kii - ta võin?

Koor:

Mi - na ar ————— mas - tan nüüd Jee ————— sust, O - len
Mi - na ar - mastan nüüd Jeesust, O - len Te - ma o - ma ka, Mi - na

Te ————— ma o - ma ka, Sest Ta su ————— ri
ar - mastan nüüd Jeesust, Olen Tema oma ka, Sest Ta su - ri mu eest ristil,

mu eest ris ————— til, Lu - nas - tas mind ve - re ga.
Sest Ta su - ri mu eest ris - til, Lu - nas - tas mind ve - re - ga mind ve - re - ga.

2. Tühja ilmalusti asemele, Mis mind pärast kur-
vastas, Sain ma taevarõõmu allikale, Kust on elu
voolamas.

3. Tahate mu usu alust teada? Loodan ainult
sellele: Kristus tahab minu elu seada, Nii et kõlban
taevasse.

4. Tõesti, Tema arm on imeline, Muudab ümber
inimest: Kord läks alla, kuid nüüd ülespoole, Kiitleb
ainult Jeesusest.

Pruut nut-tes i-gat-su-se-ga Siin oo-tab se-da päe-va: Ja
Oh Peigmees, millal tu-led Sa Ja lõ-pe-tad kõik vaeva Tood

o-ma il - mu-mi-se-ga Oh tu-le, Issand Jeesus! Oh tule, Issand Jeesus!
hinga-mi - se - a-ja Sa?

2. Küll igal tunnil töotad Sa Koos jüngritega olla.
Su ette võime palvega Ja kiitusega tulla. Ei saa sest
küll, vaid tahame Sind näha palgest palgesse. |: Oh
tule, Issand Jeesus! :|

3. Meil' valu teeb, et vaenlane Siin teotab Sinu
nime Ja Sind ei taha tundagi, Suur Jumal, imeline!
Oh tule, et kõik rahvas nüüd Näeks Sinu riiki, au ja
hüüt! |: Oh tule, Issand Jeesus! :|

4. Oh aita meid siin valvata Nii hilja kui ka
vara! Me lambid täida õliga, Et nad ei kustuks ära!
Siis, kui Su hüüdu kuuleme: „Vaat! Peigmees tuleb,”
vastame: |: „Oh tule, Issand Jeesus!” :|

5. Su vere ehtes seisame Ja igatseme tulla Su
juurde pulmarõmuse, Et Sinuga sääil olla, Sest
taeva poole vaatame Ja süda hüüab valjusti: |: „Oh
tule, Issand Jeesus!” :|

Päe - va üks - nes het - kest het - ke võt - tes Lei - an
Kõik ju hin - gab mi - nu I - sa kä - tes, Peak - sin

vaik - set tröösti e - lu - teel. Ta ju an - nab i - sa - li - kust
ma kui laps siis kartma veel?

ar - must I - ga - päev, mis mul - le tar - vis siin, Kind - la

o - sa hä - dast kui ka rõõmust. Kõiges Te ma pääle loota võin.

2. Ta on ise igapäev mu juures Igal tunnil uue armuga, Aitab hädas, trööstib valus suures, Kannab mind ja minu koormat ka. Homse päeva mured julgelt heidan Kõigi raskustega Temale. „Kuidas päev, nii jõudu sulle annan,“ On Ta töötus antud minule.

3. Aita mind nüüd vaikselt lootma jääda Igal ajal üksnes Sinule, Kallist usutöösti vastu võtta, Mida Sõnas töotad minule! Issand, aita, et ma kõik, mis juhtub, Võiksin võtta Sinu heldest käest, Kuni viimaks kurbus rõõmuks muutub Ja ma hingana taevaõndsuses!

Päästja jä - rel ta - han käi - a, Kui ka tee on vae - va - ne.

Te - ma pää - le kind - lalt loodan, Ta mind ai - tab e - da - si.

Koor:

Pääst - ja jä - rel ta - han käi - a I - gal pool ja i - gal a'al.

See on mi - nu mär - gu - sõ - na: Ter - velt o - ma Is - san - dal'!

2. Päästja järel tahan käia, Kui ka tee on tundmata. Tema käsu pääle lähen, Kuhu ial saadab Ta.

3. Päästja järel tahan käia: Ainult Tema jälgedes Läheb tee siit taeva poole Selle vaevaelu sees.

4. Päästja järel tahan käia. Issand, aita ise mind, Et ka minu elu läbi Ärkaks üles mõni hing!

257.

Pühal ris - ti - teel ko - ju lä - hen ma, See ük - si viib e - lus -

se. Kui ma seis ma jään või kui kõrval'läen, Ei ma siis jõua eesmärgi - le.

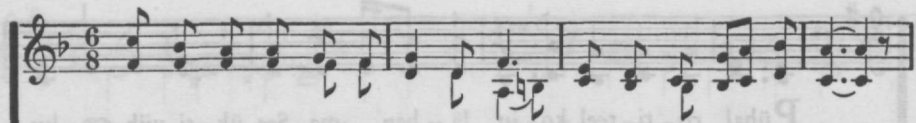
Koor:

Jah, Kol - ga - ta tee koju viib. Jah, Kol - ga - ta tee koju viib.
koju viib koju viib

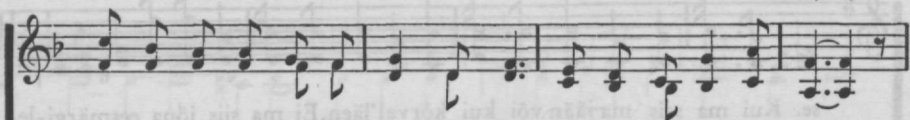
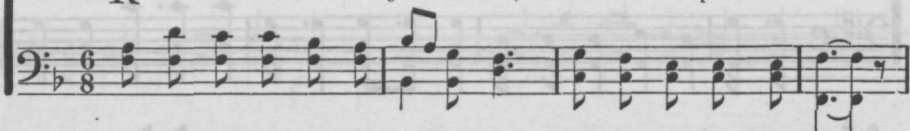
Nüüd ma selgelt näen, Et ma ko - ju läen, Jah, Kol - ga - ta teel koju saan.

2. Tahan rutata aega viitmata Päästja jälgedes edasi, Kuni sinna saan, kus ma õndsaid näen, Kes siin võidelnud vahvasti.

3. Maha jätan sind, mässav maailmatee, Sust igavest' lahkun ma, Sest et ülesse taevarõõmusse Kutsub Issand mind hingama.

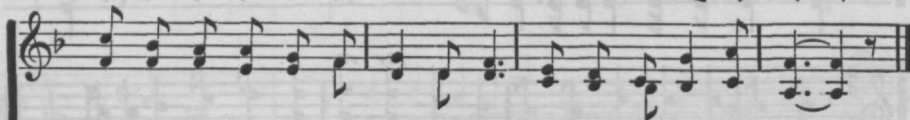
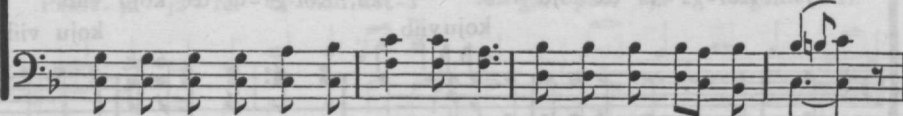
Rahu mul ai-nult on Jee-su-ses, Te-ma on päästnud mind.

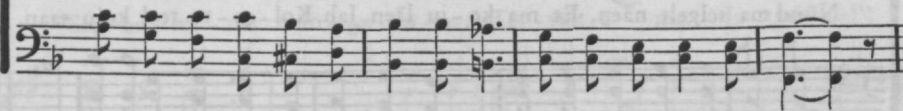
Varjuks Ta saa-nud mull' tor-mi-des, Õn-nis mu sü-da, rind.

Jee-sus, mu kal-ju, käib mi-nu eel, Trööstib mind kõr-ve - teel,

Saa-dab mind e - da - si, ju - hib ka, Õn-ne - lik o - len ma.

2. Rahu mul ainult on Jeesuses, Päästjaks mull' saanud Ta. Auline seisus: nüüd Tema väes Vaenlased võidan ma. Hingan Ta haavades vaikselt nüüd, Maksitud on kõik mu süüd. Rõõmuga käin Tema jälgedes Edasi vereväes.

3. Rahu mul ainult on Jeesuses. Varsti ma koju läen. Päästetud hulgaga trooni ees Igavest' laulda saan. Eedeni ilu mind paelub sääl Üleval rõõmumaal. Aulisem Eedeni ilust veel Hiilgus, mis Jeesusel.

4. Rahu sa ainult saad Jeesuselt, Kes sa veel kaugel käid. Päästmise leiad Ta haavades, Hingamist saada võid. Tema on ostnud sind verega, Hing, ära viivita! Andeks siis antakse kõik su süüd, Rutta ja tule nüüd!

Rändur, kes siin vöö-ral maal Ko-du poo-le rän-na-kul,

Kuu-le tröös-ti-lau-lu veel Käi-es ras-kel kõr-ve-teel!

Laul see räägib Kaananist, Kus kõik pühad i-gavest' Ju-ma-la ees

sei-sa-vad, Kuldseid kandleid män-gi-vad.

2. Kitsas tee, mis sinna viib, Mõttest orust läbi käib, Lõpul muutub laiemaks, Siis läeb kõik ka kergemaks. Siin on sõda, võitlemist, Sää! on rahu, hingamist. Siin on häda, pimedust, Sää! on au ja rõõmustust.

3. Siin küll surm meid lahutab, Mis meid väga kurvastab, Sää! kõik usuvennad-õed Jälle üksteist kohtavad. Patt siin püüab segada, Jumalast meid kiskuda, Ei ta enam sinna saa Meie rahu rikkuma.

4. Jumala suur armastus On meil siin kui mõis-tatus Ja kõik muu, mis taevas, see Käib meil üle mõistuse. Oh sa, Uus Jeruusalem, Taevariigi püha linn, Ei su ilu jõua ma Iial üles rääkida!

5. Kui meid viimsel tunnil siin Rõhub alla raske piin, Ingel taevast käsu toob: „Nüüd su tee on lõppenud.” Vend ja õde, valmista Igapäev end hoo-lega! Enne kui võid arvata, Jumala ees seisad sa.

Sa i-lus maa! Sääl kaugel täh-ti ta - ga Sa i - ga -

ve - ses eh - tes öit - sed ka. Sa o - led mu, sind ar - mas -

tan ma vä - ga, Sa jääd ka mul - le, kal - lis ko - du - maa!

2. Sa armas maa! Sind igatsen ma ikka Siin ilmas, kus nii raske elada. Ja tihti vaikselt nuttes ohkan aga Su järele, mu kallis kodumaa!

3. Sa rahumaa! Siin võitlemise ajal Ma kuulan järjest usukõrvaga: Ei ole kuulda leinahäält su rajal, Vaid heliseb säääl kiitus otsata.

4. Mu kodumaa! Ei võõral maal ma taha, Siin viletsuse orus, elada, Vaid ihkan oma armast Jeesust näha Sääl Isamajas suure rõõmuga.

Sa tunnend mind, Sa, Issand, tun-ned o-mad, Sa pa-ned
 kõik mu sammud tä-he-le. Su arm ja ha-las-tus on
 ot-sa-tu-mad, Su us-tav silm mind valvab a-la-ti.

2. Sa tunnend mind, mu kõikuvust ja paha Ja siiski armastuses aidad mind. Ei midagi Su eest ma peita taha: Kas võiksin teist veel uskuda kui Sind?

3. Sa tunnend mind, mis on mul siis sest kahju, Kui mind ei tunta tihti ilmas nüüd? Sa annad minu südamele rahu, Sest Sa ju kustutasid minu süüd.

4. Sa tunnend mind ja tahad tunnistada Kord Isa ja ka inglihulga ees, Mind uue nimega säääl nimetada Ja ehtida veel imevalguses.

See, kes tunneb Jee-sust, i - me - vä - ge näeb, Ras-kei-ma-tes

võitlustes-ki võitjaks jääb. Töö-tu - sed Ta Sõn-as kaljust kindlamad,

Koor:

I - me - tä - hed u - su lä - bi sünnivad. Võitu, võitu, vereväs on

või - tu, Võitu, või - tu Tal - le ve - re sees. Mei - e - ga on Ju - mal,

I - mejõud on Te - mal, Sõ - na - kuu - le - li - kud saavad või - du - le.

2. Ära lase sõjas julgust kaduda, Ehk küll pimedusevägi ähvardab! Isa armukäed ka hädas aitavad, Imetähed usu läbi sünnivad.

3. Kui ka ristitules usku proovitaks, Kangelane surmani jääb ustavaks. Isa tõotus meile seda kinnitab: Imetähed usu läbi sünnivad.

See õn-nis aeg on vars-ti käes, Mil Tal-le pru-u-di-
varsti käes,

le Tund tulnud minna tae-va-väes Siit ra-hu
pruudile

Saa-le-mi. Vars-ti au-jär-je ees Sei-san
Vars-ti au-jär-je ees pestud Talle ve-re sees Sei-san

õnd-sa ra-hu sees, ra-hu sees. Vars-ti au-
õnd-sa ra-hu sees, Sei-san õnd-sa ra-hu sees, Vars-ti au-jär-je ees

jär-je ees Sei-san õnd-sa ra-hu sees. rahu sees.
pes-tud Tal-le ve-re sees

2. Ma seisan kindlal alusel, Mis kõikuda ei või.
See on mu kallis Ohvritall, Kes lunastuse tõi.

3. Nüüd Jeesusega edasi, Ta armus käsikäes! Ta
võidab meie vaenlased Ja kinnitab meid väes.

4. Ehk rist meid küll veel vaevab siin, See on
kõik üürike. Pea lõpeb sõda, vaev ja piin, Siis rahus
hingame.

Siin kannat-likult e-da-si Käib ris-ti - sõ - ja - mees Ja lau-lab ik - ka

Koor:

rõõmsasti: „Mul parem aeg on ees.” Oh mis õnn ja rõõm, kui nä-ha saan

Ma Jeesust lõpmata, Kui ü-hen-datud Talle pruut Saab oma pei-u-ga!

2. Kui pean ka üksi võitlema Siin kurja rahva seas, Siis trööstin ennast sellega: „Mul parem aeg on ees.”

3. Kui mõnikord ka lahingus Ma väsin võideldes, Siis mõtlen ikka eneses: „Mul parem aeg on ees.”

4. Kui ihu raskelt kannatab Ja silmad on mul vees, See mõte südant kinnitab: „Mul parem aeg on ees.”

5. Kui viimaks võitlen surmaga Ja süda nõrkeb sees, Siis ohkan vaikse häälega: „Mul parem aeg on ees.”

Siin o - len ma tee - käi - ja, Ei hing siit ra - hu lei - a, Ei

Koor:

jää ma kau - aks sii - a, Pea I - sa - kot - ta saan. Kui i - hu muldne

hoo - ne ma - ha kis - tak - se Ja rei - si - ke - pi - ke - ne mul

kat - ki murtak - se, Kui hau - as ju - ba puhkab mu i - hu viimset

und, Siis ma o - len ko - ju saand. Siis ma o - len koju saand.

2. Mind sõbrad maha jätnud Ja valesti mind mõistnud, Mind Jeesus vastu võtnud — Pea Isakotta saan.

3. Siin majaline olen Ja reisitelgis elan, Ma sõjaväljalt tulen Ja Isakotta läen.

4. Siis hädad maha jäävad, Sääl sõbrad üksteist näevad. Mind inglid tervitavad, Kui Isakotta saan.

5. Kui jõuan rahuranda, Siis saan ma krooni kanda Ja Talle' tänu anda. Pea Isakotta saan.

Siin on meil hä-da ja a-has-tust, Sel kõigel tu-leb pea lõ-pe-

tus. Ei tae-vas üks-ki või se-ga-da, Sääl saame ra-hus kõik e-la-

da. Ei taevast üks-ki või se-ga-da, Sääl saame rahuskõik e-la-da.

2. On silmavesi siin meie leib, Oh olgem rahul, tee koju viib! |: Jeesus on ise me saatja ja Pea saame taeva. Halleluuja! :|

3. On tee siin raske ja vaevane, Sääl kodu rahu kõik hingame. |: Pea kutsub Jeesus siit koju meid Ja annab armust meil' taevahüüt. :|

4. Sääl Isa juures Ta hiilguses Ja lahkumata kõik üheskoos |: Siis igavesti kord hingame Ja taevarahu ka maitseme. :|

5. Siin Päästja nime kõik austame, Kes süles kannab meid edasi. |: Ei vahest harva, vaid alati Ta omi kannab nii kindlasti. :|

3. Eks mustas kogus kõrvuti Meid oota vaenlane? Kuid püha tuli sunnib nii, Et hirmu jätame. Sest õnnistusekübara Ja usukilbiga Raudrüides vahvalt hüüame: „Nüüd Jumal meiega!”

4. Kroon ootab võitjat üleval Ja valged riided ka; Suur palk on hoolsal sulasel Ja jäädav rahumaa. Sest jäägem truuks kõik kindlasti Siin ristilipule! Siis usuväes me vististi Maailma võidame.

Süit hüil - ga - va - telt kõr - gus - telt Nüüd or - gu as - tu - ge Ja

tõst - ke lip - pu lah - ti - selt Veel vä - ga kõr - ge - le! Sääl all veel varjab

pi - me - dus Ja rõ - hub vaenla - ne, Sest min - ge väl - ja u - su jõus!

Koor:

Maa - il - ma või - da - te. Usk on see või - dujõud, Usk on see

voi - dujõud, See au - li - ne või - dujõud, Mis või - dab maa - il - ma.

2. Immanuel käib meiega, Ta sõna on kui välk.
Siin seda teed, mis kõnnid sa, Kord kõndis püha
hulk. Veel sõna ristist sätendab Kui päike säruga,
Sest usujõud veel tunnistab Nüüd märtriverega.

Si - nu sü - da - mes, oh Jee - sus, On nii ar - mas e -
Si - nu - ta on mi - nul vae - sus, Kõi - gist as - just puu -

la - da.
dus ka. Sest nüüd Si - nu sü - da - mes - se Ta - han

en - da pei - ta ma Ja Su ar - mas - tu - se sis - se

Ta - han jää - da lõp - ma - ta.

2. Sinu pehmes armusüles On nii õnnis hingata,
Olla nii kui oks Su küljes, Paremat ei taha ma.
Üksnes Sinu armus ihkab Minu hing siin elada. Kui
mu eluõhtu jõuab, Tahan Sinus surra ka.

3. Enda annan tervelt Sulle, Armas Jeesus, alati.
Ükski teine ei või mulle Rahu anda hingesse. Ehk
küll veel saan siin maailmas Vaenlasega sõdida, Siiski
Sinu armuhõlmas Olen rahul, kartmata.

Sinu tee, see on ik-ka-gi pa - rim, Kui-gi mei-le ei

tun-du see nii, ei tundu nii, Kuigi viiks see meid sur-ma-jõe-

or — gu, Tooks pi - sa-raid, kan-na-tu - si.

2. Sinu tee, see on ikkagi parim, Kuigi ohakais käia sääil saaks, Kuigi ilmlike rõõmude vastu Vaid valu see hingele tooks.

3. Sinu tee, see on kitsas küll käia, Seda vähesed leiavad siin. Selle lõpul on pärlidest ukсед Ja auline rahumaarand.

Su ni-mi on hä-das mu a-bi, Kants tuul-te ja tor-mide

käes, Mu vä-gi, mis surmast viib lä-bi, Trööst mu-re ja

kur-bu-se sees.

2. Ta õnnistust rüpe sees kannab, Ta varjupaik hingele on. Mis iial mul vaja, Ta annab, Ta üksnes mu elu ja õnn.

3. Kui tõuseb mu ümber suur sõda, Surm seisab mul silmade ees, Ei siiski veel kardata ma häda — Mu varjupaik Jumala sees.

4. Su nimi on tugevaks sillaks Ka surmas, mu viimasel teel. Ta kinnitab väetima kindlaks, Tas julgust saab argade meel.

5. Su nimi saab igavest' jääma: Ta taevas me kiituselaul. Tast igale küllalt peab saama Sääli üleval Siioni mäel.

2. Sinu pehme armuandes On all taeva langata,
Olla mu küll oke Su kaitse, Parana ja taha mu.
Ühane minu arvata Täht Muu hing sinu ees. Mu
mu südamest jõud, Täht Sinu sees ka.

3. Ees sinu tervelt kalle Jumal Jeesus, muu.
Täht sinu ees vili muu kaitse anda kaitse. Eik
küll veel jaks sinu armuist. Vaeleaga sõda, Sinu
Sinu armuilekku Olla rahul, karmata.

Su ris - ti var - jus, Jee - sus, Siin vaik - selt vii - bin ma.

Kui vöi - mas kal - ju kõr - ve - maal Mind var - jab kindlalt ta.

Kui ko - du kau - gel ko - dumaast, Kui va - ri vae - va - teel,

Mind kaitseb päe - val päik - se eest Ja näi - tab val - gust ööl.

2. Su risti küljes, Jeesus, Mu ususilm küll näeb
Veel selle valust vaevat pääd, Kes surma mu eest
läeb. Siis nuttev süda harduses Kaht imet selgelt
näeb: Su armastuse ääretust Ja mind, kes vaeseks
jääb.

3. Oh rist, su võimas vari Mull' varjupaigaks
jääb. Muud päikest pole vaja mul Kui mis Su silmist
näen. Su risti alla vaikselt jään, Kui maailm mööda
läeb. Mu ainus häbi on mu patt, Mu ainsaks auks
rist jääb.

Sõ - di u - su eest, Või - da vaen - la - sed! Tõe eest või - delgem

Ü - hes nõus! Seis - kem val - mistud, Ar - mus ü - hendud Täi - e

K o o r: *ff*

jul - gu - se - ga Jee - su väes! Õed ja ven - nad, ko - gu - ne - gem

kok - ku, And - kem jul - gust veel üks - tei - se - le! Ü - hes min - gem,

või - du - lau - le laulgem! Jee - sus Kris - tus saa - dab e - da - si.

2. Päästja Jeesus, Sa Võidu annad ka. Vägev Kaitseja, Abimees, Sind me kiidame, Ühes võidame, Sulle kindlaks jääme usuväes.

3. Julgelt kõnnime, Vahvalt edasi. Jeesu nimel kõik Võitleme. Me eest sõdib Ta Suure võimuga, Sest nüüd ristilippu tõstame.

Sõ - jas o - len, ko - du oo - tab Mind üks kau - nis võidu - kroon.

Tu - le, kuu - le, küll ma räägin Sull', kui kal - lis Jee - sus on!

Koor:

Pea ko - ju läen, pea ko - ju läen. Kui võitu ma saan, siis koju läen.

Pea ko - ju läen, pea ko - ju läen. Kui võitu ma saan, siis koju läen.

2. Tahad teada, mis mind sundis Sõjameheks hakkama? Jeesu arm on minu hingest Läbi tungind mõjuga.

3. Sõja algul minust öeldi: „Küll ta vaene väsis pea.” Kõik on seega ennast petnud: Jumal on mu ülim hää.

4. Au ja kiitus Jumalale, Kes mind ikka armastab! Teda armastan ka mina, See meid kindlalt ühendab.

5. Imeks olen paljudele, Jumalast see sündinud. Siia panen „Eben Eser”, Kiidan Tema imetööd.

6. Issand Jeesus tuleb varsti, Jah, Ta pea saab tulema. „Hosianna!” lauldes lähen Tema riiki pärima.

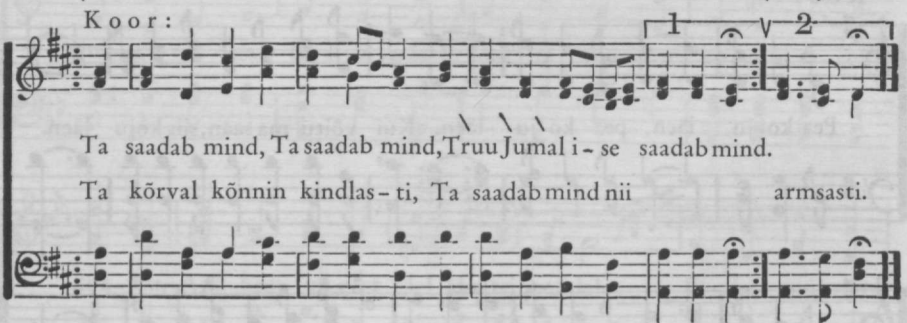

Ta saa-dab mind, oh i-me arm, Kes o-len vae-ne, muld ja põrm!

Kus sei-san või kus kõn-nin ma, Sää-l on Ta ik-ka mi-nu-ga.

Koor:

Ta saadab mind, Ta saadab mind, Truu Jumal i-se saadab mind.
Ta kõrval kõnnin kindlas-ti, Ta saadab mind nii armsasti.

2. Kui mureorgu satun ma Või rõõmusaali astun ka, Ehk kõrveteel küll tunnen end, Ta käsi ikka kannab mind.

3. Oh Jumal, mind nüüd õpeta, Et Sinust kinni peaksin ma! Küll rahul on siis hing ja meel, Kui Sina ise käid mu eel.

4. Kui kõrvetee on lõppenud Ja vaenlased kõik võidetud, Siis surmaga ei karda ma, Mind Jumal sääligi saadab ka.

Taevasest kõrgusest ma - ha Nae-ra-tabsilm sul-le eel.

Või-sid Ta nae-ra-tust nä - ha, Rahu, mis ta-had sa veel?

Või-sid Ta naeratust nä - ha, Ra-hu, mis tahad sa veel?

2. Tehku küll maru sull' hirmu, Tormaku vaen-lane väes, | : Leidsid sa Jumalalt armu, Rahu, mis tahad sa veel? :|

3. Nutad, siis kuivatab palged; Kurdad, on här-ras Ta meel; | : Palud, Ta annab, mis ihkad: Rahu, mis tahad sa veel? :|

4. Kuigi ka rõhuval tunnil Raske on oodata teel, | : Viimaks saad lõpmatu anni: Rahu, mis tahad sa veel? :|

T eekäi - ja, ä - ra kar - da Siin kit - sal e - lu -

teel, Mis kõr - vest lä - bi viib, Kus hä - da - o - hud eel,

Sest vä - ga kal - lid töö - tu - sed On an - tud si - nu -

le, Mis i - gal a - jal muut - ma - tud Ja kind - lad täi -

Koor: *ff*

es - ti! Ju - ma - la silm sind näeb Ja val - vab päe - val,

öö. Ju - ma - la kä - si jääb Su saat - jaks tae - va - teel.

Te - ma kait - seb sind, Ta sõ - dib si - nu eest, Viib sind

vii - maks tae - vas - se, Kus e - lad i - ga - vest'.

2. Teekäija, kui sa leiad, Et kinni on su tee, Su kannul vaenlane, Sind piirab pime öö, Kui seltsilised kohkuvad Ja taganevad teelt Ja armsaimadki lahkuvad, Siis ära heida meelt!

3. Kui hirmsad põrguvõimud Sind sisse piiravad Ja suure rammuga Sind maha rõhuvad, Kui isegi su sõbra silm On halastuseta Ja venna käsi tundub külm, Siis ära ehmata!

4. Ei ole jäetud maha Veel iial kedagi, Kes uskus Jumalat Ja lootis kindlasti. Ehk käis küll raskeist võitlusist Siin läbi elutee, Truu Jumal päästis kõigest sest Ja aitas heldesti.

Tiiba - de var - ju all o - len ma kaitstud, Öi - sed - ki

tor - mid ei kah - jus - ta mind. Jee - sus mind en - da - le

lap - seks on võt - nud, Õndsust ja ra - hu ka mi - nu - le toond.

Koor:

Kaitstud nüüd ma ja var - ja - tud, Õn - nis - tus - tiivad mind katnud.

U - sal - da - des vaid Te - da ma võin Mu - red kõik Issandal' hei - ta.

2. Tiibade varju all hing ikka suudab Murede keskelgi rõõmustuda. Maailmas on kõik nii kaduv ja tühi, Igatsen olla vaid Issandaga.

3. Tiibade varju all varsti ju saabub Lõpmatu õndsus sääl taevaste sees. Õnnistus, rahu on tiibade varjus, Taevas on alanud juba maa pääl.

Truu Issand on üks tu-gev kindlus meil' Ja vä-gev a-bi-
 mees. Ta on ka var-ju-pai-gaks kõi-ki-del' Siin u-su-
 võit-lus-tes. Küll i — gas vi — let — su-ses, ris-tis Ta
 i-gas vi — let — su-ses,
 ar — mas-tu-se truudus paistis. Jah, Is-sand a — la — ti on
 ar — mastu — se truudus
 truu, Jah, Ta on truu, jah, Ta on truu.

2. Truu Issand on üks jäädav valgus ka, Mis paistab igavest', Üks kalju, mis ei kõigu tormiga, Ei hooli lainetest. Ta oma rahvast heldelt varjab Ja nutvad lapsed sülle korjab. Jah, Issand alati on truu, Jah, Ta on truu, jah, Ta on truu.

3. Truu Issand igavesti truuks meil' jääb. Oh kiitkem Tema tööd! Ta varsti meid ka Siionisse viib, Kus pole enam ööd. Mis Tema ütleb, see on kindel Kui „jah ja aamen” Tema nimel. Jah, Issand alati on truu, Jah, Ta on truu, jah, Ta on truu.

279.

T ruu ja us - tav on see sō - na: „Jee - sus su - ri mei - e eest.” Se - da

K o o r :

tahan tü - di - ma - ta Tunnis - ta - da sü - damest. Oh i - me - kal - lis

sō - na, See sei - sab ik - ka uus! Kui Jee - sust u - sud si - na, Siis

on sul õnnis - tus.

2. Meie võlad Tema võttis, Kustutas nad täiesti, Armukse lahti jättis Patustele pärani.
3. Naelte armid käte küljes, Krooni märgid otsa ees — Selles armastuse-ehetes Seisab Ta sääl Isa ees.
4. Ükskord tuleb Ta säält taevast Suure auga tagasi, Päästab ristikandjad vaevast, Viib nad võidupidule.

280.

Tu - ge - vad on Jee - su käed, Need mind i - ga - ves -
 Kui kõik sõb - rad lah - ku - vad Ja mind ük - si ma -

ti hoidvad.
 ha jät'vad, Ei mu Jee - sus lah - ku must, See on

mi - nu kin - del trööst.

2. Mõistab hukka vaenlane, Kristus on mind õigeks mõistnud. Kiusab kurjasti, Jeesus on ta ära võitnud; Tema kostab minu eest, See on minu kindel trööst.

3. Ei mind ükski vägi või Tema armust lahutada. Tema sõna räägib nii, Kes võib selle vastu panna? Ei Ta iial lahku must, See on minu kindel trööst.

T õe ja u - su eest vahvalt võit - le - ma pead, Mis kord on pü -
Muidu ükskord au - kroonist il - ma sa jääd, Mis sul - le val -

ha - del' an - tud; Tee on vae - va - ne ja vä - rav kit - sas
mis on pan - dud.

ka, Ei sa sel - le pääl või ker - gelt kõn - di - da;

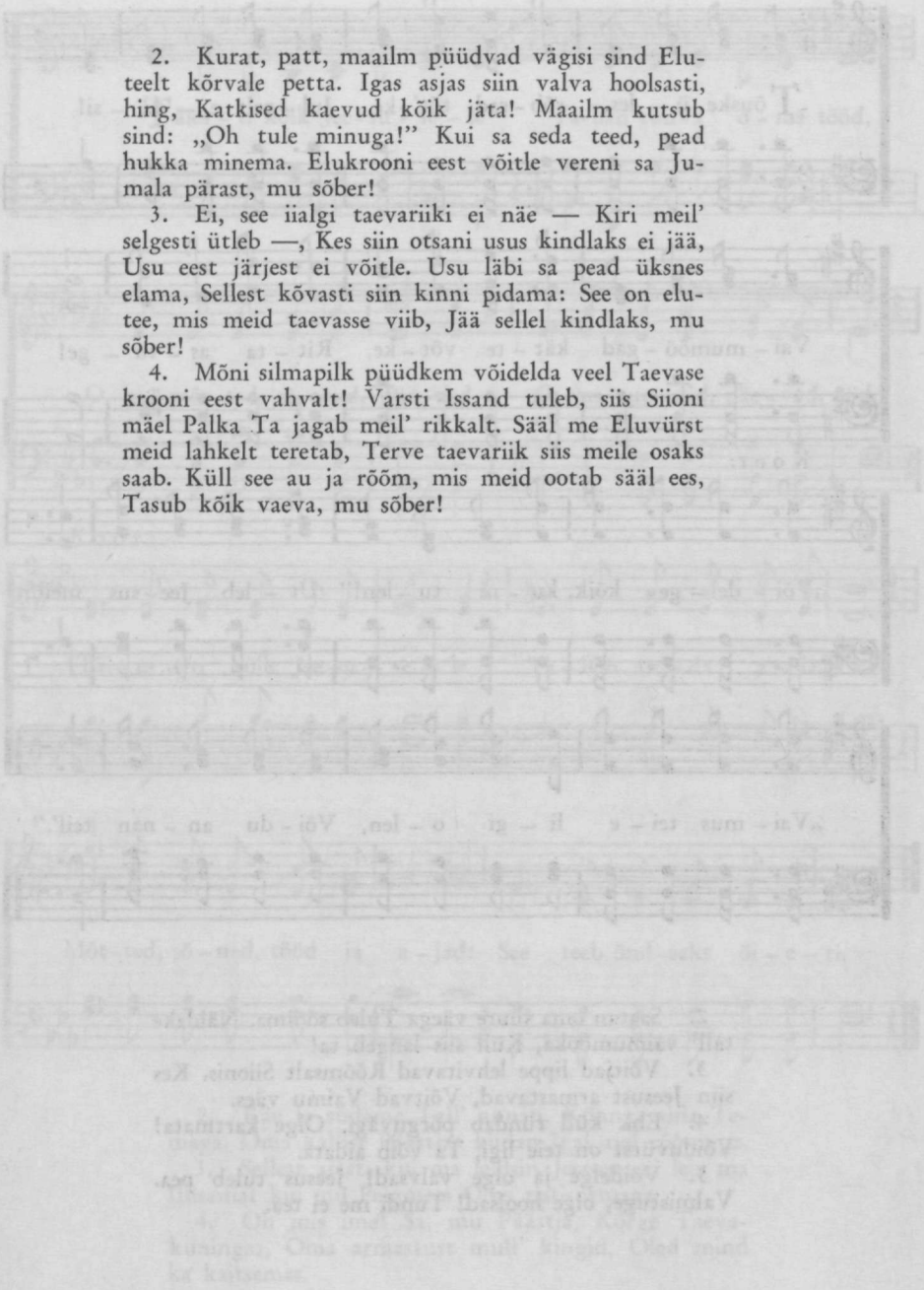
Kui ei tun - gi sa jär - jest e - da - si siin, Lan - ged, jääd

tae - vast ka il - ma.

2. Kurat, patt, maailm püüdvad vägisi sind Elu-
teelt kõrvale petta. Igas asjas siin valva hoolsasti,
hing, Katkised kaevud kõik jäta! Maailm kutsub
sind: „Oh tule minuga!” Kui sa seda teed, pead
hukka minema. Elukrooni eest võitle vereni sa Ju-
mala pärast, mu sõber!

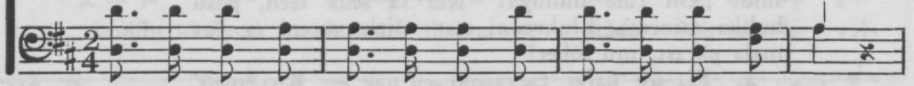
3. Ei, see iialgi taevariiki ei näe — Kiri meil'
selgesti ütleb —, Kes siin otsani usus kindlaks ei jää,
Usu eest järjest ei võitle. Usu läbi sa pead üksnes
elama, Sellest kõvasti siin kinni pidama: See on elu-
tee, mis meid taevasse viib, Jää sellel kindlaks, mu
sõber!

4. Mõni silmapilk püüdkem võidelda veel Taevase
krooni eest vahvalt! Varsti Issand tuleb, siis Siioni
mäel Palka Ta jagab meil' rikkalt. Sääl me Eluvürt
meid lahkelt teretab, Terve taevariik siis meile osaks
saab. Küll see au ja rõõm, mis meid ootab sääl ees,
Tasub kõik vaeva, mu sõber!

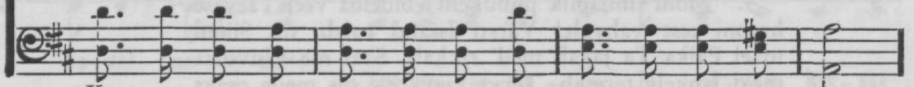

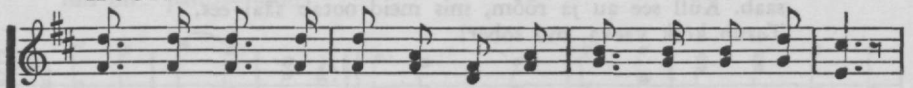
T õuske ü - les, sõb - rad, tõt' - ke Jul - gelt e - da - si!

Vai - mumõõ - gad kät - te võt - ke, Rit - ta as - tu - ge!

K o o r:

„Või - del - ge kõik, ku - ni tu - len!” Üt - leb Jee - sus meil’,

„Vai - mus tei - e li - gi o - len, Või - du an - nan teil.”

2. Saatan oma suure väega Tuleb sõdima. Näidake tall' vaimumõõka, Küll siis langeb ta!

3. Võitjad lippe lehitavad Röömsalt Siionis. Kes siin Jeesust armastavad, Võitvad Vaimu väes.

4. Ehk küll ründab põrguvägi, Olge kartmata! Võiduvürst on teie ligi, Ta võib aidata.

5. Võidelge ja olge valvsad! Jeesus tuleb pea. Valmistuge, olge hoolsad! Tundi me ei tea.

Täies - ti kõik Jee - su - se - le Ta - han tuu - a o - ma tööd,

O - ma mõt - ted, sõ - nad, püü - ded, O - ma tun - nid, päe - vad, ööd.

Koor:

Täi - es - ti kõik Jee - su - se - le Ta - han an - da a - la - ti

Mõt - ted, sõ - nad, tööd ja a - jad: See teeb õnd - saks õi - e - ti.

2. Käe ja südame Tall' annan, Könnin aina Te-
maga. Oma kallist Päästjat kiidan Igal ajal rõõmuga.

3. Sellest ajast, kui ma leidsin Jeesuse, ei leia ma
Ilusamat kui mu Peigmees Oma ristisurmaga.

4. Oh mis ime! Sa, mu Päästja, Kõrge Taeva-
kuningas, Oma armastust mull' kingid, Oled mind
ka kaitsemas.

U sal - da Ju - ma - la Sõ - na, Ve - re - ni võit - le - ja

vend! Ä - ra sa jä - re - le an - na! Is - sand ju kin - ni - tab sind.

Koor:

Hüüdkem, ven - nad ja õ - ed, Siis Is - sand ai - tab ka!

Kind - lad Ju - ma - la tõe - ed — Ei need kõi - ku - da saa.

2. Seda, mis Jeesus on sulle Verega Kolgata mäel Ostnud, ei riisu sult jälle Vaenlane kurjuseväel.

3. Kanna nüüd Issanda ette Puudused, mis sul siin on. Usalda ennast Ta kätte! Tema seest tuleb su õnn.

4. Lahti on taevalik täius, Avatud õndsate maa. Palu, siis annab sull' Jeesus! Usu, siis sisse saad ka!

U su end lä-bi, võit-le-ja hing! U-sal-da Jeesust, Ta ai-tab sind!

Kan-na-ta, loo-da ja ar-mas-ta, U-su end lä-bi hä-dadest ka!

Koor:

Pa-lu end lä-bi, i-met sa näed! U-su end lä-bi, pal-ga sa saad!

Võitle end lä-bi, kan-na-ta kõik! Kol-ga-ta ve-res sei-sab su võit.

2. Usu end läbi, tea, et see tee, Mis taeva viib, on vaevaline! Kuld peab ju saama puhastatud. Usu end läbi, saad päästetud!

3. Usu end läbi võitlusemaal, Kalju pääl hinga tormisel ööl! Kui möllab maru ähvardades, Usu end läbi kannatades!

4. Usu end läbi pimedal ööl, Lootuses vaata Kol-gata mäel! Sääl kuuled sõna: „Lõpetatud!” Kahtlusest, murest saad päästetud.

5. Usu end läbi, looda, oh hing! Töotuse vankrid kannavad sind. Pisarad silmist kuivatab Ta. Usu end läbi, reis lõpeb pea!

Vaata, varjud ju ve - ni - vad pi - kaks, Päi - ke loo - je - neb,

lõ - peb ka töö! Õh - tu saa - bub ja kõik muutub õudseks,

Al - gab pi - me ja ko - hu - tav öö. Sel - le - pä - rast nüüd

val - mis - ta en - nast, Viimset armu - võimalust ka - su - ta

val - mis - ta en - nast, Viimset või - malust ka - su - ta veel! Val - va,

Valva, pa - lu oh - ver - da hoolsalt,

pa - lu ja oh - ver - da hoolsalt, Et sa jõu - ak - sid ees - mär - gi - le!

2. Mitme armastus külmaks on jäänud Eluvõitluste, murede sees; Ära langenud, maailma läinud, Kus neid hukatus ootamas ees.

3. Vaimusilmaga selgesti näeme: Aeg nüi tõsine seisab meil ees. Ent kui Issandal' ustavaks jääme, Võidukrooni me päri me siis.

287.

Vahid, vaa-da-ke, kas näe-te Koi-tu ju-ba ku-ma-
Et siis hin-ge-de-le või-te Hüüda: „Öö on lõp-pe-

Koor:

mas,
mas!” Jah, ju näik-se jää-dav päi-ke tõus-vat sää-l.

Va-hid, seis-ke ik-ka val-mis müü-ri pääl! pääl!

2. Ei see võitlus enam kesta Kaua öösel pimedas. Eks ju vahihääled kosta Tornist: „Päev on algamas!”

3. Vennad, käigem ühes meeles Eluteel, sest see on hääl! Seiskem usus, armastuses, Sest et Issand ilmub peal!

Vahimees, ons nä-ha ju-ba koi-tu Sil-mapii-ri! eemal kumamas?

Kas suur Lunas-ta-ja veel ei il-mu? Üt-le mulle, suur mu i-gat - sus!

Kas veel ühtki valguskiirt ei pais-ta, Mis me oot'vaid hingi lo - hu - taks

Kannatus-te sees, E-luvõitlus-tes? Vahimees, kas palju on veel ööd?

K o o r:

Hoja mõõka käes, Usu-kilpi ees! Raudne kübar pääs, Võitle Vai-mu väes!

Ärkvel o-le sa! Varsti tu-leb Ta, A-ga praegu tundi me'ei tea.

2. Vahimees, ma igatsen nii väga Seda päeva üle elada, Millal Jeesus kõigi pühadega Tuleb omi koju kutsuma. Pühad ihud tõusevad siis hauast, Issand muudab need, kes elavad. Seda aega ma Ootan rõmuga. Vahimees, kas palju on veel ööd?

3. Vahimees, kas varsti juba lõpeb Hädahtlik sünge pime öö? Millal ülemingli pasun hüüab, Millal saame maha panna töö? Pimedus meid ümbritsenud kaua, Ootame nüüd päeva tulekut. Palun veel üks kord: Ütle mulle nüüd, Vahimees, kas palju on veel ööd!

289.

V aigis - ta end, nut - ja sü - da, Loo - da Jee - su - sel!
Te - ma tun - neb si - nu hä - da,

Saa - dab a - bi sull'. Vee - re - ta kõik o - ma mured Tema pääle

ik - ka sa, Ol - gu väi - ke - sed või suu - red! Ta võib ai - da - ta.

2. Kui sind patukoorem rõhub, Vaevab lõpmata,
Haigus, puudus südant lõhub Suure valuga, Räägi
aga Jumalale, Usu, looda kindlasti! Küll Ta halastab
su pääle, Ta on töötand nii.

3. Kui sind sõbrad maha jätnud Üksi eluteel,
Murepilved taeva katnud, Araks läinud meel, Vaene
süda, ära nuta, Ära enam vaeva end, Sest su Jeesus
sind ei jäta, Tema on su vend!

4. Varsti lõpnud siin maailmas Eluvõitlused;
Taevases Jeruusalemas Unustatud need. Sää! sa Jeesu
rinna ääres Hingad rahu magusas, Ujud nagu rõo -
numeres Ikka igavest'.

290.

Veel e-lad, va - ne - ma - te usk, Ei vanglad, mõök sind või - ta saa

Ja i - ga üks nüüd rõõmus - tab, Kel hin - ge - va - raks o - led sa.

Koor:

Oh pü - ha usk, me ta - ha - me Truuks sul - le jää - da sur - ma - ni.

2. Su läbi vangla-ahelais Jäi vabaks vanemate hing. Ei otsi meie teisi teid, Sest südant täidab sama tung.

3. Sa armastada avitad Nii sõpru kui ka vaenlasi Ja kuulutama virgutad Su arvatuid väärtusi.

291.

Vend, kas o - led var - jul Is - san - da haa - vus, On su sü - da prii ja

va - ba veel? Või, kui ilm sind vihkab, on see va - lus, Sammud,

K o o r :

silmad vees, siin e - lu - teel? O - led var - jul, o - led
Päästja sees

var - jul, O - led varjul Päästja haa - va - des? O - led
Päästja sees

var - jul, o - led var - jul, On sul jää - dav ra - hu
Päästja sees Päästja sees

sü - da - mes?

2. Kui siin tihti tormid võivad ka tõusta Ja siis prooviaeg sul seisab ees, Võid sa kartmata ka vastu seista, Vaenlast võita nagu võidumees?

3. Kui siin tihti voolab ka silmavesi, Tunned vaeva, valu võideldes, Kas võid öelda: „See mu Isa käsi, Ta mind saadab elutormides”?

Vii mind kõr - ge kal - ju pää - le, Ku - hu vaen-

la - ne ei saa! Vii mind kind - la kant - si sis - se, Mis jääb

Koor:

seis - ma lõp - ma - ta! Sel - le kõr - ge kal - ju pää - le

Ra - jan o - ma õnd - su - se. Ta on va - nast a - jast

seis - nud Ja jääb seis - ma i - ga - vest'.

2. Kui ka selle kalju vastu Lained hirmsalt pek-
savad, Ei ma siiski tunne hirmu: Varsti jälle vajuvad.

3. Oh mis rõõmu kalju annab Alati mu hingle!
Tema rüpest voolab välja Rahu, väge rohkesti.

4. Igapäev see kõrge kalju Lootusega täidab mind.
Sellest kinnitatud saavad Järjest süda, vaim ja hing.

5. Üksnes selles kõrges kaljus On mu elu õnnis-
tus; Kui kõik ilmavara lõpeb, Ta mu jäädav varan-
dus.

6. Kalju, sa, kes andsid mulle Eluvett, sind kiidan
ma. Sinu pääle jään ma, kuni Taevasse mind tõstad
sa.

293.

Enne 1766

Võitle hästi, kui sind armsalt Jumal tõmbab endale,

Et su vaim võiks raskest koormast Lahti saada õi-e-ti!

2. Võitle, küll on värav kitsas, Vaevaline elutee!
Kõik teeb kahju sull' siin ilmas, Mis ei saada taevasse.

3. Võitle palves, õhkamises Väsimata, lõpmata!
Võida vahvalt usinuses, Sõdi ööd ja päevad ka!

4. Võitle vahvasti ja ole Armastuses tuline!
Hoiab meel veel ilma poole, Jääb su nõu ka pooleli.

5. Võitle, ära väsi iial Palumast ja õhkamast!
Ööd ja päevad ole valvas, Hoidu ära tüdimast!

6. Oled sa siis pärli leidnud, Ära liialt julgeks
saa, Nagu oleksid ju võitnud Kõik, mis sind võib
hukata!

7. Krooni hoidku sinu käsi! Pea nüüd kinni, mis
sul käes! Taganeda — paha asi, Kindlaks jää sa
Vaimu väes!

Võta rist, käi Jee - su jä - rel! Hing, u - su sa! I - mevõim on

Koor:

Te - ma ve - rel, Hing, u - su sa! Võ - ta rist, mis verest punab!

Hing, u - su sa! Küll see sul - le jõudu annab, Hing, u - su sa!

2. Võta rist ja ela pühalt! Hing, usu sa! Alanda ja salga ennast! Hing, usu sa!

3. Võta rist, siis pärid krooni! Hing, usu sa! Siis sa vaenlast rõhud maani, Hing, usu sa!

4. Ära karda, ole rõõmus! Hing, usu sa! Kindel usk, see on su võimus, Hing, usu sa!

5. Usu läbi võidad ilma, Hing, usu sa! Usk sind tõstab Isa hõlma, Hing, usu sa!

V äs id ä - ra käi - es kit - sal e - lu - teel, Rõhub rist nii

ras - kelt si - nu õl - ga - del, Võ - ta julgust, sõ - ber! Is - sand kaasas

Koor:

käib; Ta sull' jõudu an - nab Jee - sus tunneb kõik. Jah, Ta tunneb kõik,

Oh kui õn - nis see! Kuule, murtud hing, Jeesus mõistabsind! Tormides siin

e - lus jää Ta rin - nal vait, Kannata ja loo - da! Jeesus tunneb kõik.

2. Kõik su koormad, mured tahab kanda Ta, Rasked hingehaavad parandada ka. Tumedatel teedel julgelt käia võid Läbi kõrveliiva. Jeesus tunneb kõik.

3. Kiusatusetunnil võib Ta aidata, Elumõistatused seletada ka. Teeni Teda rõõmsalt, ütle: „Saada mind!” Tee kõik kahtlemata! Jeesus aitab sind.

V äsind hing, kes ko-du poo-le Kõr-ve - teel veel käi - ma

pead, Tae - va - i - sa tõ - o - tust kuu - le: „Mu sil - mad ik - ka sind

K o o r:

saa - da - vad.” „Sind o - len loo - nud ja lu - nas - tä - nud, Mu silmad

ik - ka sind saa - da - vad. Sind o - ma kä - tes - se o - len märkind,

Mu sil - mad ik - ka sind saa - da - vad.”

2. Kui ka sinul ristitules Hakkab julgus kaduma,
Pea siis seda tōotust meeles: „Mu silmad ikka sind
saadavad.”

3. Kui su sõbrad siin maailmas Sinust kõik ka
lahkuvad, Siiski püsib tōotus taevast: „Mu silmad
ikka sind saadavad.”

4. Kui su eluõhtu jõuab Ja su silmad kustuvad,
Taevaisa tōotus kostab: „Mu silmad ikka sind saada-
vad.”

Väsind rändur, kes sa tae-va-se-le ko-du-maale teel, U-su,

loo-da, kannata, Ä-ra kar-da või-del-da! O-led vä-si-nud ja

mu-res, kuu-le, Is-sand üt-leb sull': „Olen läi-nud a-set valmis-ta-ma

Koor:

teil'." Kes need-si-na-sed on ja kust tu-le-vad nad, Valgeis riie-tes

hulk ü - le - val? Lä - bi ras - kus - te ja va - lu, suure vi - let - su - se

seest. Nad kõik ä - ra võit - nud Tal - le ve - re - ga.

2. Läbi pimeduse, udu sagedasti käima pead. Vaevaline elutee Viib sind hädaorusse. Kuid ka sinu nutvaist silmist Jumal pühib pisarad, Lein ja mure unustatud igavest'.

3. Vaevab janu sind ja kuumus, rõhub rist su õlgadel, Tõsta pilgud kõrgemal', Looda töotustele veel! Allik selge eluveega voolab ikka Kolgatal, Sääl su janu jäävalt kustutatud saab.

4. Taevalikult inglikoorilt kõlab võimas laulutoon: „Usu, looda, kannata, Võitle vapralt patuga! Hoia kinni, mis sul on, sest taevas ootab elukroon Iga võitlejat, kes usus kindlaks jääb!”

Õiget rõõmu need hinged tunne-vad, Kes siin Jee-su-se jä-rel

kõn-ni-vad. Õn-nis ko-du neid oo-tab ü-le-val, Sääl i-ga-ve-sel

Koor:

õn-ne-maal. Ko-du-maa, Õn-nis maa, Kus
Ko-dumaa, Õnnis maa, Kus

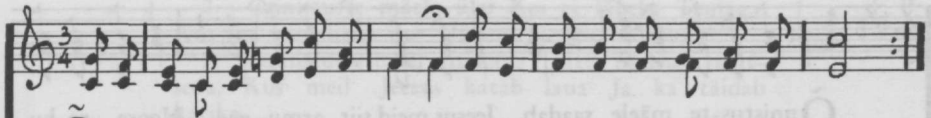
mett ja pii-ma on! Ko-du-maa, Õn-nis maa,
küllalt on! Ko-dumaa, Õnnis maa,

Kus i-ga-ve-ne rõõm ja õnn!

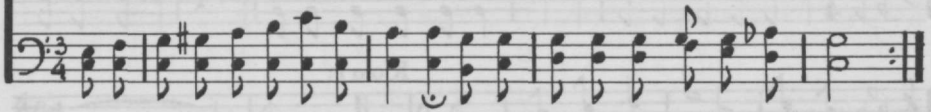
2. Kui neid päikesekuumus kõrvetab, Eluraskused rängalt rõhuvad, Siis neid jahutab ustav karjane Ja tõmbab oma rinnale.

3. Mingu tee siin küll läbi jõgede, Jumala lapsed käivad julgesti, Sest et Jeesus neil ikka kaasas käib, Neid õnnistuste maale viib.

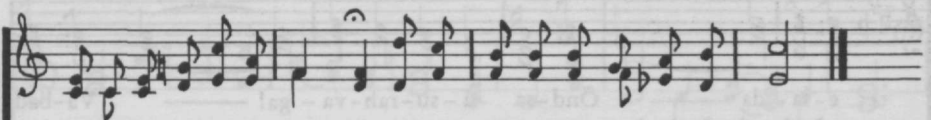
4. Kui me klaasmere äärde jõuame, Jeesus ütleb siis meile lahkesti: „Tulge nüüd kuningriiki pärima!” Küll siis on rõõmu lõpmata.

Õnne-lik onsee, kel u-su julgus Kindel na-gu Aab-ra-ha-mil ka:
Talle paistab aina päikse valgus, Ehk küll pilved taevast ka-ta-vad.

Õnne-lik, kes hoolsalt nõuab kõi-ges Juma-lik-ku pü-ha ju-ha-tust Ja kes

kiu-sa-tu-se tunnil vaik-selt Ootab tae-va-lik-ku lo-hu-tust.

2. Kangelased, kellest räägib piibel, Pole siin maailmas hiilanud. Nad kõik õppinud on ristikoolis, Kui neid Issand väega ehtinud; Siis nad võisid julgelt välja minna Kuulutama armuõpetust. Usu läbi, mis on võitnud ilma, Tundsid aulist ristisaladust.

3. See, kes elada võib Päästja auks, siin Alandlikumaks peab muutuma. See, kes tahab ülendatud saada, Põrmuni peab alla vajuma. Armsaimadki lapsed Jumal saadab Kiusatuse proovitulesse. Tahad Jeesust sügavamalt tunda, Anna oma tahted surmasse!

4. Kõige kenamini öitseb süda, Kui kõik maised rõõmud halvaks läind. Kui sind rõhub viletsus ja häda, Siis on palvekamber avatud. Kõige ilusamad laulud vistist' Kirjutatud kiusatuse-ööl. Kui saad puh-taks sulatuseahjus, Küll siis kõlab võidulauluhää!

5. Väike kari, Isa pääle vaata, Ära karda, usu kindlasti! Ta on luband kõigest läbi saata Kiusatuse-tunnil helsesti. Halleluuja! Pea on võitlus möödas, Siis saab kangelane kroonitud. Suured saladused vaimuilmal Võitja ees on täiest' avatud.

Õnnistus-te mäele saadab Jeesus meid siit armu-ga, Noore ro-hu

Koor:

maadel söödab Neid, kes käivad Tema-ga. Oh kui hää ————— siin

Oh kui hää siin e-la-da

e-la-da ————— Õnd-sa u-su-rah-va-ga! ————— Va-bad

Oh kui hää siin e-la-da Õnds-a u-su-rah-va-ga!-rah-va-ga! Va-bad

kõi ————— gist mu-re ————— dest, ————— Rõõmu saa-me

kõigist mu-re-dest, Va-bad kõigist mu-re-dest,

Jee-su-sest. Jee-su-sest.

2. Õnnistuste mäele üles Kes ei läheks Temaga,
Kus me taevalikus ilus Näeme Jeesust rõõmuga!

3. Õnnistuste mäel ma kaua Tahan õndsust mait-
seda, Kus meil' Jeesus katab laua Ja ka täidab
karika.

4. Kui meid Issand ju siin vaevas Õnnistab nii
rohkesti, Mis saab olema veel taevas, Kui Ta rinnal
hingame?

301.

Sdn. K.R.

Ära kar-da tor-mi-tee-del, Jee-su ni-mel kõn-ni sa!

Või-du-vürst sind i — se kait-seb, Kõigest lä-bi kan-nab Ta.

Või-du-vürst sind i — se kait-seb, Kõigest lä-bi kan-nab Ta.

2. Hoosalt valva, hing, et ikka Kuuled Taevaisa
häält! |: Ilmalaste sõprus jäta, Et võid olla Talle
pruut! :|

3. Kui maailm sind halvaks paneb Ja kui naerab,
pilkab ka, |: Taevaõndsus ära tasub, Mille viimaks
pärid sa. :|

4. Jeesus kõndis ristiteedel — Sama teed pead
käima sa —, |: Nüüd on au sees igavesti, Sinna viib
sind viimaks ka. :|

Ükspäi-nis, jah, Ju-ma-la juu-res Hing vaikis ja ra-hu-le jäi.

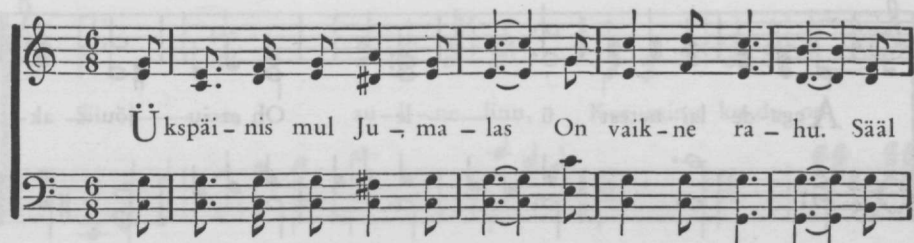
See paik mul-le ras-ku-ses suu — res Ja õn-nes-ki

ain-samaks sai.

2. Ükspäinis Ta võtab mind vastu, Liig vilets kui teistele ma. Ta ligi võin alati astu Ma südamekoormaga ka.

3. Ükspäinis mind Tema siin mõistab Ja, mis on mu hinges, Ta teab. Ma vaikin, sest Tä mu eest kostab, Ta rinnale langetan päa.

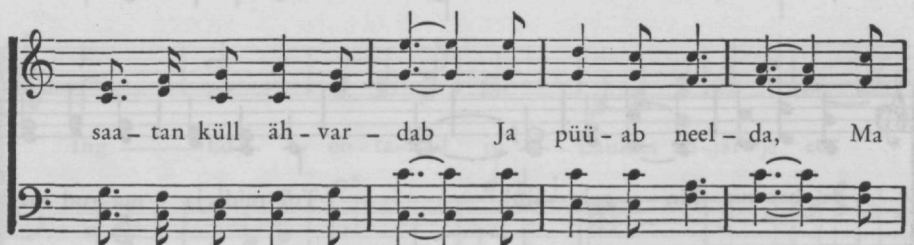
4. Ükspäinis, jah, muud ma ei mõista Ja paremat nõuda ei tea Kui Issanda ligidal seista. Ükspäinis mul siis on nii häa.

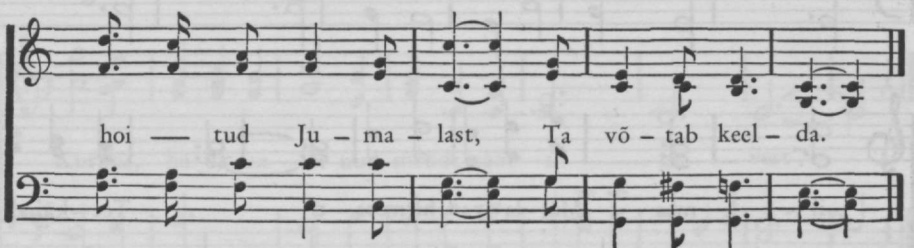
Ükspäi - nis mul Ju - ma - las On vaik - ne ra - hu. Sääl

hin - gan ma sa - da - mas, Kui möl - lab ma - ru. Ehk

saa - tan küll äh - var - dab Ja püü - ab neel - da, Ma

hoi - tud Ju - ma - last, Ta võ - tab keel - da.

2. Ta nimi on kindel linn, Kus ikka tröösti Ma
leian ka võideldes Ja kandes risti. | Siis hirmudes
põrguväed Kõik taganevad, Kui ristilippu nad Mu
juures näevad. :|

3. Oh õnnis ja kindel koht, Sa, kaljulõhe! Ei
ahastus, hädaoht Sääl südant rõhu, | Ei surm enam
kahju tee, Ei ilmatormid. Mull' elu andnud see, Kes
mu eest surnud. :|

A ega-de lai-netest ü — le Oh et ju jõu — ak-

sin Ü-les siit Sii-o-ni mäe — le, Kus

ra-hus siis hin — gak — sin! Tor-mid ja ma-rud maa-

il — mas Mõl-la-vad hirmsas — ti; Tee-käijal

pi-sa-rad sil — mist Voo-lavad a — la — ti.

Koor:

Sii — on, au — li — ne linn, Kus minu ko — du on,

Jär — jest ma i — gat — sen, Mil — lal su ran — da saan.

Ing — lid oo — ta — vad ju Lauldes au — jär — je ees.

Kurbus, hä — da on läi — nud mööda sää l i — ga — vest'.

2. Surmajõe kaldale jõudes Näen oma Isamaad.
 Kui viimne võitlus on möödas, Siis võitja aukrooni
 saab. Inglise laulud nii armsalt Kõlavad trooni ees.
 Sinna ma ruttan nüüd kärmelt, Pea olen Siionis.

3. Taevases aulises linnas, Kus minu kodu on, Sää l
 on mu armastud Jeesus Mull' aseme valmistand. Sää l
 on kõik Jeesuse omad Igavest' üheskoos; Rõõmsasti
 laulavad nemad Talle aujärje ees.

A rmsa Tae-va-i-sa kot-ta, Hüilga-vas-se lin-nas-se Ing-li-

hulka ihkab sü-da lõpma-ta. Sääl ei tunta enam va-lu, Haigust lõpmata.

e-ga mu-ret-ki, Va-ba hing võib õn-ne-li-kult hõi-sa-ta.

Koor:

Kuldse lin-na sis-se, I-ga-

Kuldse tae-va-lin-na sis-se, Kal-li ra-hu-ma-ja-des-se I-ga-

ve-se I-sa rii-ki ih-kan ma, Ü-les pa-ra-

ve-se I-sa rii-ki ih-kan ma, ihkan ma, Hüilgavas-se pa-ra-diisi, Kee-ru-

dii ————— si,

pi-te koo-ri-des-se, Kus ma i-ga-ves-ti Jee-sust nä-ha saan.

2. Pärast rasket prooviaega, Ahastust ja võitlemist Heidan taeva kuldsele rannal ankrusse, Laulan ühes õndsatega Puhtast, rõõmsast südamest Tänu, kiitust oma kallil' Päästjale.

3. Oh kui väga mind see lootus Rõõmustab siin kõrvemaal! Astun kindla julgusega edasi. Minu kodu on sääl taevas, Õndsad, kallil töotusmaal, Sinna igatsen ja ruttan alati.

Astu, mu hing, nüüd Neebo mäele! Säält paistab kät-te töö-tus-maa,

Kos-ta-vad ko-du-he-lid sul-le Kaugelt o-ma kau-ni kõ-la-ga.

Kuulge, kuidas nad Ee-denis laul-des Kandleid mängi-vad au-jär-je ees!

Koor:

Soovid lah-kunud omakseid nä-ha Ra-hu-rannal, kus lõp-penud piin,

Pühad märtrid ja õnd-sa-te hul-gad Jeesust kii-davad valgu-se sees.

Ta-had ing-li-te hulgas sääl laulda, Päästja jä-lis pead kõndi-ma siin.

2. Jumala laps, oh tõsta silmad Siioni poole ülesse!
Saabumas meile Talle pulmad, Siis saad kantud
Peiu sülesse. Kuldses linnas, kus ilus on kuulda
Taevakooride kiituselaul, Saame meie ka lõpmata
laulda Usuvõitudest Kaanani teel.

3. Edasi astu kindlas usus Kaanani õnne pärima!
Rõhub ka mõnikord sind raskus, Jeesus aitab läbi
võidelda. Kui ju oleme Siioni jõudnud, Siis need
omaksed leiame eest, Kes siin elus on Issandat nõud-
nud, Surma läbi siit lahkunud meist.

A uli-se hommiku ae-ga-de ke-vad kord mulle toob. Õn-sa-te

ko-du mind ootab, kus lõp-nud va-lud ja vood. Tae-va-sed he-li-nad

saavad säääl kostma, Jee-sus mind pil-ve-del vas-tu saab võtma,

Ingli-d, see-ravid mind saavad säääl oot'ma Au-li-ne taevas siis mul.

2. Siis jätan maha sind, pisarais maailm, nutt maha jääb. Köht mulle valmis on taevases lauas; Jeesust silm näeb. Kaunimalt laulan siis, kui siin võin laulda, Tapetud Tallele aukiitust anda. Elujõe kallastel rahu võin tunda — Auline taevas siis mul.

3. Siis kristallsäraval taevasel rannal õndsaks ma jään. Jeesuse haavatud kätt ma siis suudlen, Teda säääl näen. Iial ei vaiki säääl kiituselaulud, Kuldsetel kannedel ilusad mängud. Kõik maised hädad on maha siis jäänud — Auline taevas siis mul.

Elu - a - se-med oo - ta - vad Tei - ne - pool tä - he - merd, Kus kord

õndsad kõik e - la - vad, Tei - ne - pool tä - he - merd. Võit - jad sin - na saa - vad,

Koor:

Lauldes rõõmus - ta - vad: „Õndsa - te maa, au - li - ne maa, tae - va - ne kodu -

maa! Õnd - sa - te maa, au - li - ne maa, tae - va - ne ko - du - maa!”

2. Taevas jäädavas valguses Teinepool tähemerd
Jeesus Kristus ju ootab meid, Teinepool tähemerd,
Et Ta saaks meid võtta Oma Isa kotta.

3. Varsti avaneb pärliuks Teinepool tähemerd,
Näeme Jumala õnnistust Teinepool tähemerd. Varsti
löpeb sõda, Sest nüüd võime lauda:

4. Taevas jäädavas valguses Teinepool tähemerd
Näeme Issandat selguses, Teinepool tähemerd. Säl
me võime kiita, Õnnelikult hüüda:

I - me - õn - nis pü - ha lau - lu - jö - gi sää l Kohab väge - vas - ti

taevas ü - le - val. Na - gu tormi - ko - hin me - re - lai - ne - test Voolab

„Kiitus ol - gu arm - sal' Tae - va - i - sa - le, Kii tus
Lõpp Koor:
lau - lu - täi - us pa - ra - dii - si seest. „Kii - tus, au, hal - le - luu - ja! Kii - tus,

Po - ja - le ja Pü - hal' Vaimu - le!”

au, hal - le - luu - ja!” He - li - seb sää l a - la — ti ja i - ga - ves - ti.

2. Sää l kõik õndsad hinged laulmas üheskoos, Kes on rasket risti kandnud elu sees. Talle vere läbi on nad päästetud, Puhtais, valgeis riideis kaunitl ehitud.

3. Meil on veel maailmas tihti hirmuga Hinge - vaenlasega tarvis võidelda. Siiski on meil' Jeesus ligi alati, Viib meid võidukäigus viimaks taevasse.

Je - ruu - sa - lem, sa pü - ha tae - va - linn, Ma ootan va - lu -
Et ma kord si - nu sis - se jõu - ak - sin, Mu sü - da ra - hu -

ga, ta. Kõik il - mamaad ma jä - tan Siis ma - ha rõõmsas -

ti Ja ar - mu - tii - vul töt - tan Siit ü - les tae - vas - se.

2. Sa püha linn, sind teretab mu keel, Uks mu eest lahti tee! Ju ammust ajast igatses mu meel Su ilu järele. Nüüd olen ma sind näinud Ja rõõmust särab silm. Kõik vaev on otsa saanud, Mis mulle tõi maailm.

3. Kui ma siis viimaks paradiisi saan Ja rahupaika näind, Siis rõõmsa suuga mina kuulutan, Mis Jeesus mulle teind, Siis „halleluuja!” laulan Ma suure häälega, Siis „hosianna!” hüüan Ma sääil ilmlõpmata.

Je-ruu-sa-lem, sa tae-va-linn, Kui ar-mas o-led sa! Su jä-re-

le ma i-gat-sen, Mu õn-nis ko-dumaa!

2. Oh millal lahti lähevad Su pärlivärvad Ja
puhtast kullast tänavad Säält vastu säravad?

3. Oh millal kõrvad kuulevad Su lauluhelinaid,
Kui tuhat korda tuhanded Kõik Jeesust kiidavad?

4. Oh millal taevahiilguses Ma valgeis riideis käin
Ja paradiisi õhu sees Ma õnnis olla võin?

5. Jeruusaleml, sa püha linn, Ma ihkan väga sind.
Oh et ma säääl ju oleksin, Kus Jeesus, minu vend!

6. Ma rõõmu pärast juubeldan, Kui jään siin
mõtlemata, Et ükskord Teda näha saan Säääl oma sil-
maga.

7. Nüüd ootan, kuni tuleb Ta Ja omad koju viib,
Sest õnnis see, kes ootab ka Ja elutee pääl käib.

Kes on need, kes seis'vad hau - a - kal - da pääl, Need,

kes nüüd kandvad pal-mi-ok-si sääl? Jee-sust kii-dab nen-de hääl,

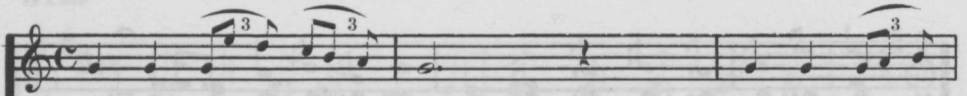
Koor:

Pu-has-tud ve - re — ga. Lä-bi kuld-se uk - se nad läi-nud

röö-mu-ga, Pu-has-tud ve — re — ga. Lä-bi kuld-se

uk - se nad läi - nud rõõ - mu - ga, Pu - has - tud ve - re — ga.

2. Need on need, kes käinud Jeesu jälgedes, Need, kes ju noores põlves Tema ees Palvet teinud silma-vees, Puhastud verega.
3. Need on need, kes häda, viletsust on näind, Aga kes siiski Talle järel käind. Jumalale truuks nad jäänd, Puhastud verega.
4. Need on need, kes tulevalu kannatand, Jumala au siin kõiges otsinud. Nüüd nad saavad rõõmustust, Puhastud verega.

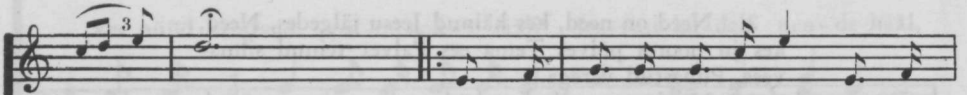

Kes sääl val-geis rii-deis on?

Kes sääl val-geis

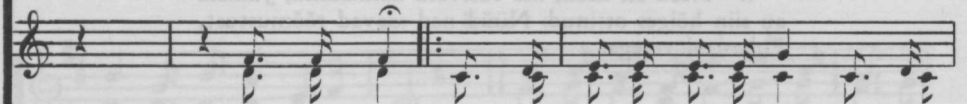

Need on need, Need on need,

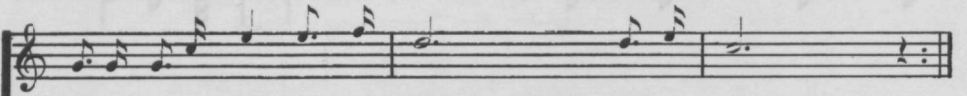
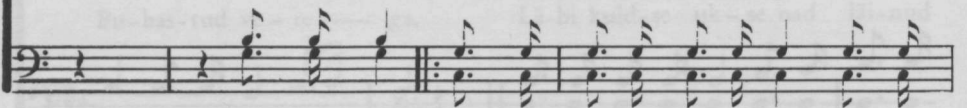

rii - deis on?

Need, kes Tal-le ve-re-ga Need, kes

Need on need, Need, kes Tal-le ve-re-ga Pes-tud

Tal-le ve-re - ga Pes-tud on,

pes-tud on.

on, pestud on. Need, kes Tal-le ve-re-ga Pes-tud on, pestud on.

Nüüd nad sääl Tal-le jär-je ees laulmas: „Kiitus, austus, tarkus,

tä-nu, Vä-gi jaramm ja au me Pääst-ja-le Ol-gu i-ga-vest'!”

Enam nälg e-ga ja-nu ei vaeva sääl neid, Sest et sääl ju Tal-le
E-lu-jõe kalda pääl nemad kõnni-vad nüüd, Tall neid i-se ju-ha-

rit.
arm neid söödab. Tall neid i-se ju-ha-tab ja saadab. saadab.
tab ja saadab.

1. 2.

p Ko - du - maa - le me rei - si - jad rut - ta - me. *mf* Oh mis rõõm,

p oh mis rõõm! Tae - va - ran - na - le pea - gi me jõu - a - me. Oh, sääl on

p rõõm! Kullast kroo - ni - sid võitjad sääl kan - navad, Ra - hu - pal - mi - de

p leh - vi - des lau - la - vad, Käivad hiil - gavais rii - deis, Neid söödab Tall E - lu -

Koor:
mf aa - sal ja joo - dab ka al - li - kal. *f* Oh mis rõõm, oh mis rõõm! *p* Tee viibmeid

mf ko - ju, sest hõis - kame:, *f* Oh mis rõõm, oh mis rõõm! *ff* Oh, sääl on rõõm!"

2. Järgemööda me hingama läheme. Oh mis rõõm, oh mis rõõm! Rahusadama poole ka jõuame. Oh, sääl on rõõm! Issand juhhib kõik tormid ja lained veel, Et nad reisijaid aitaksid eluteel. Iga usklik ju püüab siin hoolega Puhas olla, et krooni võiks pärida.

3. Kallis Jeesus, Su pääle me vaatame. Oh mis rõõm, oh mis rõõm! Tänu andes Su rinnale tõttame. Oh, sääl on rõõm! Ei me Sinuga karda, sest Sina viid Taevavalgusse pimedast läbi meid. Sinu armastus meile sai eluteeks, Sinu kepp ja Su sau teeb meid tugevaks.

315.

Ko - ha - va jõe ve - te ta - ga Pais - tab i - me - ke - na rand.
Sin - na - poo - le oh kui vä - ga Tõmbab mi - nu sü - da mind!

Koor:

Oo - ta - me nüüd kind - las u - sus Saatjat lä - bi Jor - da - ni. Te -

ma i - se, mei - e Jee - sus, Ta - lu - tab meid Kaa - na - ni.

2. Päiksepaistel imekenalt Särab meile kuldne maa. Vaimus kuulen: pehmelt, õrnalt Kandled, laulud kõlavad.

3. Paljud eele on ju viidud Rahuranda kõrvemaalt. Pea ka minu tee on käidud, Hüütakse mind ülevalt.

4. Ei ma karda vete tõusu, Surmalain'te kohinat, Sest mu saatja hüüab: „Usu: Varsti Isakotta saad!”

5. Kohava jõe vete taga Isa armastaja - rind Ootab väsind lapsi väga, Ootab sind ja ootab mind.

316.

Koit pä-rast pi-medust, palk pärast tööd, Jõud pärast vi-letsust,
 päev pä-rast ööd, Rõõm pärast pi-sa-raid ja jää-dav hää Oh et
 ma saaksin neid maitsta ju pea!

2. Au pärast häbistust õndsate maal, Naer pärast kurvastust, kuld-pulmasaal, Õnn pärast ohkamist ootab meid ees. Oleksid need ju mul täna kõik käes!

3. Teinepool hauda — oh mis on kõik sääl! Armastus istub sääl aujärje pääl, Kroon ehib võitlejaid valgusemaal. Millal su pinnale jõuan kord ma?

317.

Sdn. K.R.

Kord kirku - se - ja rõõmuhommik jõu-ab, Kui põ-ge - ne - vad

319. 318

var-jud pi-me-dad, Kui i-ga-ve-ne selgus u-dud kaotab

Koor:

Ja pi-me-dus on päevaks muudetud. Oo helge hommik, i-gatsen

sind nä-ha! Maa-il-ma öös ja hädas oo-tan sind. Üks kiir su sä-rast

võibkõik valgeks te-ha, Kui öös ja ük-sil-duses kulgeb ränd.

2. Ei enam leina, kannatust siis leidu, Ei mingi mure näri hinge sees, Ei kauem tormivood me vastu heitu, Ei enam seista lahkumise ees.

3. Siis saan ma näha, mis nüüd aiman usus: Noid kauneid vainuid unelmate maal, Kus vaikne rahu, jäädav õndsus püsib; Ma vaba igast maisest paelast sääli.

4. Küll õnnis on, kui tervitab mind Jeesus, Ta õrna pilku kohtab sääli mu silm. Võin olla vaba päästetute hulgas, Mu ees on igaviku rõõmuilm.

Kord pi-du-le ko-gu-vad End maa-il-makaartest nad; Ei

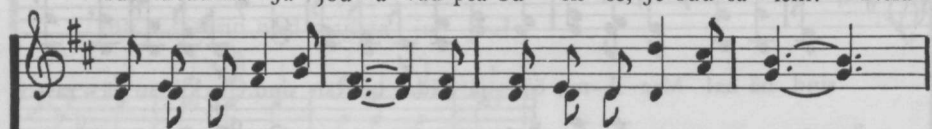
Koor: Siit tor-mi-se me-re päält Ja kur-bu-se-ra-da-delt Nad

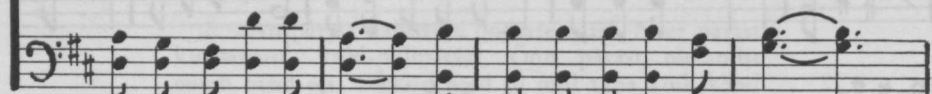
põh-jamaa jääd, Ei kuu-mu-sevood Neid tu-lemast ta-kis-ta. Neil

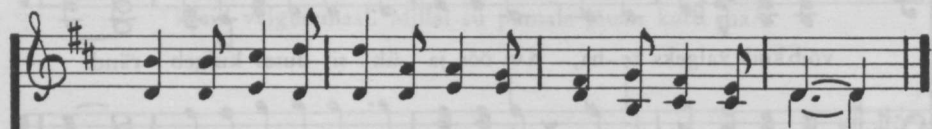
rut-tavad ka Ja jõu-a-vad pea Su sis-se, Je-ruu-sa-lem! Neid

eesmärk on tae-va-linn, Kus oo-tamas Jee-sus on.

Peigmees ju ch-ti-nud Siin pruutli-ku rii-de-ga;

I-ga-ve-sest i-ga-ves-ti kõ-lab või-du-laul.

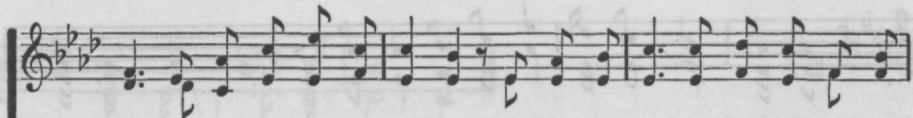
Sii-o-nis-se lä-he-vad siis suu-re rõõ-mu-ga.

2. Küll määratu suur see hulk Sää! kodumaa radadel. Ei patt ega surm, Ei vaenlasehirm Neid tulemast takista. Neil eesmärk on taevalinn, Kus ootamas Jeesus on. Igavesest igavesti kõlab võidulaul.

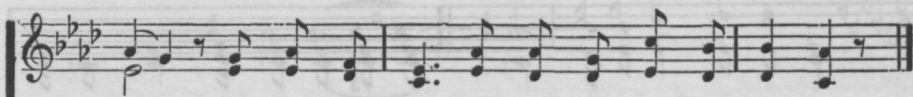
3. Nüüd värav on lahti veel, Võid astuda eluteel'. Kui Kristuses sa Läed sisse, siis ka Saad pulmas kord olema. Sää! õndsad ju ootavad Nüüd taevase rahu sees; Inglikoorid tervitavad sissetulejaid.

Kord saa-bub hommik, mil-lal pa-tu-ta Ma ko-ju

lä-hen o-ma Päästja juur-de. Oh se-da rõõmu, mis siis tunnen

ma! Sääl lõp-nud on kõik hä-da, vaev ja mu-re.

2. Kõik pühad õndsas rahus hingavad Sääl igaveses eluasemetes Ja taevas oma Jeesust kiidavad Ja kummardavad Teda rõõmustades.

3. Kõik õndsad hinged juubeldavad sääl, Ei ükski nende rõõmu ära võta. Oh kostaks süa nende rõõmuhääl, Kui julgesti siis läheksime sõtta!

4. Ta oma lapsi hellalt juhatab, Neid ööl ja päeval tahab süles kanda Ja vaimumõök, Ta Sõna, kindlaks jääb. Meid töotuslaev viib varsti eluranda.

5. Oh oota Jeesust! Aeg on üürike. Kui torm ja lained sind veel hirmutavad, Süis tõsta pää ja vaata ülesse! Sääl juba ootavad sind rahukojad.

Kui end ko-guvad pääs-te-tud hulga-d Õndsalt, puhtalt sää-l au-

jär-je ees, Ar-va-ma-tud kui liiv me-re-ran-nal, Oh mis

Koor:

rõõm on sää-l aus-tu-se sees! Ar-va-ma-tud kui liiv me-re-

ran-nal, Lu-ge-ma-tud nad pal-ju-selt sää-l. Oh, pal-ju-selt sää-l

1. Kui väärata süü on Pile Saal koguma
 rüüddelid, Ei past aga surm, Ei vaenlaskurid, Noid
 tekkust takata. Noid võimik on tavaline, Kõr
 otama jama on. Igavest igavest kõlab võimik.

2. Noid võimik on liivi veel, Vaid otuda eimad.
 Kui Kristuse te ligid saad, mis sa Saad palmas kord
 olema. Saal Saalid is otuda Noid võimik rehu
 see; Ingliseid võimikid võimikid.

küll on i - me - rөөm Nä - ha siis neid hul - ka - sid, Kes ar - va - ma -

tud kui liiv me - re - ran - nal!

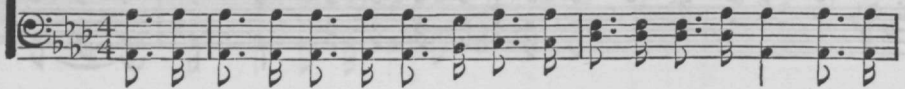
2. Ja kui siis teretavad kõik pühad Taevas üleval
õndsate seas — Kiusatusest nad igavest' vabad —,
Oh mis rөөm on sääl austuse sees!

3. Kui me elujõe kaldal sääl käime, Kus on
kõiksugu viljapuud reas, Siis me töötatud maad ka
sääl näeme. Oh mis rөөm on sääl austuse sees!

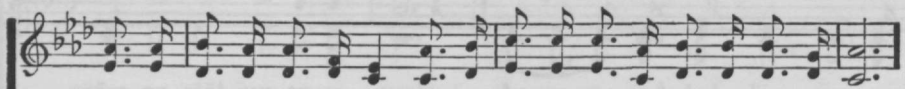
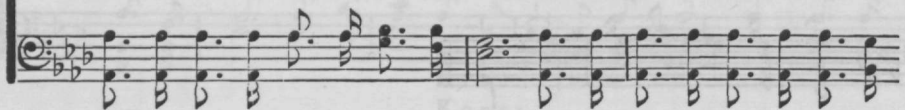
321.

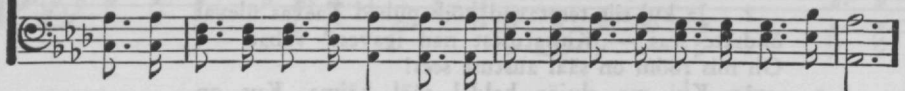
Kui kord i - ga - ve - ne hommik Koidab kal - li ra - hu - ga, Tae - vas

hin - ga - mi - se - aeg on a - la - nud, Siis saan pär - li - vä - ra - va - test

Sis - se min - na rõõmu - ga Tae - va - rii - ki, mis mull' armust valmistud.

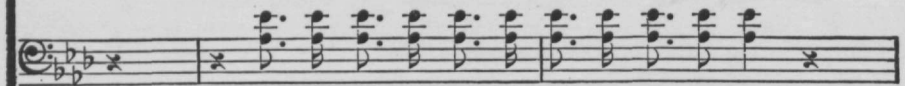

Koor:

Kui mind Is ——— sand ko - ju kut ——— sub, Kui mind

Kui mind Is - sand ko - ju kut - sub, kutsub mind

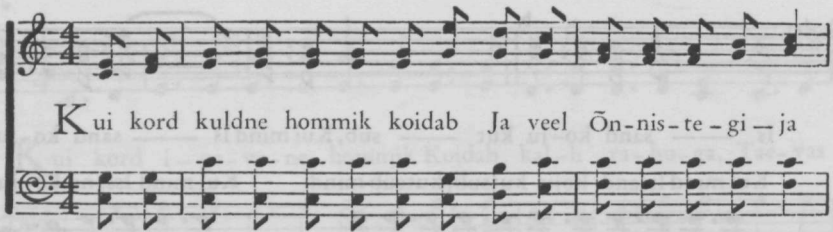

Is — sand ko-ju kut — sub, Kui mind Is — sand ko-ju
 Kui mind Issand koju kutsub, kutsub mind Kui mind Issand ko-ju

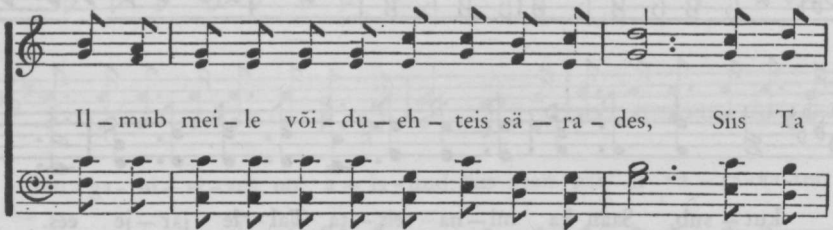
kut - sub, Saan ka mi-na seis - ta Tal - le jär - je ees.

2. Igast rahvasuguharust Kogub Issand omakseid,
 Viib nad vaevast Siionisse elama. Ka need kõige
 kõlvatumad, Kes Ta sisse usuvad, Saavad rõõmu
 tunda ühes teistega.

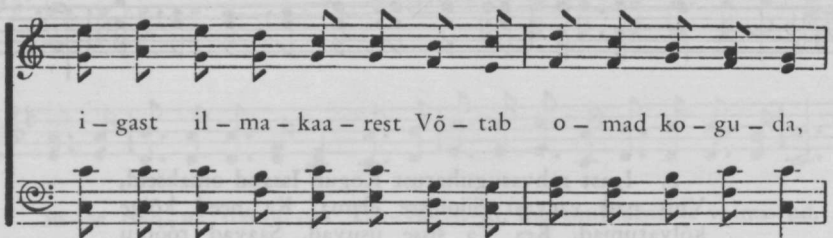
3. Kui siis vägev lauluhelin Kõlab läbi taevaste
 Ja kui Kuningas end au sees ilmutab, Siis sest õnnis-
 tusest osa Saan ka mina põrmuke Talle vere läbi, mis
 mind puhastab.

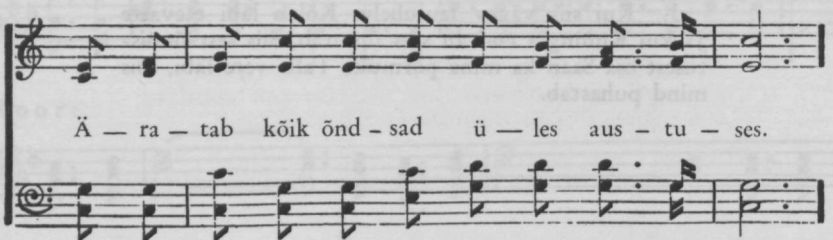
Kui kord kuldne hommik koidab Ja veel Õn-nis-te-gi-ja

Il-mub mei-le või-du-eh-teis sä-ra-des, Siis Ta

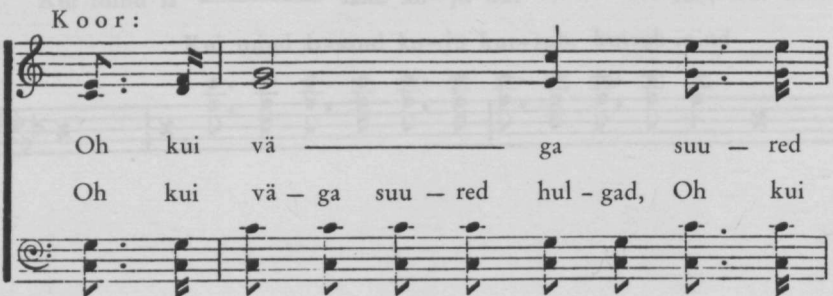

i-gast il-ma-kaa-rest Võ-tab o-mad ko-gu-da,

Ä-ra-tab kõik õnd-sad ü-les aus-tu-ses.

Koor:

Oh kui vä — ga suu — red
Oh kui vä — ga suu — red hul — gad, Oh kui

Kui me sääl Tal-le jär-je ees kord sei-sa-me Ja ve-re sees kõik

puhtaks pes-tud o-le-me Ja hiil-ga-va-tes val-geis ri-i-deis

Koor:
lau-la-me, Oh mis i-merööm on see! Au ja kii-tus, hal-le-

luu-ja, Au ja kii-tus, halle-luu-ja, Au ja kii-tus, hal-le-luu-ja

Jee-su - se - le i - ga - vest'!

2. Kui me sääl Talle järje ees kord seisame Ja imeks pannes seda armu vaatame, Mis meid maailmast paradiisi sisse viis, Oh kuis laulame veel siis!

3. Ehk küll veel reisiriideis käime ilma pääl, See jäädav kodu on meil siiski valmis sääl Ja paistab usus juba siia selgesti, Varsti sinna jõuame.

4. Sääli taevakooridega ühes laulame: „Aukiitus olgu igavesti Tallele, Sest et Ta meid on maa päält ära ostnud ka Oma kalli verega!”

324.

Kui mu viim-ne tun-ni-ke-ne Tu-leb ja mind ü-les-se

Lä-bi pär-li-vä-ra-va-te Ingli-tii-vul kantak-se,

Koor:

Siis ma hõiskan rõõmu-ga: „Hal-le-luu-ja, hal-le-luu-ja!” Jee-

su-se-le lõp-ma-ta Taeva-koo-ri-ga.

2. Kui mu silmad ükskord näevad Kallist Õnnis-tegijat Ja mu kõrvad kuulda saavad Kuldse kandle helinat,

3. Kui ma puhtais valgeis riideis Seisan Talle järje ees Palmioksi lehvitates Igaveses õndsuses,

4. Kui ma kõnnin aus ja ilus Eluveejõe kallastel Paradiisi puude vilus Närtsimatuil nurmedel,

5. Kui ma väsimatul häälel Lahke, rõõmsa rinna-ga Otsatumul õnnetundel Enam ei või vaikida,

p

K ui ükskord lõpnud kõik vaev, töö ja piin Ja ma sää luld-se - tel

p

mf

tä - navail käin, Siis mul - le Jee - sus jääb ik - ka - gi veel Rõõ - mu ja

mf

Koor :

rit. *f*

õnd - su - se põh - ju - seks sää l. Tõesti, see on — üksnes mu
Tões — ti, see on —

rit. *f*

ff

õnn, — Tõesti, see on — üksnes mu õnn, — Kui sin - na
üksnes mu õnn, — Tõesti, see on — üksnes mu õnn, —

ff

127 K. K. 122

125

saan ja Ta
Kui ma Ta

pa-let sääl näen. Jah, see on lõp-ma-tu aus-tus ja õnn.

f rit.

f rit.

2. Ehk mul küll armust ka valmis sääl on Tae-
valik ase ja austusekroon, Siiski jääb üksinda Jeesus
mul veel Rõõmu ja õndsuse põhjuseks sääl.

3. Issanda juures, sääl taevaste sees, Leian küll
sõpru ja tuttavaid ees, Siiski on üksinda Jeesus mul
veel Rõõmu ja õndsuse põhjuseks sääl.

Kus e - lu - me - re lain'te vood, Ei tormid äh - var - da, Sääl
Ei haigus, va - lu, hä - daoht Saa ra - hu rik - ku - da,

on mu jää - dav ko - dumaa. Oh rõõm, kui sin - na jõu - an ma!

2. Kui päike tõuseb hommikul, Ma mõtlen kodule Ja kui ta õhtul loojeneb, Mu mõte jälle sääl. Ehk võitlus kestab terve päev, Ma igal tunnil kodu näen.

3. Sääl kurvastused möödunud, Rõõm pühib pisarad, Ka surma võimus võidetud, Haud hoopis tundmatu. Sääl nutja süda rahu saab, Maailma vaeva unustab.

Kus po-le enam musta ööd Ja pil-verünkaid ka, Sääl on mu e-lu-a-se-

Koor:

med Ja õn-nis ra-hu-maa. Sääl oo-tab mind ————— mu ko-du-
Sääl ootab mind

maa, ————— Mu Ju — mal te-gi ta. ————— Nii kindel kui Ta
mu kodumaa, Mu armas Jumal te-gi ta. Jah, te-gi ta. Nii kindel kui Ta

ar-mastus ————— On ka ————— mu ko-du-maa. —————
ar-mastus ar-mastus On ka mu kal-lis ko-du-maa mu ko-du-maa.

2. Sääl pole nuttu, leinamist, Sest see on õnne-
maa. Ta järel' ihkab südamest Siin väsiind rändaja.
3. Siin hülgav päike looja läeb, Siin kustub iludus.
Ei midagi siin seisma jää, Sääl möödas pimedus.
4. Jää maha, haigus, patupiin Ja valurikas maa!
Mind ootab kuldne taevalinn, Kus Jeesus elab ka.

p

„Kõik tul-ge,” hü- ab Jee- sus nüüd, „Ma viin teid kä- si - käes!
See- pä - rast är - ge koh-ku-ge Ei tu-les e-ga vees!

p

*mf**

Kõik rahvad, kuulge, tul-ge nüüd, Ma pa-ra-dii - si kannan teid, Kus
*mf**

Sääl on kõik pü-had Te-ma-ga, Neid ü - les ar - va - ta ei saa. Nad
Lõpp

õnd - sa koo - ri hõis - ka - mist On kuul - da i - ga - vest!''

pul - ma lau - as lau - la - vad: „Meid lu - nas - ta - nud Ta.”

f Koor: *mf* *p*

Oh vä - ga ar - mas õnn! Oh mis õnn, oh mis õnn!

f *mf* *p*

mf * kuni Lõpuni

Oh, vä - ga ar - mas õnn Sääl Jee - su juu - res on.

mf

2. Suur kohin läbib Siioni, Kui pöördub patune.
Ka taevas ingliskooriges Suur rõõm on kindlasti, Et
Jeesu veri ikka veel Suurt imet teeb ka tänapäev Ja
patune, kes usub nüüd, Saab õndsaks, pole süüd.

3. Kui viimsel päeval Jeesu hääl Nii armsalt
ütleb meil': „Nüüd tulge riiki pärima, Mis valmistatud
teil'!” Siis oleme täis rõõmu sääl Ja taevaruumi
täidab hääl: „Au Issandal', kes päästis meid Ja on
me valgus nüüd!”

329.

Küll e - lu - tee on vae - va - ne Ja vä - rav kit - sas

ka, Sääl siis - ki maad veel si - nu - le, Kes ii - al o - led

sa. Kes ii - al o - led sa.

2. Ka taevas on veel ruumi küll, Kus pühad
elavad. Veel armust lahti seisavad | : Need pärlivära-
vad. | :

3. Küll tuhanded ju hiilgavad Sääl valgeis riietes.
Nad sind ka sinna ootavad, | : Oh võitle Vaimu
väes! | :

4. Sul ruumi Jeesu südames Ja paradiisis ka. Nii
räägib armuõpetus, | : Oh kiida Jeesust sa! | :

5. Halleluja! Sääl saan ma ka Kord rahus elada
Koos pühade ja Päästjaga, | : Siis rõõm on lõpmata. | :

Ma mõtlen siin a - la - ti tae - va pääl': Sääl e - lab Jee - sus ka

Ja pü - ha koo - ri lau - lu - hää! Sääl kõ - lab lõp - ma - ta.

Koor:

Ei säält e - nam lah - ku, Ei säält e - nam lah - ku, Ei säält e - nam

lah - ku Ma ii - al i - ga - vest'.

2. Ma mõtlen siin alati taeva pääl', Kus pühad elavad. Kõik taeva täidab hõiskehää! Uut laulu laulavad.

3. Ma mõtlen siin alati taeva pääl'. Ma ruttan sinna ka. Mul palju ususõpru sääl, Mind oot'vad rõõmuga.

4. Ma mõtlen siin alati taeva pääl', Kus sõda lõppenud. Kõik au sees saavad kokku sääl, Kes elu - teed on käind.

5. Ma mõtlen siin alati taeva pääl', Sääl on see kuldne linn. Kui saaksin koidutiivad ma, Siis sinna lendaksin.

Ma näen üht maad sääl kõr-gel täh-ti ta-ga, Kus i-ga-

ve-ne val-gus va-lit-seb. Mu ko-du-maa, küll i-lus o-led

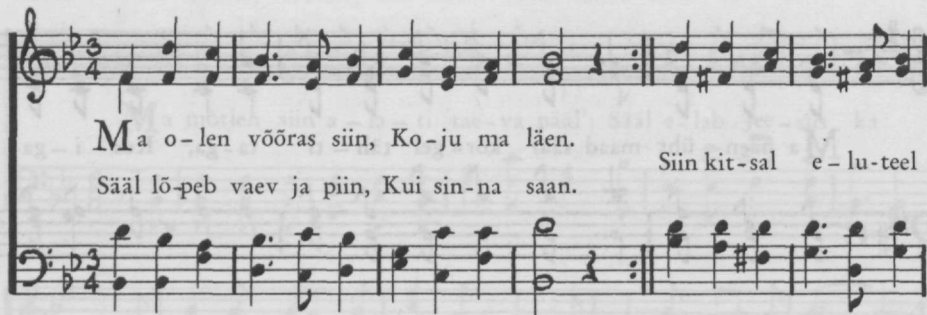
sa! Oh mil-lal saan sääl ra-hus e-la-da?

2. Ma näen sääl võitjaid seisvat valgeis riideis,
 Au andes püha Talle trooni ees. Oh millal saan sääl
 ühes nendega Aukiitust Talle anda lõpmata?

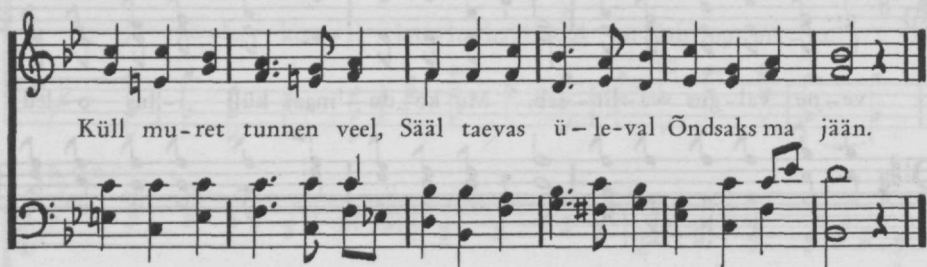
3. Ma näen sääl õndsaid hulki rõõmsalt laulmas,
 Kuldkannelega kaasa mängimas. Mu süda seda nähes
 kisendab: „Oh millal vaev siin maa pääl otsa saab?”

4. Mu Päästja ütleb mulle: „Ole julge Ja ära
 kardada! Ma sind sinna viin.” Veel mõned silmapilgud
 oodata, Siis hädaorust rahusse saan ma.

332.

Ma o-len võõras siin, Ko-ju ma läen. Siin kit-sal e-lu-teel.
Sääl lõ-peb vaev ja piin, Kui sin-na saan.

Küll mu-ret tunnen veel, Sääl taevas ü-le-val Õndsaks ma jään.

2. Mu tee on lühike Siin võõral maal. Kõik ing-
lid järjest mind Ootavad sääl. Küll varsti seisan ma
Sääl prii ja vaba ka Ja laulan rõõmuga Siioni mäel.

3. Siis näen ma Jeesust sääl Hiilgavas aus. Ta
süles igavest' Hingan ma siis. Ei seda jõua ma Kõik
ära rääkida, Mis saan sääl pärida Taevaste sees.

333.

Ma seisan kur — ja il-ma pääl Ja vaatan rõõ-mu-ga

Siit u-sus tae-va-lin-na pool', Sääl on mu ko-du — maa, Sääl
 on mu ko-du — maa, Sääl on mu kodu-maa, Siit
 u-sus tae-va-lin-na pool', Sääl on mu ko-du — maa.

2. Sääl minu silmad näevad ka, Mis siin ei näinud ma. Sääl jooks'vad rõõmuallikad Ja elujõgi ka | : Ja elujõgi ka, :| Sääl jooks'vad rõõmuallikad Ja elujõgi ka.

3. Sääl valgus suure iluga Meil' paistab igavest', Sääl Jumala Poeg rahuga On valitsemas tõest', | : On valitsemas tõest', :| Sääl Jumala Poeg rahuga On valitsemas tõest'.

4. Ei valu, häda sinna saa, Mis meid siin vaevavad. Sääl ootab õnnis rahumaa, Kus pühad elavad, | : Kus pühad elavad, :| Sääl ootab õnnis rahumaa, Kus pühad elavad.

Ma tun - nen nüüd lin — na, kus va — lit - seb Jee - sus, Ja maad,

mil - le Jumal on val - mis - ta - nud Neil' kõi - gi - le, kes selles

vae - va - ses e - lus On us - ta - valt Jee - su - se jäl - gedes käind.

Koor:

Tae — va - list õn — ne, tae — va - list rõõ — mu!
Taevalist õn - ne on Jeesus meil' loond Taevalist rõõmu on Jeesus meil' toond

Jee — su - se ve — ri on lu — nastand
Jee - su - se ve - ri on lunastand meid Jah, Jee - su - se ve - ri on

meid.
lunastand meid. Hal - le — luu - ja! Kolgata tee viib meid taeva.

Au — Is - san - dal'! Varsti o - le - me sääl.
Au Issandal'! Varsti o - le - me sääl Varsti o - le - me sääl.

2. Sääl linnas on voolamas eluveejõgi Ja kaldail on kauneimad viljapuud reas. Ei ole sääl sügist, ei talve, ööd külma. Sääl möödas on surm, jäädav rõõm valitseb.

3. Siin sageli vaadates võitluste pääle Küll rahu ja vabadust igatseb hing. Kui ükskord saan sinna, ei tulegi meelde, Et olen neist kõigist ma läbi siin läind.

Ma usus näen püha-de lin-na Sääl e-lu-jõe kal-laste pääl, Mis

Is-sand on ra-janud sin-na. Ma sooviksin ol-la ju säääl. Ma
olla ju säääl. Ma

sooviksin ol-la ju säääl, Ma sooviksin ol-la ju säääl,
olla ju säääl

Soovin ol-la ü-le surmajõe lai-ne-te läind. Ma sooviksin ol-la ju säääl.

2. Ei sära säääl päikese hülgus, Ei ole säääl pime-dat ööd, Sest Kristuse auline selgus Sääl valgustab taevalist maad.

3. Säääl patt on meist igavest' jäänud Ja pisarad kuivatatud. Mis kellegi silm pole näinud, Tall on meile valmistanud.

4. Õed-vennad, rõõm jõuda on sinna, Kus Pääst-jale kiituse viis Kuldtänavail pühade linnas Siis heli-seb õndsate suus.

5. Oh millal, oh millal saab koju Siit Jeesuse igatsev pruut? Mil lõpeb kõik häda ja valu? Mu süda ei igatse muud.

Maail - ma - ruumist lä - bi, Kõr - ge - mal' päik - se -

teest, Kau - ge - mal' täh - ti sä - rast Viib pa - lu - ja

o - he ööst. I - lu - tust ai - ne - il - mast Leh - vib ta

tii - va - paar, Ko - pu - tab ko - du - uk - sel', Kus

sä - ra - mas vi - ker - kaar.

2. Kitsas on maailm, võõras, Abitud sõbra käed.
Hingel on rahu, kindlus Vaid sääl, kus on taevaväed.
Pimedaim öö on valge, Kibedaim valu läind. Tunned
sa palveväge, Siis taevasel sillal käid.

3. Nõrgingi laps, kes palub, Elab nii julgesti,
Saatuselööke talub Ja alati võitjaks jääb. Kandkem
siis ikka meeles, Kus iial viibime: Jumala juurde üles
Viib paluja ohe ööst.

Me kiit - le - me tae - va - sest ra - hust Ja rõõmust, mis õnd - sa - te

maal. See tõstab me sü - damed põrmust. Oh rõõm, kui kord o - le - me sääl!

Koor:

Oh mis rõõm ootab sääl!
Oh mis rõõm ootab sääl Oh hing, mis rõõm ootab meid

sääl! Oh mis rõõm ootab sääl! Oh hing, mis rõõm ootab meid sääl!
Oh mis rõõm Oh mis rõõm ootab sääl

2. Su ilust, Jeruusalem, laulan: Su väravad pärlitest on Ja tänavad puhtaimast kullast. Oh rõõm, kui kord oleme sääl!

3. Me kiitleme taevasest õnnest Ja valgetest riietest veel Ning võitjate säravaist kroonest. Oh rõõm, kui kord oleme sääl!

Meie vaev on üü-ri - ke - ne, Vars-ti on see lõp-pe - nud,

Siis me nutt ja lei-na - mi - ne On kõik rõõmuksmuude - tud.

Siis me nutt ja lei-na - mi - ne On kõik rõõmuks muude - tud.

2. Jumal üle minu rammu Mind ei lase kiusata.
 |: Varsti lõpeb vaev ja valu, Õnnis olen ikka ma. :|

3. Varsti saan ma varjul olla Patu kiusatuste
 eest, |: Sest mu Jeesus töötand tulla Päästma pruuti
 häda seest. :|

4. Varsti saan ma Talle pulma Siionisse kutsutud.
 |: Taevases Jeruusalemas Siis kõik vaev on möödu-
 nud. :|

5. Varsti palgeilt kuivatatud Viimsed silmapi-
 sarad, |: Maine teekond lõpetatud. Kaanis kõik
 hõiskavad. :|

Meil on ol-nud ris-ti-kan-ge-la-si, Kes on võidelnud hingede eest.

E-lu-tor-midest nad läksid lä-bi, Ei nad hoo-linud tulest, ei veest.

Koor:

Nüüd panid nad sõ-ja-riistad ma-ha, Läksid lahingust koju ra-hus-se.

Sääl saamekord rõõmuga neid nä-ha, Kui on lõp-penud võitlu-se-tee.

2. Kes võiks jutustada nende elust, Suurtest vae-vadest võitluste sees? Nemad sagedasti nutsid valust, Silmad läkisid pisarates.

3. Siiski verevæes said nemad võitu, Ristilipule ustavaks jäid, Ehk küll takistasid nende käiku Mit-med tuuled ja vastased väed.

4. Oh mis au on lahkuda kui võitja, Surra rõõ-muga, vaimumõök käes, Mullapõue puhkama ka heita, Üles tõusta säält Kristuse väes!

Mina tun-nen au-list maad, Sin-na poo-le rut-tan
ma, Sää! mull' valmis-ta-tud on I-me-i-lus või-du-kroon.

Koor:

Ko-ju mind tõm-bab ju lain'-te ko-hin. Ko-ju

mind kut-su-vad ing-li-koo-rid. Ko-du, sää!l

Saa-le-mi kuldsel ran-nal, Õnd-sa-te hulgad mind oo-ta-vad.

2. Tihti nüüd siin kõrveteel Kūsin iseeneselt:
„Kas ma ükskord näha saan Oma kallist kodumaad?”

3. Issand mulle armust on Elupaiga valmistan
Sää!l, kus inglilauluhääl Heliseb Siioni mäel.

4. Oh mis imearm on see, Et siit maa päält
ülesse, Issand, ükskord kannad mind, Kus võin ikka
näha Sind!

Mina tunnen maad, kus Ju-mal on O-ma las-tel' pai-ga val-mis-

ta - nud, Ja see on neil' kõi - ge suu - rem õnn, Kes siit hä - da -

Koor:

o - rust sin - na saa - nud. Sääl on rist ka - du -
Sääl on rist

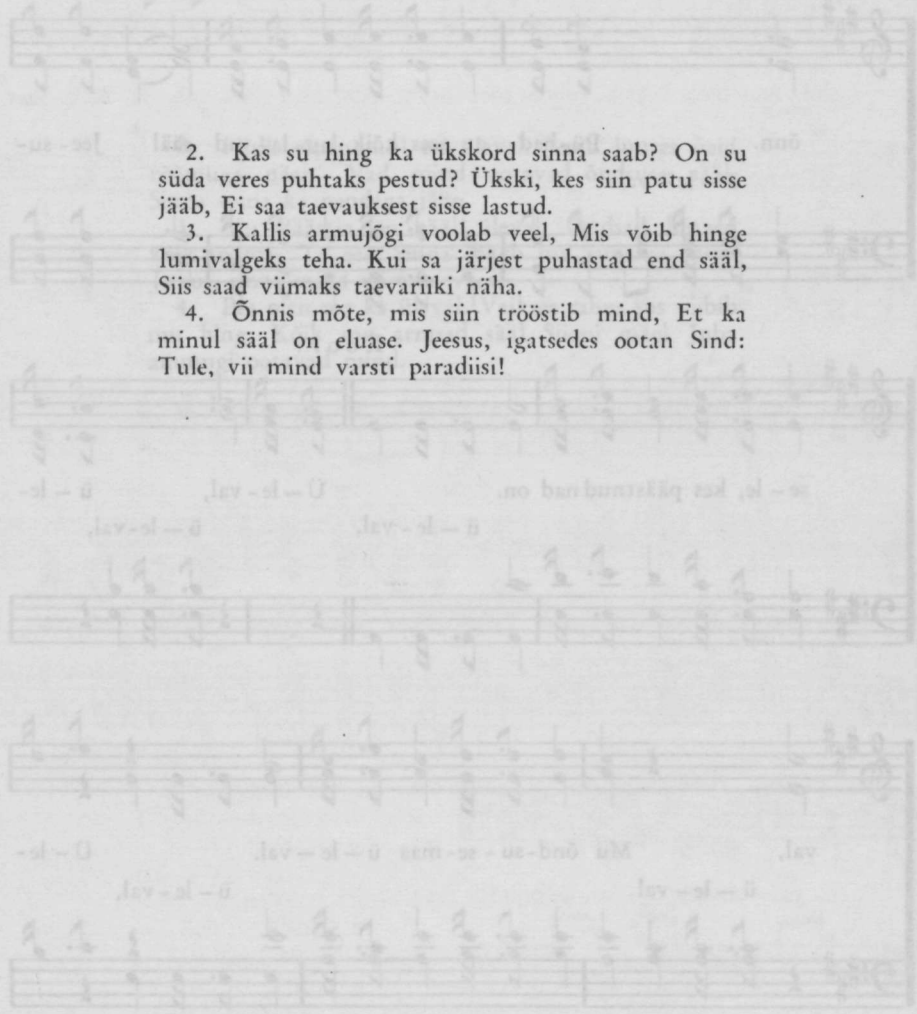
nud, Kurbus, vaev
ka - dunud, Kurbus, vaev kõik ma - ha jäänud, Pi - sar

pal-gel ä - ra kui - va - nud. A - la - ti sää l hinged Jeesust näe - vad.

- 2. Kas su hing ka ükskord sinna saab? On su süda veres puhtaks pestud? Ükski, kes siin patu sisse jääb, Ei saa taevauksest sisse lastud.
- 3. Kallis armujõgi voolab veel, Mis võib hinge lumivalgeks teha. Kui sa järjest puhastad end sää l, Siis saad viimaks taevariiki näha.
- 4. Õnnis mõte, mis siin trööstib mind, Et ka minul sää l on eluase. Jeesus, igatsedes ootan Sind: Tule, vii mind varsti paradiisi!

Mu õnd-su-se-maa ü-le-val, Sääl, kus lõp-ma-tu-ra-hu ja

õnn. Pü-had au sees kõik lau-la-vad sääl Jee-su
ü-le-val

Koor:

se-le, kes päästnud nad on. Ü-le-val, ü-le-
ü-le-val, ü-le-val,

val, Mu õnd-su-se-maa ü-le-val. Ü-le-
ü-le-val ü-le-val,

val, ü - le - val, ü - le - val, Mu õnd - su - semaa ü - le - val.
 ü - le - val,

2. Hulk sõpru mul on üleval. Jeesu juures neid röömüga näen. Nad mind ootavad õndsuses sääl, Sinna mina ka nendega jään.

3. Mu Päästja on sääl üleval. Õnnsad hinged kõik seismas Ta ees. Sinna ihkab mu süda ja meel. Jeesus, sinna mind vii oma väes!

4. Pea olen ma ka üleval. Vaikses rahus siis viibib mu hing. Kõik mu armsad sääl Siioni mäel Juba ammugi ootavad mind.

Mul vaik-seil tun-di-del mõ-te len-dab Siit sin-na, kus on mu

ko-du-maa. Usk, lootus töö-tus-te pääl mul hin-gab Ja õnd-sust oo

tan, mis ü-le-val. Siin all ju tor-mid ja lai-ned hirmsalt Küll vastu

kal-jut veel mur-ra-vad, Kuid silmad vaa-tavad Si-nu töö-tust Ja

i-gat-sen tae-va ko-dumaad.

2. Ma vaimus näen seda rahvahulka, Kes valgeis riideis on trooni ees. Nad viletsustest on jõudnud sinna Ja Jeesust kiidavad õndsuses. Küll imeauliselt laul siis kõlab Sääl taevalikkude puude all. Mis siin veel tume, see taevas särab. Pea jõuan sinna, mu kodumaal'.

3. Ma tahan ka oma kandle võtta Ja lauldes edasi kõndida. Nüüd selle maailma tahan jätta Ja kodu poole siit rutata. Kord mööga jätan ja palmid võtan, Siis pulmariideis ma ehitud. Võitjate hulgas ma Päästjat kiidan, Siis õnnis aeg on meil alanud.

344.

Mure-pil-vest lä - bi Pais - tab Ee - de - nis Pü - ha

rah - va vä - gi Val - geis rii - e - tes.

2. Õnnsad hulgad käivad Sääl kõik rahu sees. Ühendatud said nad Talle vere väes.

3. Ei neid enam vaeva Valupisarad Ega südant haava Patuohakad.

4. Talle järel käisid Elus alati, Usku kinni hoidsid Kuni surmani.

5. Mitmest viletsusest Läbi läinud nad. Kõigist kiusatusist Nüüd on pääs'nud nad.

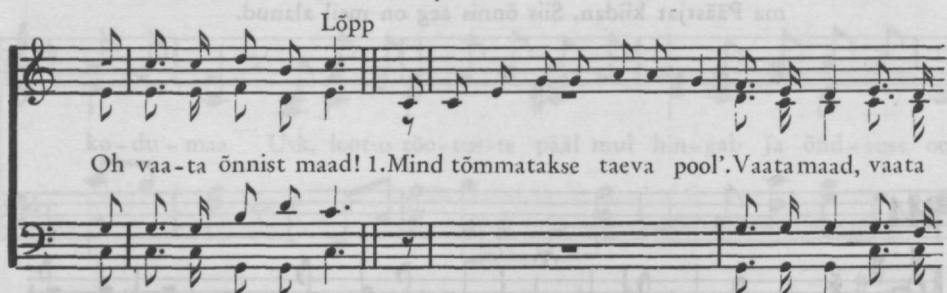
6. Nüüd nad taevailus Jeesust kiidavad, Elupuude vilus Rahu hingavad.

7. Kuule, nutja süda, Ristist rõhutud, Varsti lõpeb häda, Siis saad lohutust.

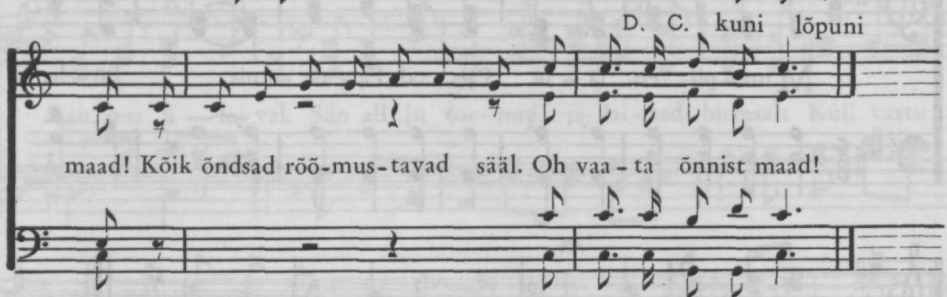
Nüüd Jordanist ü-le Vaa-ta maad, vaa-ta maad! Ja kärmelt Kaanani!

Lõpp

Oh vaa-ta õnnist maad! 1. Mind tõmmatakse taeva pool'. Vaata maad, vaata

D. C. kuni lõpuni

maad! Kõik õnnsad röö-mus-tavad säääl. Oh vaa-ta õnnist maad!

2. Küll saatan sõdib minuga. Vaata maad, vaata maad! Ma võidan teda Jeesuga. Oh vaata õnnist maad! Nüüd Jordanist üle jne.

3. Pea maailm hukkub kõigega — Vaata maad, vaata maad! —, Kuid Päästja rinnal hingan ma. Oh vaata õnnist maad! Nüüd Jordanist üle jne.

4. Kui Jeesus sinu elu on — Vaata maad, vaata maad! —, Siis jäta kõik maailma õnn, Oh vaata õnnist maad! Nüüd Jordanist üle jne.

2. Säääl elab armas Jeesus ka, Mu kallis Hingepeigmees Ta, Kes mind mu patust lunastas Ja enesega ühendas. →

3. Säääl jõgi kastab rohumaad, Kus kaunid lilled õitsevad, Ja elupuu jõe kaldal ka On nõres kuldse viljaga.

4. Ka röömuhelin, lauluhääl On igavesti kuulda säääl, Kus õnnsad hulgad alati Aukiitust toovad Tal-
lele.

Nüüd pa-radii-si leidnud ma, Kus mett ja pii-ma lõpma-ta, Ja e-lu-

Koor:

päi-ke hiilgab ka Sääl i-ga-ve-se i-lu-ga. Oh i-lus maa, kui

ar-mas sa Ja õn-nis, kes sind leidnud ka! Nüüd püha mäe päält näen ma

sind Ja si-nu au, see oo-tab mind. Sääl on mu õn-nis ra-humaa

Ja i-ga-ve-ne I-samaa.

Nüüd sel-ge, puh-ta rõõmu maa Meid kut-sub ü-les-
See sä-ten-dab ja hiil-gab ka Ja lõh-nab arm-sas-

Koor:

se. Pa-ra-diis, pa-ra-diis, I-me-
ti. Pa-ra-diis, pa-ra-diis, I-me-

i-lu ja õn-nis-tust täis! Rõõ-mu-ga
tõesti täis! Rõõmu-ga

oo-tan ma, Mil-lal saan si-nu sees e-la-da.
oo-tan ma,

2. Sää! õnnelilled õitsevad, Sää! jooksmas rõõmu-
jõed, Sää! rahutuuled puhuvad Ja laulmas ingliväed.

3. Oh ilus maa, sind ihaldan Ma väga südamest,
Sest et ma Jeesust näha saan Sää! kodu igavest'.

4. Oh sõber, pöördu pattudest Ja tule meiega!
Siis võid sa lauda südamest Ja suure rõõmuga.

5. Kõik püüdkem vahvalt võidelda Siin kitsal
eluteel! Siis läbi pärlivärava Me lauldes läheme.

Oh hin-ged, tul-ge, vaa-da-ke, Kui vä-ga i-lus on

See sä-rav, hiil-gav, kul-la-ne Ja pü-ha tae-valinn.

Koor:

Oh kuul-ge, ing-lid kutsuvad, Hüüd kõlab vä-ge-valt: „Oh

tul-ge, Jee-sus sis-se viib Teid pär-li-vä-ra-vast!”

2. Sääl puhtast kullast tänavad, Mis läbi paistavad, Ja tema müürid, hiilgavad, On imeilusad.

3. Ka tema müürialused On kaunilt ehitud Ja kalleimatest kividest. Kõik valmistatud on.

4. Ei templit ole tarvis sääl, Ei paista päike, kuu, Vaid sääl on Jumal ja ka Tall Ta tempel, valgus, au.

5. Oh mõtelge, mis õnn on see, Kui selle linna sees Me kõnnime ja laulame Kord Talle valguses!

6. Ei pääse sinna roojane, Kes elab kurjuses, Vaid see, kes pestud täiesti On Talle vere sees.

7. Kes Talle eluraamatus Siin kirjutatud on, Sel osaks saab kõik õnnistus, Mis valmistatud sääl.

Oh mis laul, oh misrõõm on ü - le - val! Vägev kannel-
ü - le - val

de mäng kõl-ab ka. Kaunilt he - li - seb laul Tal-le kii - tuseks sääl,

Et meil' õndsu - se too-nud on Ta. Lä - bi va - lu ja ras - kus - te paistab

Mei - le tae - va - ne val - gu - se - helk, Ing - li - laul mei - e sü - da - meisse

Koor:
kostab. Ko - du poo - le me vaa - ta - me kõik. Eks sa kuu — le
Eks sa kuule

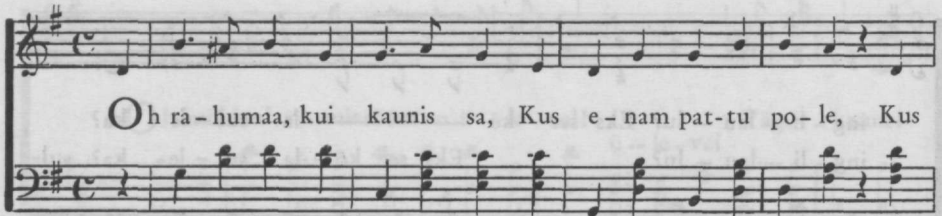
ing - li - lau - lu? Eks see kõ ————— la sul - le ka?
 ing - li - lau - lu? Eks see kõ - la sul - le ka? sul -

Eks see õ ————— hu - ta su sü - dant Sel - le
 le ka? Eks see õ - hu - ta su sü - dant

pää — le vas - ta - ma?

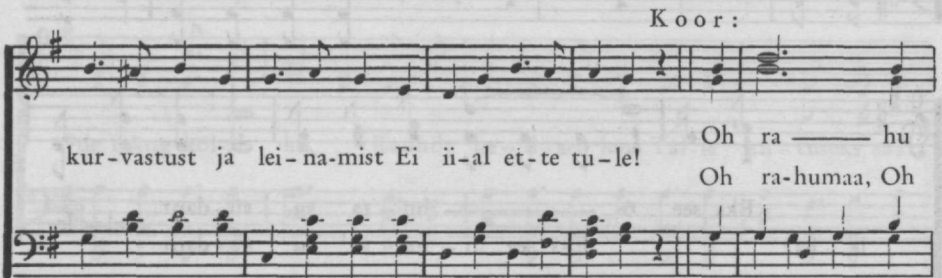
2. Armas hing, laula ka, oh laula ka Ühes õndsate hulgaga nüüd! Andku süda ja suu Talle kiitust ja au, Et Ta tuli ja lunastas meid! Meie kohus on nüüd väsimatult Patuorjele näidata veel, Et nad viib viimaks hukka nende elu, Kui siin uueks ei saa nende meel.

3. Küll on nuttu ja kaebust otsata, Kui siin armsates lahkuma peab, Aga usklik, see jääb, Valgust alati näeb, Sest ta Issandat ligidal teab. Temas hingamist leiab mu süda, Mulle taevagi lahti Ta teeb. Tema lõpetab ka kõik minu häda Ja mu hing imeõndsusi näeb.

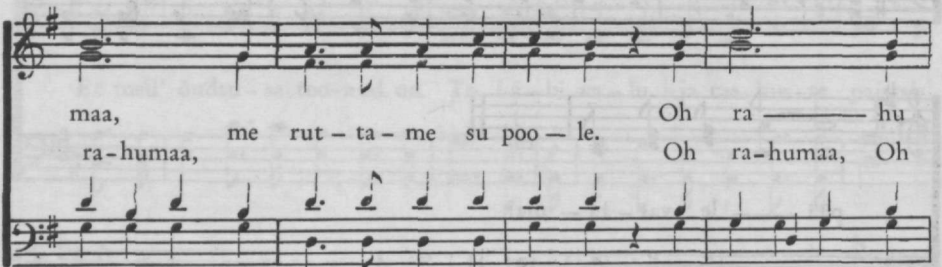

Oh ra-humaa, kui kaunis sa, Kus e-nam pat-tu po-le, Kus

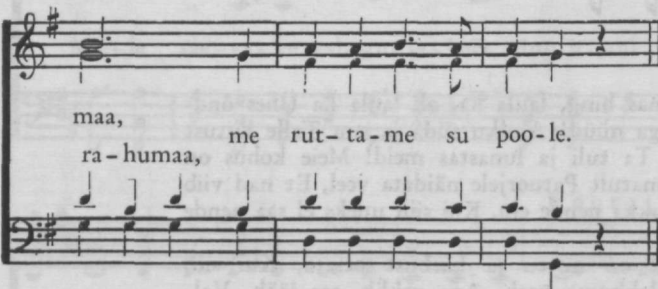
Koor:

kur-vastust ja lei-na-mist Ei ii-al et-te tu-le! Oh ra — hu
Oh ra-humaa, Oh

maa, me rut-ta-me su poo-le. Oh ra — hu
ra-humaa, Oh ra-humaa, Oh

maa, me rut-ta-me su poo-le.
ra-humaa,

2. See jalg, mis siin, kus mure, piin, Nii tihti ära väsib, Sää! rahumaal kuldtänavail Siis tüdimata kõnnib.

3. Kurb süda ka sää! rõõmuga Saab laulda Talle laulu. Sää! üleval Siioni mäel On õnnis, püha elu.

4. Oh õnnis maa, kus patt ei saa Meil' enam vaeva teha, Kus meie saame lõpmata Kõik oma Päästjat näha!

5. Kas elame või sureme, Meid aita kindlaks jääda, Oh Jeesus, et me võiksim Su juurde taeva saada!

Oh rõõm, kui Jee - sus meil' Kord tu - leb ta - ga - si Ja

võ - tab o - ma pruu - di Siit tae - va ra - hus - sel

2. Oh rõõm, kui saame ka Sääl au sees kõndida
Ja laulda Talle laulu, Kuldkandlel mängida!

3. Oh rõõm, kui pääseb hing Sest, mis teeb kur-
vaks mind, Ja kõigi pühadega Saan näha, Jeesus,
Sind!

4. Oh rõõm, kui patt ei saa Mind enam kiusata
Ja iial tema võrku Ma ei või langeda!

5. Oh rõõm, kui tunnen sääl Kõik, mis siin
varjul veel! Sääl mõistan terve piibli Ja palju rohkem
veel.

6. Oh rõõm! Sääl armastus On täielik ja uus:
Sääl armastan ma enam, Kui võin siin liha sees.

7. Oh rõõm! Pea hülguses Juubeliaasta käes Ja
õnnis hingamine On usklikkudel ees.

8. Oh rõõm! Kes kindlaks jääb, See taevas Jee-
sust näeb Ja kõigi pühadega Sääl au ja õnne saab.

9. Oh rõõm, kui Talle pruut Saab taevas austat-
tud Ja pärib elukrooni, Mis talle töötatud!

Oh õn-nis aeg, mil jõu-ad sa? Oh mil-lal pää-se-me

Kord lä-bi pär-li-vä-ra-va Ja rõõmsalt hõiska-me:

Koor:

„Au Sul-le, Õn-nis-te-gi-ja, Su ar-mas-tu-se eest,

Et o-ma kal-li ve-re-ga Meid päätsid pat-tu-dest!”

2. Siis valgeis riideis kõnnime Sääl kuldseil tänavail Ja ingliskooris laulame Aukiitust Jumalal’.

3. Küll hõiskab meie õnnis hing Sääl taevaõnd-suses, Kus igäüks kui vaba lind On paradiisi sees.

4. Sääl oma Õnnistegijat Me näeme igavest’ Ja kiidame Aukuningat Ka puhtast südamest.

Oo sä - ra - vat kroo - ni, mis oo - tab mind sääl, Kui Jee - su - se

juur - de kord jõu - an maa päält Ja kuu - len, kuis kut - sub mind

Ju - ma - la hüüd: „Oo, Is - san - da rõõ - mus - se tul - ge te nüüd!”

Koor:

Kuis sä - ra - vad kroo - nid ja kõ - la - mas laul, Kui mü - hak - sid

1. Saal kõik sõbrad kokku saavad, kes sinu muu
lähkunud, igavesti lähe jäavad. Siis kõik vae on
unõõdetud.

2. Oh mu rõõm, kui saame kuulda Ingliseid
igavest, Pühakõigi lähe kuldse Ouis armast Jeesu
sist!

lai — ned kõik ü — hi — sel jõul! Mu ko — du see on. Kas mi — nu

ta on? Mul au — li — ne ko — du on.

2. Mis imelik laul kõlab aujärje ees? Jah, minagi laulan säääl austuse sees Ja kiidan Ta armu ning päästmisetööd, Mis valgustas kord minu südameööd.

3. Oo igavest rõõmu, mis maitseb mu hing! Ei ole säääl surma, ei valuta rind, Ei äga me enam öövarjude all: Me küünal ja päike on Jumala Tall.

Pea on võit-le-mi-ne möödas, Siis saan ra-hus hin-ga-ta. Uu-

Koor:

es pa-ra-dii-si - ai-as O-len õn-nis lõp-ma-ta. Pea saan ma

ko-ju, Pea saan ma ko-ju, Sääl mind ootab e-lukroon. Pea saan ma

ko-ju, Pea saan ma ko-ju, Kus mu Jee-sus on.

2. Oh mis rõõm on näha saada Jeesust palgest
palgesse, Inglise röömustada, Minna surmast elusse!

3. Sääl kõik sõbrad kokku saavad, Kes siit uss
lahkunud, Igavesti ühte jäävad. Sääl kõik vaev on
möödunud.

4. Oh mis rõõm, kui saame kuulda Inglilaulu
igavest', Pühadega ühes laulda Oma armsast Jeesus-
sest!

Pea tu - leb see suur ja au - li - ne päev, Mil

Pääst - ja meil' il - mub väes. Siis lõp - pe - nud on kõik

va - lu ja vaev, Mis rõ - hub meid maa - il — mas.

Koor:

Oh au - li - ne päev, sust rõõ - mus - tan

Oh au - li - ne päev, sust

ma. Oh Jee - sus, mu Peig, Sind oo - tan ma

rõõmus - tan ma. Oh Jee - sus, mu Peig, Sind

ka. Mu i - gat - sus on, et tae - va ma
oo - tan ma ka. Mu i - gat - sus on, et
saan. Oh. jõe - a sa, õn - nis päev!
tae - va ma saan.

2. Ta austus ja au suur olema saab, Ta saatkon-
naks inglid on. Ta pilvede pääl siis ilmuma peab,
Pääs hiilgab Tal päiksekroon.

3. Siis Jumala rahvas röömuga läeb Siit Siioni
elama, Kus hiilgavas aus ta Kuningat näeb, See õn-
nis saab olema.

4. Oh kannata veel sa, vaevatud pruut! Pea
seisad sa Peiu ees. Ei sinna siis saa vaev, valu ja nutt,
Sääl hingad sa rahu sees.

Pime - du - se - var - jud lõpmas, Koi - du - aeg on ju-

ba käes, Vars - ti kuld - ne päi - ke tõus - mas, Mis ei e-

Koor:

nam loo - je - ne. Is - sand tu - leb, Is - sand tu - leb, Lõ - pe-

tab kõik il - ma tü - lid. Pruu - t saab võe - tud, Pul - mad pee - tud

I - ga - ve - ses hiil - gu - ses.

2. Oh kui armas, oh kui õnnis, Kui kõik pühad laulavad Talle auks sääl õndsas rahus Võidulaulu lõpmata!

3. Issand, hoiä ikka valmis Mind Su vastu tulema! Siis mu õnnistuse alus Ei või ial kõikuda.

Püha, au - li - ne ing - li - te maa On sääl ü - le - val

tae - vas - te sees. Sin - na maa - le me rut - ta - me ka, Sääl on

K o o r :

Jee - sus meid oo - ta - mas ees. Ing - lid sääl lau - la -
Ing - lid sääl lau - la - vad lau - la -

vad Au ja kii - tust me Au - Is - san dal'. Ing - lid
vad lau - la - vad Is - sandal' Ing - lid

sääl lau - la - vad Au ja kiitust me Au - Issandal'.
sääl lau - la - vad lau - la - vad lau - la - vad

2. Usus meie veel tõttame siin Sinna maale, kus inglidki on. Sääl on möödas kõik valu ja piin, Sääl meid tervitab lõpmatu õnn.

3. Varsti oleme Siioni mäel, Kes me Jeesuse omak - sed siin. Ilma patuta seisame sääl; Pääs meil hiilgab siis õigusekroon.

4. Võidupalme kord kanname sääl, Ingli viisil kõik laulame siis. „Halleluuja Sull', Jumala Tall!” Kõlab õndsate hulkade viis.

Rända - ja, kes ko - dumaa - le rut - tad As - tu - des siin

Tal - le jäl - ge - des, Tõs - ta pää, sest a - ja - mär - gid

näit' - vad: Jee - sus il - mub vars - ti pil - ve - des.

Koor:

Kas o - led sa ka säääl, Kus võimsalt kõ - lab laul kui ve - te

ko - hin Lä - bi tae - va - ruu - mi ü - le - val? Kas

360. 378

o - led sa ka sää!, Kui Tal - le jär - je ees kõik õnd - sad

seis - tes Val - geis rii - deis kiit - vad Ju - ma - lat?

2. Kuule, hing, kuis helisevad õrnalt Armukella viimseid helinad! Päästmisele kutsuvad veel võimsalt, Kuid nad varsti hoopis vaikivad.

3. Kellahelin, õhtupäikse sära Saadab mind ju rahurannale, Kus on vaikind kõik maailma kära. Võitlustest ma lähen rahuusse.

4. Päästja veri avand pärluukse. Tänu, kiitus! Kõiki kutsub Ta. See, kes tahab, pääseb vabalt sisse. Sõber, miks sa tahad hukkuda?

Sa, hiil-gav ja sä-ten-dav I - samaa, Sa, au - li - ne pü - ha - de

paik, Kus kõ-la-vad ing-li-te kandled ka Ja Tal-le-le lau-la-vad

Koor:

kõik, Vä-ga sü-damest i-gat-sen sind, Jah, sü-da-mest i-gat-sen

sind. Mu soovid kõik ra-huldad sa, Oh au - li - ne pü - ha - de maa!

2. Sääl leidub Jeruusalem, taevalinn, Nii imelik, tore ja suur. Sääl elab mu Jeesus, mu ülim õnn, Sääl kadunud kurjusejuur.

3. Sa, jumalik kodu ja pulmasaal, Kus kroonib meid Hingedemee ja päästetud hinged kord rõõmumaal On lõpmata õndsuse sees,

4. Nüüd võitlema pean siin maailmas veel Ma taevase Kuninga väes. Kui lõpeb kord sõda, siis hõiskab keel Ja Saalemi rahu on käes.

See mõ-te rõõ - mu - ga Mu sü-dant täi-dab siin, Et

vars-ti ko-ju pää-sen ma, Kus lõ-peb vaev ja piin.

Koor:

Tä - na ma o - len li - ge - ma - le Saanud ju õnd - sa - te

ko - du - le, Kui ei - le o - lin ma.

2. Ju kaugelt kujustub See ilus kuldne linn,
Küll see mu südant rõõmustab. Oh et sääl oleksin!

3. Kõik ingliskoorigid sääl Nii õndsalt laulavad.
Ju siia kostab nende hääl Ja kandlehelinad.

4. Kesk õnsa hulga seas Mu Verepeigmees käib.
Neil kõigil kuldsed kroonid pääs, Ta mind ka sinna viib.

5. Oh õnnis, ilus maa! Oh vägev Jeesu arm, Mis
mind ka sinna elama Viib, kui küll tuleb surm!

See pü - ha - lik mängu - ja lau - lu - de he - lin, Mis kõ - lab sääl

au - jär - je ees, Mind nii sü - ga - valt lii - gu - tab, kui sel -

lest kuu - len, Et sü - da saab rõõmsaks kesk kur - bu - se sees.

Koor:

Oh i ——— lus ja au ——— li - ne tae ———
Oh i - lus ja au - li - ne tae - va - lik laul, Oh sa i - lus ja au -

va - lik laul, ——— Sa tõs ——— tad mu sü ——— dant,
 li - ne tae - va - lik laul, Sa tõs - tad mu südant, Sa tõstad mu sü - dant,

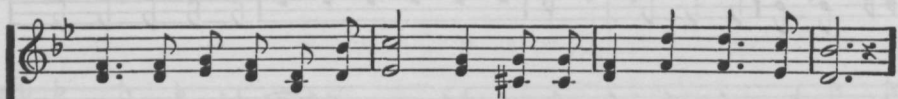
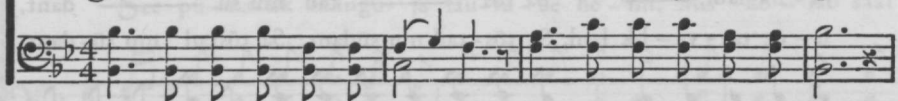
oh o ——— lek - sin sää!l!
 oh o - leksin sää!l oh et o - lek - sin sää!l!

2. See laul on nii tugev kui veehulga kohin Ja
 täidab kõik taevad ja maad. Sää!l ka õndsate hulgaga
 laulda ma tohin, Sest igavest' küllalt mu hingele saab.

3. Kui tahad sa laulda sää!l pühade kooris, Kus
 saadab sind inglite mäng, Tule, pese end enne siin
 Jeesuse veres, Et valgeks kui lumi võiks saada su
 hing!

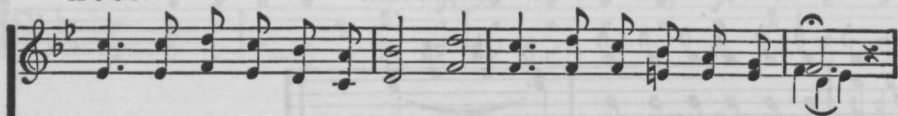
See võib tae-va kauniks te - ha, Kui ma sel-ge sil-ma-ga

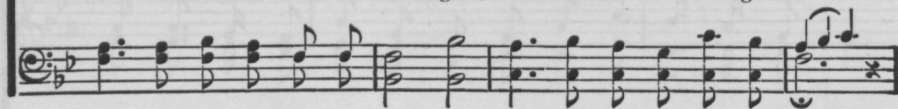
Sel - le pa-let to - hin nä - ha, Kes mind ost-nud ve - re - ga.

K o o r:

Ü - le - val ma näen kõik sel - gelt, Mis on siin veel se - ga - ne.

Sääl ma au sees vaa - tan jul - gelt Lu - nas - ta - ja pal - ges - se.

2. Nüüd veel varjab Teda kate Siin maailmas elades. Üleval, kui saan Ta ette, Näen ma Teda selguses.

3. Sääl saan kaetud rõõmudega, Valud hoopis kadunud. Kaugel tähemere taga Okasteed on lõppenud.

Selle maa-il-ma va-lu- ja kur-bu-se-ööst Ruttab õn-ne-lik

hulk ko-du pool'. Lä-bi nu-tu ja u-du nad näe-vad jutõest'

K o o r:

Pär-li — vä- ra- vaid sä- ra- mas sääl. Oh kuis lau- la- vad

õnd- sa- te koo- rid Tal- le au- jär- je ees ra- hu- maal!

Nüüd ju kõ- lavad tae- vased he- lid U- su- rändureilt siin võõral maal.

2. Taeva poole nüüd tõstetud rändaja pilk, Talle õudseks on jäänud maailm, Sest kui risti all loitma löi valgusehelk, Õndsas eesmärgi leidis ta silm.

3. Varsti viimased võitlejad koguvad sääl, Terve hulk on siis koos, oh mis õnn! Kas siis kaasas ka oled sääl rõõmude maal, Kus on möödä kõik kurbus ja piin?

Siin maa pääl mul ei o-le Nüüd pä-ris ko-du-maad, Vaid ma-ja-

li-ne o-len Nü kui mu va-ne-mad. Sääl taevas, kuldses linnas Mind

Koor:

a-se oo-tab ees. Ta sar-nast po-le lei-da siin il-mas. Ko-du-

maa, i-lus sa, Sääl ing-li-hulgad lau-lavad
Mu Kodumaa, Küll i-lus sa,

ka. Oh mis õnn, oh mis rõõm,
Hal-le-luu-ja! Oh kal-lis õnn, Oh õn-nis

Kui pär-li-uksest sis-se ma lä-hen!
rõõm,

2. Kui tormist aetu ootab Siin vaikset sadamat,
Nii igatsen ka mina Nüüd taevast kodumaad. Ei lai-
ned usulaeva Siis enam hirmuta, Ei ükski häda südant
sääl vaeva.

3. See õnn on arvamatu, Kui sinna pääsen ma.
Sääl kuldses linnas kõnnin Ma püha rahvaga. Uut
Talle laulu laulan Siis taevakooriga Ja Isa süles jäda-
valt hingana.

Sii s kui Peigmees tu-leb Pulma - pi - du - le, Oma liik - med kogub

Kroonimi - se - le, I - ga pulma - li - ne Valged riided saab, Kes Ta kutse

K o o r:

pääle ennast valmistab. Val ————— mistugem, armsad vennad-õed,
Valmistugem hoolsalt

Val ————— mis - tugem, armsad vennad-õed, Et me Pei - u vas - tu
Valmis - tugem hoolsalt

2. Kus elujõel röömas ja duple on jõuama,
Kus püee pabtab jastkvalt, Mu koda aäl, mu koda
aäl.

Võime julgelt as-tu Sin-na, kus meid kroonivad Ta käed!
kroonivad Ta käed!

2. Mõni maa pääl aega Viidab asjata, Püüab sisse
minna Pulmariideta, Aga teda silmas Peab küll Ku-
ningas, Et siin Tema kutset põlgas, halvustas.

3. Nüüd veel kõlab kutse Kogu ilmale: „Tulge,
arm on tõesti Vaba kõigile!” Kes on puhtaks pestud
Päästja vere sees, See on kõlblik leitud Tema silma
ees.

Sääl ü - lal tae - va - ruu - mi - des, Neis kauneis kuld - seis saa - li -

des, Kus Päästja is - tub trooni pääl, Mu ko - du sääl, mu ko - du

Koor:

sääl. Oh au - li - ne maa! Oh au - li - ne maa!
Oh au - li - ne maa! Oh au - li - ne maa.

Sääl saan õnd - sa - te hul - ga - ga rõõmus - ta - da Ja kii - ta laul -
Ja kii - ta, kii - ta laul -

des Ju - ma - lat. Mu ko - du sääl, mu ko - du sääl.
des, laul - des Ju - malat.

2. Kus elujõgi voolamas Ja elupuu on õitsemas,
Kus päike paistab jäädavalt, Mu kodu säääl, mu kodu
säääl.

3. Kus pole enam kaebamist, Ei pattu ega leina-
mist, Vaid rõõm ja rahu igavest', Mu kodu säääl, mu
kodu säääl.

4. Kus pühad ühes elavad, Uut Talle laulu lau-
lavad Säääl paradisiis üleval, Mu kodu säääl, mu kodu
säääl.

367.

„Säääl ü - le - val on lõpnud hä - da, Kõik mu - re, vaev ja va - lu ka,“

Nüü lau - lis väi - ke Nee - gri - Saa - ra Kord lap - se - li - ku rõõmu - ga.

2. „Säääl üleval ei ole häda, Ei nuttu ega leina-
mist. Ma sinna igavest' saan jääda Ja näha oma Jee-
sust siis.“

3. Üksainus kord ta oli kuulnud Säääl seda armast
valget meest, Kes sinna maale oli tulnud Ja kuulu-
tanud Jeesusest.

4. Ta oli kuulnud uuest linnast, Mis tehtud kal-
liskividest, Ja sinna soovis ta ka ennast Jumalat kiit-
ma igavest'.

5. Nüüd lamab tema haigevoodis Säääl karedate
heinte pääl. Tal süiski rõõm ja rahu hinges, See
paistab ka ta silmist säääl.

6. Ei ole säääl, kes teda aitab Või tema vaeva
kergendab. Ta süiski kannatlikult ootab, Mis talle
viimaks osaks saab.

7. Ta tuletab neid sõnu meelde, Mis valgelt me-
helt kuulnud ta. Ta mõtleb uue linna pääle Ja
taevaõndsusele ka.

8. „Säääl üleval ei ole häda,“ Ta laulab vaiks-
e häälega, „Ma sinna igavest' saan jääda, Säääl möödas
vaev ja valu ka.“

9. Veel hüüab vaikselt läbi häda: „Oh kuldne
linn, kui ilus sa!“ Ja nende sõnadega huulil Ta uinub
rahus magama.

10. Nüüd on ta säääl, kus tema vara, Ja laulab
inglihulgaga. See väike usklik Nee - gri - Saara On val-
geks pestud verega.

T aeva — ko - du tä - he - me - re ü - le, I - gat - su - se eesmärk

o - led sa, Ra - hu — a - se võitnud hinge - de - le, U - su

lä - bi mulle tuntud ka. U - su lä - bi mulle tuntud ka.

2. Taevalinn, su pärlivärvatest Võiduehteis sisse astuvad Õndsad hinged, väsind võitlemistest, |: Ja su aulist rahu maitsevad. :|

3. Usus tihti üles vaatan mina Sinu võrratule ilule Ja mu süda püüab järjest sinna — |: Millal avaned sa minule? :|

4. Juba nüüd ma tahaksin sääl olla Äralunastatud hulgaga, Õnnistegijale kiitust laulda |: Igavesti suure rõõmuga. :|

5. Kuldsed tänavad ei ole mitte Minu hinge suurim igatsus, Mina soovin saada Päästja juurde, |: Olen Tema kallis pärandus. :|

6. Oh mu Hingepeig, mu kalleim vara, Tule ruttu pruudi järele, Kuivata ta nutvad silmad ära, |: Vii ta taeva rõõmukodusse! :|

Taevas i-lus on e - la - da, Sääl ma ta-haksin ol-la ka, Kus ma

Jee - su-se käest E-lukroo-ni saan tõest' Pärast võitlemist rõõmu - ga.

Koor:

I-lus pa-ra-diis, ra-hu-maa, Sind i-gatsen va-lu-ga. Mu

e-lukoht sa, Kus jää-davalt ma O-ma Jeesust saan nä-ha ka.

2. Taevas ilus on elada Ilma valu ja hädata. Sääl ei olegi öid, Mööda läinud kõik need, Imevalgus sääl lõpmata.

3. Taevas ilus on elada, Kuldsel rannal sääl kõndida. Sääl kõik õndsad on koos Inglise hulkade seas, Rahu, õndsus on otsata.

4. Taevas ilus on elada, Kõik on täiesti puhtad ka. Ükski eksitaja Enam õndsaid ei saa Jeesu trooni ees segada.

5. Taevas ilus on elada, Sest, oh Jeesus, mind ehi ka Valge riidega Sa, Et siis ükskord võin ma Paradiisi siit pääseda!

Taevas ü-le-val on mu kodumaa. Jee-sus päästnud mind o-ma

ve-re-ga. Ei nüüd hu-ka-tus puu-tu mi-nus-se, Kui mul

Koor:

sü-da-mes ar-mas e-lu-tee. Rõõmu-ga — siit rut-tan

Rõõmu-ga siit ruttan

ma — Ko-du-maa — le Sii-o-ni.

ma siit rut-tan ma Ko-dumaa-le Sii-o-ni jah Sii-o-ni.

Tu-le sa — ka mi-nu-ga, —

Tu-le sa ka mi-nu-ga, ka mi-nu-ga,

Lähme selt-sis tae-va Kaana - ni!

2. Oma reiseed olen alustand Välja Soodomast, Jumal tänatud! Nüüd ma edasi ruttan rõõmuga. Jeesu armu väes surmast pääsen ma.

3. Nii kui võitlejad järjest võitleme Hingevaenlase vastu vaprasti. Jeesus võitnud on oma verega, Tema vere väes võitu saame ka.

4. Taevahiilguses Issand armuga Ehib võitjad kord võidukrooniga. Rahupalmid käes, rõõmsalt laulavad Talle laulu sääl: „Au, halleluuja!”

371.

Taevas-se Je-ruu-sa-lemma Lendab mõ-te a-la-ti. Oh mil

saan ma ükskord sin-na Ü-le sur-ma-jor-da-ni? Ü-le

Koor:

val, ü-le-val, Näeme üks-teist ü-le-val. Ü-le-val, ü-le-

val, Näe-me üks-teist ü-le-val.

370.

2. Sääl kõik õndsad hulgad laudes Oma Pääst-
jat kiidavad, Sääl ka minu kõrvu kostab Kuldse
kandle helinaid.

3. Uues paradiisiaias Leian ususõpru ees. Sääl
kõik vaev ja mure möödas, Hingan taevaõndsuses.

4. Jeesus, kuldse linna selgus, Kurvastuse lõpe-
tab. Paistab igavene valgus, Pimedus on kadunud.

372.

Tihti mõt - leb mu meel kuld - se ko - du-maa pääl',

Kus on täi - e - lik ra - hu ja õnn. Sääl mull' val - mis -

ta - tud sel - gest ar - must on kroon Kas mu kroo - nis ka

Koor:

täh-ti siis on? Kas on sä-ra-vaid täh-ti mu kroo-ni sees

sääl, Kus kõik võit-lu-sed lõp-pe-nud ka? Kas neid hinge-sid, ke-

da ma võitnud maa pääl, Kodu-rannal võin te-re-tada?

2. Oh et Jeesuse juurde mu töö hingi viiks! Püüan teha seks, mis iial võin. Iga hing minu kroonis saaks hiilgama siis, Keda Päästjale maailmast tõin.

3. Oh mis rõõm, kui mu Jeesus mind koju kord viib Ja ma Päästjale mitmed siin tõin! Hiilgav valgus veel armsamalt säatendab siis, Kui ma kroonisse tähti ka saan.

Täit rõõmu tunnen taevas, Kus Jeesus, ohv-ri-tall. Siin olen

ma veel vae-vas Ja ras-ke ris-ti all. Siin saab küll kurbust

tun-da Veel Jee-su pruu-di-ke, Sääl tae-vas saab ta pais-ta

Kui päi-ke sel-ges-ti.

2. Siin olen ma teekäija Ja elan võõral maal, Ei hing siit rahu leia — Mu kodu üleval. Kui maailm mind siin vihkab Ning pilkab, naerab ka, Siis hing siit koju ihkab, Kus on mu pärismaa.

3. Ei ära anda taha Ma mingi hinna eest Siin seda kallist vara, Mis leidnud Jeesusest, Vaid ennem see- met külvan Siin nuttes vaevaga, Küll ükskord taevas lõikan Siis suure rõõmuga.

4. Mu lootus igavesti On kindlalt rajatud Jee- suse pääle tõesti, Kes mu eest surmatud. Sest risti, häbi kannan Ma rõõmsa meelega Ja Talle tänu an- nan Siin ja sääl lõpmata.

5. Kui kitsas tee on käidud, Siis õndsas rahu sees Mu hing saab koju viidud, Kus au ja rõõm on ees. Siis saan ma taevalinna, Kus oma Jeesust näen Ja igavesti sinna Ka Tema juurde jään.

U sus paistab me ko-du-maa rand, Lä-bi var-ju-de sä-tendab

maa, Ku-hu Jee-sus me ee-le on läind E-lu-a-semeid valmista-

Koor:

ma. Vars-ti o — le-me sääl, Tae-va-

Varsti ma o-len sääl,

rannal pea näe-me üks-teist. Vars-ti o — le-me

Päästja-ga Varsti ma

sääl, Tae-va-rannal pea näe-me üks-teist.

o-len sääl,

2. Rahurannal pea laulame ka Talle laulu sääl valguse sees, Kõige lunastatud hulgaga Kumardades Au-Issanda ees.

3. Oma armastatud Isale Tänu, kiitust ja au anneme, Kes on andestanud kõik me süüd Ja meid valinud enesele.

375.

Vaat! hauast lä-bi hiil-ga-vad Me e-lu-a-se-med, Mis mei-e

K o o r:

vai-mu — sil-me ees On i-me-i-lu-sad. Siin lu—

i-lusaks

mi — val — geks Jee-su ve-re — ga Peab riie pes-tud o-lema,

lumivalgeks

Ei mui-du sis — se saa.

2. Oh et kord võiksin elada Sääl röömumajades!
Seepärast ma ei viivita Ööl, päeval rutates.

3. Oh pese oma verega Mind, Õnnistegija! Vii
sinna ka, kus oled Sa, Ma muud ei himusta!

376.

V arsti, kui hiil-gavad tä-hed on kustund, Sä-tendav hommik on

saa-bunud meil'. Nõnda ka, kui sa kord lä - bi saad astund Surmast, siis leiad, mis

K o o r:

ar - mastus teind. Ainult see sei - sab, jää - davalt kes - tab, Jää - davalt

kes - tab, mis ar - mastus teind. Kui sa siin surmast saad lä - bi kord astund,

Küll sa siis lei - ad, mis ar - mastus teind.

2. Kuhu sa kevadel istutand, külvand, Sää! on üks teine ehk lõigata võind. Ruttu on külvaja jäljed siit kadund — Ainult see seisab, mis armastus teind.
3. Oled sa Jumala tõe eest siin seisnud, Patuga sõides surma ka läind, Oled küll unustud, Siiski on jäänud Ja kannab vilja, mis armastus teind.
4. Taevased annid — kes jõuab neid mõista? — Saavad sää! sulased Kuninga käest. Ühestki ustavast ei lähe mööda, Mis ta on teinud siin Jeesuse eest.

V arsti rännak lõp - pe - nud siin maa - il - mas on Ja me ko - ju

lä - he - me, na - gu töö - ta - tud. Kui meil' käsku surm ei too Issand

tu - leb pea —, Viib meid Ta, hukub maa, tae - vas a - va - neb.

Koor:

Sääl kõik võitjad saa - vad üks - teist ko - ha - ta. Tae - vas kuldsel

ran - nal surm ei la - hu - ta. Kii - tus, austus Tal - lel',
ei la - hu - ta

kes meid lunas - tas! Möödas vaev, algab päev tae - vas ü - le - val.

2. Palju armsaid läinud on koju juba eel. Rahu
 naudib iga hing taevas üleval. Kuivatatud pisarad,
 võitlus lõppenud, Reisikepp maha jäänd, õndsus
 võidetud.

3. Hoiu puhas oma kuub Päästja veres sa, Oota,
 palu, valmistu suure hoolega! Pasun varsti hüüdma
 saab, Jeesus ilmub väes, Juubeldus kõlab siis ingli-
 hulkades.

Varsti Tal - le pul - mad Tae - vas pee - tak - se. I - sa - ma - jas

ju - ba Lau - du kae - tak - se. Pruut saab kal - liks peetud, Au - salt vas - tu

võe - tud, Lau - lu - de - ga sis - se vii - ak - se.

2. Pulmakoda on küll Tõesti imelik: Puhtast kullast tehtud, Päris kuninglik, Müürid kalliskivist, Väravad kõik pärleist. Oh, kõik on nii suur ja taevalik!

3. Palmipuude vilus Lauad säravad, Rõõmujoo - vastuses Sääl kõik hõiskavad: Kuningad, prohvetid, Vagad ja apostlid Kanneldega kokku mängivad.

4. Ütle, kes sääl teenib Pruuti ausasti, Kelle mantel ehteis Särab kaunisti! Silmad on kui leegid, Juuksed lumivalged, Kas me Taevaisa pole see?

5. Ei see ole Isa, Vaid Ta armas Poeg, Kellele on jõudnud Kätte rõõmu aeg, Millal pulmavõõrad, Kes Ta silmaterad, Isakotta kogunevad kõik.

6. Kas sa tunned pruuti, Kes nii kaunisti Ehitud kui päike, Peiu sarnane? Oh, mis imet näen ma? Kas ma julgen öelda? Meie ise olemegi see!

7. Inglid Talle vaat'vad Kaetud palgega, Aga pruut võib julgelt Ette astuda, Saab sääl palga kätte Selle häbi ette, Mis siin maa pääl pidi kandma ta.

8. Ükski inimene Terve ilma pääl Ei või seletada, Mis kõik sünnib sääl. Seda võib küll maitsta, Mitte ära mõista, Enne kui sääl taevast üleväl.

Veel üks õn - nis hin - ga - mi - ne Sei - sab usk - lik - ku - del ees
Sääl, kus lõp - nud lei - na - mi - ne, Õnd - sa ra - hu - rii - gi sees.

Koor:

Jor - da - ni jõe ve - te kal - dalt Pais - tab kät - te kuld - ne Ee - den.

E - lu - puu sääl vil - ja kannab, Sääl on ra - hu mul. Sääl on

vä - sind hin - gel ra - hu, Sääl on vä - sind hin - gel ra - hu, Sääl on

vä - sind hin - gel ra - hu, Sääl on ra - hu mul.

2. Maha jääb siis vaev ja häda; Mured, silmapisarad Ei või enam sinna saada, Sääl ei leita neile maad.

3. Patt ja surm sääl maha jäänud, Ei nad enam sinna saa. Alanud juubeliaasta Igavese rõõmuga.

4. Oh kui armas, oh kui õnnis, Kui sääl oma Jeesust näen, Kõigi pühadega ühes Igavesti sinna jään!

Veel üks üü - ri - ke aeg, siis ma lä - hen I - sa - kot - ta, kus kõi ke on

küll. Veel üks üü - ri - ke aeg, siis ma pä - rin Aukrooni, mis valmistud mull'.

Koor:

Minu hing nüüd Issan - dat oo - tab Niikui va - himees, kes ootab hommikut.

A - ja - märgid näitavad, et Jee - sus tuleb, Kui koit, mis näitab päeva tulekut.

2. Veel üks üürike aeg kestab võitlus, Varsti igavest' hingata saan. Veel üks üürike aeg, siis mu Jeesus Mind kutsub ja koju ma läen.

3. Veel üks üürike aeg pisarsilmil, Varsti Jumal nad kuivatab veest. Veel üks üürike aeg kõrveteedel, Siis avaneb taevas mu ees.

4. Silmapilguks me lahkuma peame, Armsaid sõpru me näeme sääl veel. Veel üks üürike aeg, siis me saame Kõik kokku sääl Siioni mäel.

5. Varsti pasunat kuulatakse pilvis, Jeesus pruudiga ülesse läeb. Armas Jumala laps, ole valmis! Peig tõesti pea ilmuma saab.

Võttem Jee-su armastusest laulda, Laulgem Te — ma hel-du-ses!

Ta meil' luband valmis — ta — da E — lu — pai — ga tae — vas — tes.

E — lu — pai — ga tae — vas — tes.

Koor:

Kui me sin — na kord saame, Kus suur rõõmupidu kestab i — ga —

Kui me sinna kord saame, Kus suur rõõmupidu

vest', Sääl siis Is — sandat näeme ja palga saame Tema käest.

kestab i-gavest', Sääl siis Teda näeme ja palga saa — me saame Temakäest.

2. Tihti nüüd siin kõrvetee pääl käies Pilved taevast katavad, Aga kui on võitlus möödas, Rahu-paigad ootavad.

3. Vennad-õed, nüüd võidolge ja jääge Truuks siin oma Issandal', Kindlalt Tema järel käige! Palk on suur sääl üleval.

4. Kroonid oot'vad, kiirel sammul jõudke Kindlas usus edasi! Viimne vaenlane ka võitke! Varsti saame Saalemi.

382.

V äsind laps, sa varsti hingad Tae-va — ra-hus rõõmu — ga.
 Proovi — päe-vad on siis möödas, Lõ — pe — vad kord sur-ma — ga.

Ko-du, ko-du Jee-su juu-res Oo-tab ra-hu, rõõm sind

ees. Vä-sind laps, sa vars-ti hin-gad I — ga — ve-ses õnd-su — ses.

2. Sa, kes nutad siin maailmas, Et sul vaev ja viletsus, Kodu armsa Isa süles On sul rõõm ja õnnistus. Kodu, kodu Jeesu juures Hiilgab pääs sul kuldne kroon, Silmavesi kuivab ära, Täielik su rõõm siis on.

3. Nõder laps, kes ikka kaebad: „Kõik mu teod on kõlbmatud,” Lihameel, mis sind veel vaevab Peab ka ära surema. Kodu, kodu Jeesu juures Pole häda, kiusatust. Ei säääl tunne ükski enam Vaeva ega viletsust.

4. Taeva armsa Isa sülle Nõdrad lapsed kantakse. Rõõmsad on nad krooni üle, Mis säääl neile antakse. Kodu, kodu Jeesu juures, Varsti kokku saame säääl, Igavesti sinna jääme. Au ja kiitus Jumalal'!

383.

Õnnis ko-du meid oo-tab ju tae — vas, Kus kõik võit-lu-sed

lõp-pe-nud on. Sin-na i-gat-sen min-na siit vae-vast, Sää! on

Koor:

lõp-ma-tu ra-hu ja õnn. Õn-nis ko-du, õn-nis ko-du,

Sü-da i-gat-seb va-lu-ga sind. Õn-nis ko-du, õn-nis

ko-du, Sest sää! oo-tab mu Jee-sus ju mind.

2. Õnnis kodu, kus inglite hääled Taevakoorides hõiskavad eel! Talle kiituseks õndsate keeled „Halleluuja!” ka laulavad sää!.

3. Õnnis kodu, kus hiilgavas ilus Käime elujõe kallaste pääl Õieasadepalmide vilus! Jeesus ise meid juhatab sää!.

4. Õnnis kodu, pea jõuame sinna, Kuhu paljud ju eele on läind: Rahuriiki ja pühade linna, Kus me näeme, mis enne ei näind.

5. Õnnis kodu, kus näeme veel Teda, Kes meil' armsaim ja ilusaim on! Siis jääb rahule igatsev süda, Sest et sää! on meil täielik õnn.

„Ä rga-ke!” nii vahid hüüdvad Ja linna kõrgest tornist laul’vad: „Je-
Sü-da-öö on kätte jõudnud Ja va-hi-me-hed on ju hüüdnud: „Oh

ruu-sa - lem, oh är - ka sa!” Ja võt-ke lambid nüüd, Sest Peigmees ootab
tar-gad neitsid, tõuske ka

teid! Halle-luu-ja! Nüüd ru-ta-ke, Et o - le - te Kõik valmis Tema pul-male!”

2. Vahid laul’vad, Siion kuuleb, Ta süda väga rõõmusteleb, Ta ärkab, tõuseb rutuga. Peigmees au sees tuleb taevast Ja päästab pruudi ilmavaevast, Ta valgus paistab selgelt ka. Oh tule, kallis Peig, Oh Jeesus, Isa poeg! Hosianna! Ju tuleme Nüüd Peiule Ta kallil’ rõõmulauale.

3. Kiitust laulgu meie hääled, Aukiitust taeva-hulga keeled! Nüüd hüüdku kanded, pasunad! Vä-ravad on pärleist tehtud Su linnas, kus meid siis saab nähtud, Kui inglid vastu tulevad. Ei näinud silmad veel, Ei kuulnud kõrvad tääl Säärast rõõmu. Nüüd hõiskame Ja laulame Suurt halleluujat rõõm-sasti.

Üks riik on taevas ü-le-val, Kus Jeesus va-lit-seb. Sääl pühad

Koor:

inglid e-la-vad Ja Te-da tee-ni-vad. Nad rõõmsalt tae-vas

lau-lavad Ja lauldes kut-su - vad kameid. Nüüd inglid, kes taevastes

e-lavad, Meid ko-ju hüü-a-vad: „Oh tul-ge, oh tul-ge!” Nüüd

ing-lid, kes tae-vastes e-la-vad, Meid ko-ju hüü-a - vad.

2. Kõik need, kes siin on päästetud Jeesuse vere-ga, Need hõisates siit lähevad Ta riiki pärima.

3. „Oh tule!” hüüab lahkelt Ta, „Siin rahu leiad sa,” Ja inglihulk veel hõiskab ka: „Oh tule rahuga!”

Ü - le - val jää - da - vas röö - mu - de ri - i - gis Oo - tabmeid Õnnis -

te - gi - ja, Ja - gab meil' röömu ja õn - nistust kõiges, Viibmeid viimaks

K o o r:

pa - radii - si ka. Õndsad oo - tavad meid sääl, ——— Õndsad
Õndsad hin - ged oo - tavad meid sääl, Taevas,

oo - tavad meid sääl, ——— Jah, nad oo - tavad meid sääl ———
i — ga — ve - sel rahumaal. Pär - li - vä - ra - vas nad oo - tavad meid sääl

Tae-vas, i - ga - ve - sel ra - hu - maal.
Tae - vas, i - ga - ve - sel ra - humaal.

2. Sää! teretavad meid parimad sõbrad Ja meie kallid tuttavad. Sää! on nad lõpmata õndsad ja rõõmsad, Igavesti Jeesust kiidavad.

3. Oh et me võiksime valmis ju olla Jeesuse juurde minema, Kuhu kõik päästetud ruttavad tulla Teda ülistama rõõmuga!

1. Värsti me võidime Taeva puhul üteld...
Nii on me hinge rõõm...

Oh au - ri - de mar...
Au - ri - de mar...

387.

Ü - le - val on mu ko - du Tae - va - val - gu - ses. Säälsaanma

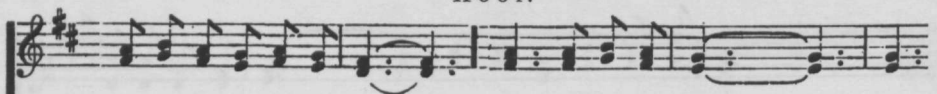
õn - nist röö - mu Lõp - ma - ta prii - u - ses, Ing - lid lau - la - vad

koo - ris, Kii - davad, hõiskavad ka. Mil - lan jõuan su juur - de,

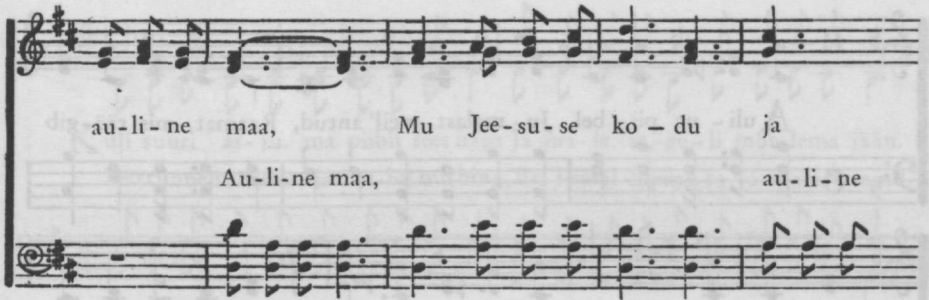
K o o r:

Au - li - ne pü - ha - de maa? Oh au - li - ne maa, Oh

Au - li - ne maa

au-li - ne maa, Mu Jee - su - se ko - du ja
 Au-li-ne maa, au-li - ne

tae - va - ne maa!

2. Ilusad lilled õits'vad Sääl ju lõpmata, Tuhanded lapsed laul'vad Päästjale rõõmuga. Oh kuid kohavad laulud Pühade viisidega! Millal saan ma sind näha, Auline taevane maa?

3. Varsti ma võin ka laulda Taeva pühal mäel Ning oma hinge sõpra Selgesti näha sääal. Kuldse aujärje juures, Pattudest päästetud ka, Saan sind õieti näha, Auline taevane maa.

Au - li - ne pii - bel, Ju - malast meil' antud, Raamat, mis rää - gib

mei - le pääst - mi - sest, Rõõ - mustav sõ - num taevast kõi - gil' tulnud

K o o r:

Hoolsas - ti joogem sel - lest e - lujöest! Au - li - ne Sõna, Mismeid juhatab,

Au - li - ne tõ - de, Mismeid va - bas - tab, Val - gustab ööd ja
patust vabastab,

tõesti patust vabastab,

päästab sur - mavan - gid, Kutsub meid ko - ju I - sa - ma - jas - se.
I - sa - ma - jasse.

2. Auline piibel, õnnistust sust hoovab, Elu ja küllust mu hingele tood. Kiituselaul mu südames nüüd kõlab. Kalleimaks varaks mulle oled sa.

3. Auline piibel, kindlalt sa mind saadad, Selgelt kui täht mu teedel särad sa. Taevas ja maa kõik kokku varisevad, Igavest' jääb su tõde muutmata.

Küll suuri as-ju ma piibli sees näen Ja nei-le sa-ge-li mõt-lema jään.
Sest tunneb rõõmu ja ra-hu mu hing, Et Jumal lõpma-ta armastab mind.

Koor:

Suur on mu rõõm: Ta armastab mind, Armastab mind, armastab mind. mind, jah, mind.

2. Ehk ma küll nõtruses eksin veel siin Ja vahel
vaevab mind mure ja piin, Siiski, et Ta on mu
lunastushind, Tema nii lõpmata armastab mind.

3. Teda ma iial küll jätta ei või, Kes mulle üle-
valt päästmise tõi Ja surres minu eest ohverdas end,
See tõesti tõde: Ta armastab mind.

4. Ehk küsid, kust seda tunda ma sain. Jeesuse
auks julgelt öelda ma võin: „Ta Vaim, kes südames
ilmutab end, Tunnistab seda: Ta armastab mind.”

Ma ja - nu - nen ja oo - tan, Et saak - sin täi - de - tud Nüüd

ar - mu - väe - ga kör - gelt, Mis mul - le töö - ta - tud. Ma

u - sun, et mu Jee - sus Nüüd ta - hab ü - le - valt Mu

hin - ge - tüh - just täi - ta Ka ü - le - voo - la - valt.

Koor:

Ar - mu vä - gev voog Ar - mu vägev voog Kol - gatait nüüd voolab,

Ra-hu, õndsust toob. Ta haavad pa-ran-dab Ja sü-dant ja-hu-tab.

Tä - nu - lau - lud hin - gest Väe - ga tõu - se - vad.

2. Nüüd õnnistusepilved On katnud kuiva maa
Ja sõna Päästja ristist Toob eluväge ka. Eelmitse
meile antud On taevaõndsusest, Kuid igatseme juua
Veel rohkem armujõest.

3. Nüüd armuvihm ju langeb Ja meri kohiseb,
Mind armulaine haarab, Laul hinges heliseb. Mu sü-
dant Issand täidab Nüüd taevarõõmuga. Ma laulan:
„halleluuja!” Ja hõiskan lõpmata.

4. Nüüd päästelaine tuleb, Sel tunnil tuleb see.
Oh Jumal, las see jõuda Maailmas kõikjale, Et paljud
pätuvangid Veel saaksid priiuse Ja võitlejaid Su vägi
Ka kinnitada võiks!

5. Nüüd armulaine tuleb, Ta tuleb eluga. Ta on
mind vabaks teinud, Ma hõiskan, laulan ka. Ta koi-
nat ma kuulen, Ta tõuseb kõrgele. Aukiitus, hal-
leluuja! Eks ole taevas see?

Nii kui metsas hir-ve-ke-ne O — ja juurde i-gat-seb,

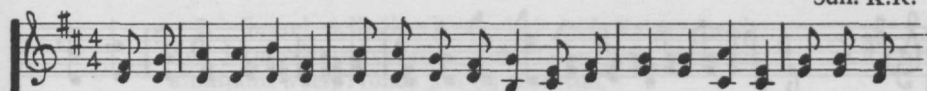
Nõn-da usk-lik i — ni-me-ne E-lu-sõ-na ja-nu — neb.

Tröösti lei-an kurvastu-ses Raamatu — te raa — matust.

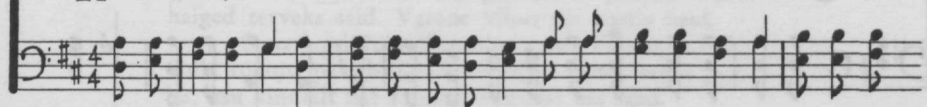
Õn-ne sees ja rõõmus-tu-ses Ju-hib mind ta õ-pe — tus.

2. Patuväe ja kõik, mis paha, Võidan Elusõnaga. Vaev ja kurbus jäävad maha, Süda leiab rahu ka. Kurja vaimu võrgutused Piibli väega purustan, Lunastaja õpetusi Tema abil kuulutan.

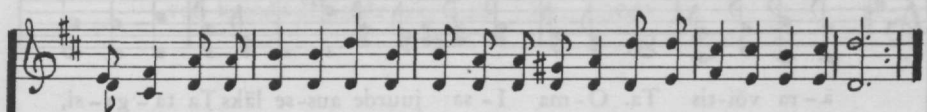
3. Elusõna on mu valgus, Siis kui kõnnin pime-das. Ta on kõige õnne algus, Minu mured lõpetab. Kõiges ta on igal viisil Ülim vara minule. Ta mind juhib paradiisi, Igavesse kodusse.

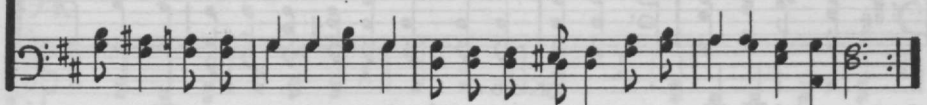
Rõõmus-ta- ja Vaim on väl-ja va-latud Kõigel' rah-va-le, kes ve-res pu-

Koor: Ohmisrõõm, ettõotus on ju täi-detud, Vaimu vihma lä-bi saame uu-

hastud, Vaimu-annid rohkelt jäl-le kin-gitud Pü-hal' ko-gudu-se-le.

endust! Issand, ai-ta, et kõik maasaakskastetud, Mis on ä-ra kuivanud!

2. Rõõmustaja Vaim on välja valatud Nende pääle, kes on palves oodanud, Oma liha tahte ära surmanud Püha Vaimu tulega.

3. Rõõmustaja Vaim on välja valatud. Kui sa enda Tema kätte usaldad, Süs saad Vaimutulega ka ristitud. Täna nõua seda tõest'!

Surmast ü-les tõu-sis Jeesus Võidu-vürs-ti-na, Põrguväed kõik

ä-ra vöi-tis Ta. O-ma I-sa juurde aus-se läks Ta ta-ga-si,

K o o r:

Va-ra-se vih-ma saatis siis. Nüüd on ju hi-lis - vih - ma aeg,

Taevas veel kas-tab põudseid maid. Ü-le lai-a il-ma kõ-lab

Vai - mu hää: „Pea Jee-sus il-mub pil - ve pääl.”

2. Suurel nelipühapäeval, kui said Vaimu need,
Kes Jeruusalemas ootasid, Tuli Tema oma jügreid
kinnitama väes, Nõnda kui oli töötatud.

3. Siis nad püha väe ja julgusega läksid ka Aulist
taevaseemet külvama. Hulgad risti juurde tulid,
haiged terveks said. Varane vihm siis kastis neid.

4. Oma lapsi Jumal kinnitab veel Vaimuga Ja ka
Sulle rõõmu pakub Ta. Töotustest nüüd kinni hak-
ka, usu kindlalt Sa! Hilisest vihmast osa saad.

5. Saada, Issand, suured sajud üle maailma, Enne
veel kui lõpeb armuaeg, Et saaks palju hingi Sinule
veel kogutud! Saada seks hilist vihma nüüd!

394.

Tule nüüd mei - le, Is - san - da Vaim, Vir - gu - ta töö - le

Se - da, kes tuim! Vir - gu - ta töö - le Se - da, kes tuim!

2. Jumalik tuli, Ilmuta end, |: Ole kui õli, Või-
miseand! :|

3. Jeesus, oh kuule Heldesti meid, |: Südamed
Sulle Selgita nüüd! :|

4. Püha Vaim, ise Puhtaks meid tee, |: Hingede
sisse Elama jää! :|

5. Taevalist valgust Saada nüüd Sa, |: Rahu ja
julgest Kasvata ka! :|

6. Ehi meid väega! Ootame kõik, |: Er meist
võiks paista Taevalik läik. :|

Õnnis-tud pii-bel, sust ta-han ma laul-da, E-lu ja val-gust mu

hing si-nust saab. Kõi-ges su õ-pe-tust ta-han ma kuul-da,

Koor:

Ju-hiks ja saat-jaks su tõ-de mull' jääb. Õn-nis-tud pii-bel,

Õn-nis-tud pii-bel, Õn-nis-tud pii-bel, mu val-gus ja lamp!

2. Õnnistud piibel, mu hinge sa toidad, Iga su sõna on kallim kui kuld. Jäädava varaga näljased täidad, Kõik sinu vastu on kindlasti muld.

3. Õnnistud piibel, sa õndsate ootus, Nooruse hoidja ja patuste trööst, Vanade tugi ja surija lootus — Paremat raamatut pole küll sust.

4. Õnnistud piibel, su õpetus püha, Võitlustes võimus su sulaste suus. Sinuga murrann ma väehulgad maha. Ikka su tõde on alati uus.

Jeesus käib siin või-tes lä - bi merd ja maad, Kutsub püh-ha

sõt - ta o - ma võit - le - jad. I - gal pool, kus Vaimloob uu - eks

sü - da - med, Kõ - lab vah - valt võit - le - ja - te pü - ha hüüd:

Koor:

„Õed ja vennad, toogem siin ja sää! Üh - te tei - se jä - rel' Is - sandal!

Õed ja vennad, toogem siin ja sää! Ühte tei - se jä - rel' o - ma Issan - dal!''

2. Jeesu liikmed, preestrihinged, üheskoos Pühad käed nüüd tõstke üles Vaimu väes! Palves hüüdkem, kutsugem ja kogugem Pimedaid ja jalutumaid Päästjale!

3. Kui meil hakkab jõud ja julgus kaduma, Täitku Püha Vaim meid väe ja tulega! Jeesu risti pääle usus vaadake! Tema teeb meil' ukсед lahti pärani.

4. Oh kuis peame püüdma suure rõõmuga Päästja verehinda ilmast koguda, Sest et imeaulik pidu algab siis, Kui on taevakoda pulmavõõraid täis!

Jeesus tõi meil' õnnis - tu - se, E - lu ja ka val - gu - se,

Sea-dis usk - li - kud ka i - se Val - guseks maail - ma - le.

Koor:

Laskem o - ma valgus pais - ta Pi - medasse il - mas - se!

Laskem o - ma valgus paista Pi - medas - se il - masse!

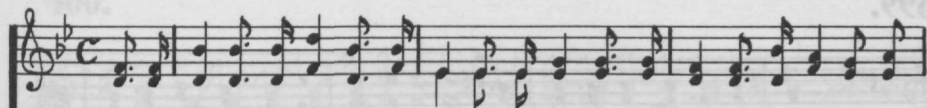
Tee siis eksind hinged lei - da Võivad I - sa - ma - jas - se.

Tee siis ek - sind hinged lei - da Või - vad I - sa - ma - jasse.

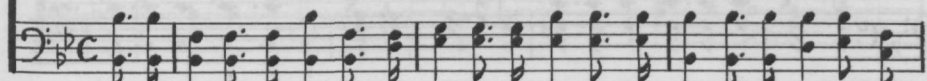
2. Linn, mis mäe pääl, ei või mitte Varjul olla
iialgi. Nõnda paistku teiste kätte Meie teod süin sel -
gesti!

3. Miljonid on surmavarjus, Kellel pole valgust
veel; Neid on paharetiorjus Kõitnud pimedusetel.

4. Äratagem laias ilmas Inimesi hoolega, Tehkem
selgeks nende silmis, Et võib patust pääseda!

Kallid vennad ja õed, Tehkem päästmisetööd, Se- ni kui see veel võima-lik
Võtkempäästmisepaat, E- van-geeliuminoot, Lähme väl-ja, ehk ootab meid

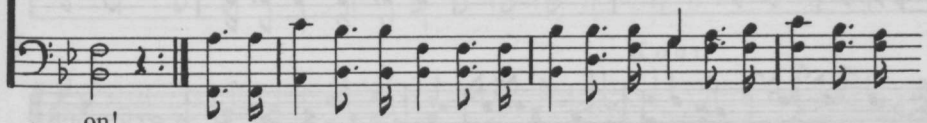

D. C. Kallid vennad ja õed, Tehkem päästmisetööd, Se- ni kui see veel võimalik

Lõpp

on!
õnn! Lähme nüüd, lähme nüüd! Niion Is- sanda hüüd. Väga tähtis on

on!

D. C. kuni Lõpp

hin- ge- de püüd.

2. Noodad heitkem nüüd veel Välja lootuse pääl! Ei see asjatu olema saa. Issand ise nii seab, Et noot kokku siis veab Kõlvatumaid ja kõlblikke ka. Püüdkem sügavas vees Ja kus madalik ees, Väljas merel ja lahtede sees! Noodad heitkem nüüd veel Välja lootuse pääl! Ei see asjatu olema saa.

3. Veel on vaikne ja hää, Aga torm tõuseb pea, Kurjus vägevalt pääle ju käib. Jõuab kätte kord öö, Lõpeb päästmisetöö. Püüdkem teha, mis teha veel võib! Armas õde ja vend, Selleks ohverda end, Et su Issand võiks pruukida sind! Veel on vaikne ja hää, Aga torm tõuseb pea, Kurjus vägevalt pääle ju käib.

4. Väga õnnis on mees, Kes siin Issanda töös Kuni surmani ustavaks jääb. Ta kord Siioni mäel Päästja paremal käel Elukrooniga ehitud saab. Ven- nad, võidelge väes! Varsti õhtu on käes, Taevarahu siis ootab meid ees. Väga õnnis on mees, Kes siin Is- sanda töös Kuni surmani ustavaks jääb.

5. Oled tüdinud tööst, Palu Jumala käest Elu- rammu, Ta kinnitab sind. Muutub araks su meel, Laulgu rõõmsalt su keel Armutöödest, mis Jumal on teind! Varsti tuleb see päev, Millal jõuab me laev Rahuranda, kus lõppenud vaev. Oled tüdinud tööst, Palu Jumala käest Elurammu, Ta kinnitab sind.

Kas te o-le-te ek-sinud lambaid Il-ma kõrves ja or-gudes nüüd

Nõnda ot-simas hoolsalt käinud, Kui Jee-sus on ot-sinud meid? Kas te

o-le-te jäl-gi mööda Ku-ris-tik-ku neil' jä-re-le läind, Ku-ni

väsind ja o-me-ti rõõmsalt O-ma lamba säält ko-ju ka viind?

2. Kas te olete näljaseid söötnud, Oma helduse-
anni neil' viind? Kas te olete väimused Jeesust Ta hai-
guses vaatamas käind? Kas te tõstsite üles lille, Mida
kaua ju tallati teel? Kas te Jeesusel' pärjaks ta tööte,
Saagi võtsite saatanalt veel?

3. Kui kord Kuninga aujärje ümber Seisab rah-
vaste määratu hulk, Oh mis rõõm, kui säält sulastele
Siis antakse truudusepalk! Oh mis rõõm, kui veel
lahkelt ütleb Sinu Päästja siis sinule säält: „Mis sa
vähemil' vendadel' tegid, Seda tegid sa minule tääl.”

Kinni-ta su-rijaid, toe-ta ka nõt-ru, Lo-hu-ta se-da, kes

koor-matult käib! Ta-lu-ta lan-ge-jaid, röö-mus-ta nut-jaid,

K o o r:

Vii Jee-su juur-de, kes pääs-ta neid võib! Kin-ni-ta su-ri-jaid,

toe-ta ka nõt-ru! Jee-sus on Päästja, Ta pääs-tab ka neid.

2. Kadunud hingesid otsib Ta hoolsalt, Lahti veel seis'vad Ta süli ja käed. Palu ja manitse tõsiselt kõiki! Jeesus võib võita kõik vaenlase väed.

3. Pattudes lämbunud hinges võib olla Varjul üks säde, mis leegitseb veel. Paranda hoolsasti vigane kannel! Ehk häält veel annab ta katkenud keel.

4. „Kinnita surijaid!” Issand sind käsib. Väge ja rammu seks Tema käest saad. Saada nad lahkesti Kristuse juurde! Ütle, et Jeesus veel armastab neid!

Kord väik-se hul-ga võ-tab Gii-de-on ja väl-ja tõttab, Võidab
 ä-ra Moo-re o-rus suure väe, Sest et Ju-mal on ta li-gi,
 suure väe,
 Us-tav te-ma sõ-ja-vä-gi, Valmis te-ge-ma, mis ii-al kä-sib ta.

Koor:
 Pu-hu-ge nüüd pa-sunaid, Lööge kruusid kat-ki, Laske pais-ta tu-le-
 leek Ja hüüdke vahvas-ti: „Je-hoo-va ja ka Gii-de-o-ni mõök!”

2. Jehova juhib sõda: Pole mõõka ega oda, Ainult pasunad ja tõrvikud neil käes. Aga kahtlemata vastu Võtavad nad juhi käsu, Seda täidavad just nii, kui nõuab Ta.

3. Sää! Issand tõesti aitab, Oma väge üles näitab, Kus on puhas, allahoitlik lapsemeel, Mis ei hooli kergest elust, Hädast, vaevast ega valust, Andku Issand käsku päeval või ka ööl.

4. Sest, usklik rahvas, astu Julgelt põrguvürsti vastu Sõtta oma kalli Ärapäästja väes! Purusta, mis keelab valgust, Näita püha elu selgust, Tõde kõlaga kui pasun sinu käes!

Kui armsad nen-de ja-lad on, Kes röömsalt hoi-sa — tes Ja

Koor:

laudes kuulu-tavad siin, Mis öelnud Ku-nin-gas! „Halle-luuja!”

me röömsalt lau-la-me, Sest Siin-on e — hi-tud saab kaunis

ti. Oh Issand, veel töö-te-gi-jaid Sa töö-le lä-ki-ta, Et

o-leks roh-kelt tu-li-jaid Su riig-i sis-se ka!

2. Oh Issand, rohkem lõikajaid Veel tööle saada
Sa, Sest põllud on ju valged nüüd Ja Jeesus ilmub
pea!

3. Ehk hukatusemeri küll Siin hirmsalt lainetab,
Kuid siiski kindlalt kaljule Su rahvas seisma jääb.

Kõigis pai-gus kõ-lab Sõnum päästmi - sest. Jee-sus töotanud

an-da Kallist va - ba - dust. Vaimu sõ - ja - riis - tus, Juma - li - kus

väes, Mingem julges-ti sõt - ta! Võit on mei - e käes.

Koor:

Rõõm - salt laul - gem „hal - le - luu - ja!”

Rõõmsalt laulgem „halle - luuja!” Rõõmsalt laulgem „halle - luuja!”

Sel - lel', kes meid lu - nas - tas,

Sellel', kes meid lu-nas-ta-nud, Sellel', kes meid lu - nas - tas,

Ris — ti — sam — bal kan — na — ta — des

Ris-ti-sambal kan-na-ta-des Ris-ti-sam-bal kan-na-ta-des

Sur — ma — ni meid ar — mas — tas!

Surma-ni meid ar-mas-ta-nud Ta meid ar — mas — tas!

2. Meiega on Jumal, Saatan taganeb. Vaatkem Jeesuse pääle! Ta meid kinnitab. Kõiges hädas julged, Surmas kartmata — Jeesus ise me saatja, Meid ei jäta Ta.

3. Kuulge, arad hinged, See on teie õnn: Jeesus ise teid tunneb, Teie ligi on. Ta meid patust päästab, Krooni annab ka, Sest nüüd võidelgem vahvalt, Kuni tuleb Ta!

Kõrves ühek-sa-kümmend ühek-sa Lammast ra-hu-li-kult
 söid. Üks kadund, kau-ge-le läi-nud ta, Jah, kau-ge-le kar-ja-
 sest. Ta pi-me-das laa-nes ek-si-nud Ja kar-ja-se sil-mist
 ka-du-nud. Ja kar-ja-se sil-mist ka-du-nud.

2. Veel on üheksakümmend üheksa. Karjane, eks saa neist küll? „Ei,” vastab karjane murega, „Kus on minu kadund tall? Ehk tee on küll järsk ja vaevane, |: Ma otsin ja toon ta tagasi.” :|

3. Läbi metsi ja urkaid otsib ta Nendes peidupaikades, Kus ükski ei võinud arvata, Ja surmaga võideldes. Siis kuuleb ta viimaks ühte häält |: Ja sureva lamba leiab säält. :|

4. Miks on verega tee nii kastetud? Seda teinud karjane, Kes kadund lamba eest haavata On saanud nii hirmsasti. „Oh ütle, mis haavas sinu käed!” — |: „Neist okkad on läbi tunginud.” :|

5. „Sõbrad, naabrid, nüüd laulge kõigest väest, Olge rõõmsad minuga, Et suutnud kiskuda surma käest Nüüd eksinud talle ma!” Nii inglid ka taevast rõõmsad on, |: Kui jälle üks hing siin päästetud. :|

Külva nüüd tõe-see-met väl-ja ar-mas-tu-ses I-gal

pool ja ik-ka suu-re hoo-le-ga! Töö-ta u-si-nas-ti!

Lõi-ku-se-aeg tu-leb, Siis me saa-me vi-hud kok-ku

K o o r:

ko-gu-da, Kok-ku ko-gu-da, kok-ku ko-gu-da, Siis me saa-

me vi-hud kok-ku ko-gu-da. kokku ko-gu-da.

2. Külva lõuna ajal, külva õhtul hilja! Ära hooli tuulest, külva kartmata! Tee, mis teha jõuad! Lõikuseaeg tuleb, Siis me saame vihud kokku koguda,

3. Kui ka silmaveega vaja põldu kasta Ja su lootus vahest tahab kaduda, Tööta siiski hoolsalt! Lõikuseaeg tuleb, Siis me saame vihud kokku koguda,

Laiad väl - jad va - len - da - vad, Lõi - ku - se - aeg ju - ba käes.

Tuu - led, tor - mid äh - var - da - vad Kah - ju te - ha va - le väes.

Koor:

Is - sand, saa - da i - se väl - ja O - ma hool - sad su - la - sed,

Kes Su rii - gis va - ra, hil - ja Took - sid kok - ku vih - ku - sid!

2. Vili varisemas põllul, Läki tööle, löikajad, Et saaks kalli saagi salve! Rutake, töötelijad!

3. Varsti õhtu jõuab kätte, Siis on aega puhata. Tehkem, mis meil' antud ette! Püha Vaim meid juhatab.

Me tormist siin ei hoo-li-gi, Vaid kallist see-met külva-me.

Nii va-na-le kui noo-re-le Me tō-de ik-ka pa-ku-me.

Koor:

Sest kül-va-me siin hoo-le-ga, Küll Is-

Sest kül-va-me siin hoo-le-ga,

sand la-seb kas-va-da. Pea laul-des ko-ju lä-he-
kas-va-da.

me Ja kuldseid vih-ke kan-na-me. (kan-na-me.)

lä-he-me

2. Kui vilja otsib Päästja kord, Kas peab vaid lehti leidma Ta? Ei, meie peame külvama, Küll Isand laseb kasvada.

3. See töö on väärt, sest selle eest Suurt palka saame Päästja käest; Sest toome hingi surmasuust Ja valgustame pimedust.

4. Suur palk on aga töötatud Sel, kes siin nuttes külvanud. Ta kallid vihud koju viib Ja ikka rõõmus olla võib.

Miks sei-sa-te veel tööta, Kui löikus juba käes? Eks näe, kui pi-sut

väljal On parmaid kogumas? Sest kuulge töö-sist hüü-du, Mis kostab ü-
Tee-lahkmed, ai-a-ää-red On täis veel pa-

Fine. Koor:
le maa: „Oh tulge pa-tu-hä-dast Meid välja ai-ta-ma!” Kas ükski
tuseid. Kes läheb, üt-leb nei-le, Et Jeesus päästab neid?

siin ei ta-ha Veel vaevaks võtta nüüd Ja Jee-su-se-le või-ta Maa-il-

mast hin-ge-sid?

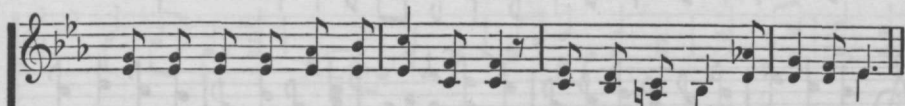
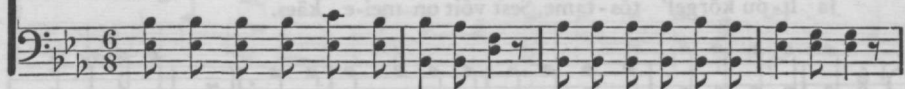
2. Miks seisate veel tööta, Kui väli valendab, Kui löikajaid on pisut Ja palav kõrvetab? Sind Issand hüüab: „Tule Ja ära viivita, Vaid rutta löikusele, Et kohtust pääsed sa!”

3. Miks seisate veel tööta, Kui päike veeremas, Töötunnid varsti möödab Ja õo on tulemas? Oh tunnista siin hoolsalt Kui vahva võitleja! Siis võid sa päeva lõpul Täit palka oodata.

4. Ei või ma kauem seista, Oh Issand, saada mind Ja aita, et ma ikka Võin tunnista Sind! Ma lähen, kuhu saadad, Kas tulgu rist või piin, Kui aga hingi kanda Su jalge ette võin.

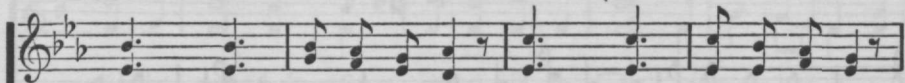
Mõtle, mis arm sul- le osaks saab, Kui Issand välja sind lä-kitab

Siin il- mas ek- sinuid ko- gu- ma Ja e- lu- seemet kül- vama!

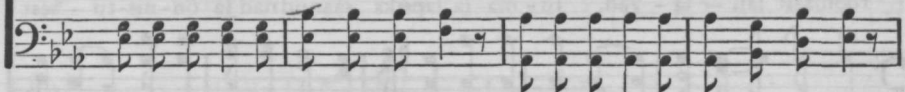

K o o r:

Rut — ta, kül- va- ja, sa! Rut — ta, löi- ka- ja, ka!

Rutta, oh rutta kül- va- ja, sa! Rutta, oh rutta löi- ka- ja, ka!

Tae- va- list seemet kül- va- ma Rut — ta, kül- va- ja, sa!

Rutta, siis ka

2. Kui vahest võideldes väsid teel, Siis tea, et töötus sull' seisab veel: „Sind oma silmaga juhatan Ja väega kõrgest ehitan.”

3. Kui sinu töö teiste varju jääb, Ole vaid ustav — küll Issand näeb — Ja kogu päid, mis on põllul veel Su vendadest, kes käinud eel!

4. Ära siis väsi siin kül- vates, Rõõmusta sellele mõteldes: Kes nuttes saanud siin kül- vata, Saab hoi- sates kord löikama.

5. Tööpäev meil möödub nii kiiresti, Pea saame tõstetud taevasse. Sääl näeme hingi, siin võidetuid, Kui selgeid tähti säravas.

Nüüd Jee-suse hääks võitle-me Ta pühas sõ- ja - väes
Ja li-pu kõrgel' tõs-tame, Sest võit on mei-e käes. „Jeesus on suur

võidumees!” Hüütakse maailma sees. Eks'jad ko-ju tu-le-vad ja

rõõmsalt lau-la-vad. Ju-ma-la lapsiks saanud nad Ja õn-nis-tu-sest

hõiskavad: „Kui au-li-ne, et makstud kõik Jee-su-se ve-re-ga!”

2. Ta riigi töö on tähtsust küll, Sest jäta laiskus, vend! Ka inglidki on rõõmsad veel, Kui patust pöörad end.

3. Veel käivad paljud päästmata Siin patu-, surmateel. Kõik Päästja juurde rutake! Tal armust süda keeb.

4. Oh aidake nüüd, vennad-õed, Meil' noota vedada Ja mõelge iga sammu pääl, Et au on võidel-da!

Nüüd väl- ja püh- ha sõt — ta Sa, lu- nas- ta- tud hulk, Je-

hoo- va ni- mel töt — ta! Sind oo- tab kal- lis palk, Sest ik- ka

jäl- le vôi- dad Sa ris- ti- li- pu - ga Ja vaen- last al- la

hei — dad, Kui Jee - sus si- nu - ga.

2. Nüüd välja pühha sõtta Sind hüüdmäs pasu- nad; Sest palu tüdimata! Siis taevast abi saad. Ju viimset, rasket sõda Seab hingevaenlane; Pea hingad Jeesusega Sa, võitja hulgake!

3. Nüüd välja pühha sõtta Siin Püha Vaimu väes, Sest lihajõud ei aita Küll vaimuvõitluses! Kõik usu-sõjariistad Sa võta endale! Siis surma võimu murrad Ja võidad täiesti.

4. Nüüd välja pühha sõtta! Ei kaua kesta see, Siis õndsad lõppemata On rõõmsad alati, Sest iga võitjat tõesti Ju ootab elukroon, Mis pärast rasket võitlust Tall' võidupalgaks on.

„Palju, pal - ju tööd on te - ha,” Hüüab Issand Jee - sus meid,

„Põl - lud val - ged löi - ku - se - le, A - ga vä - he löi - ka - jaid.”

Pa - lu, hing, et Issand saadaks Väl - ja - le töö - te - gi - jaid,
Et nad maal ja me - re - saartel Ko - guksid veel vil — ja - päid!

K o o r:

Oh kui pal - ju tööd on te - ha! Suur ja lai on Jee - su põld, Pal - ju
Jah, kui pal - ju tööd on te - ha Mei - e armsal' Jee - su - sel'! Tööd on

tööd on te - ha i - gal pool.
roh — kes - ti i - gal pool.

2. „Palju, palju tööd on teha,” Ütleb Päästja püha hääl, „Aga paljud seismas tööta Terve päeva siin ja sääl. Minge, ma nüüd teid veel palkan, Võtke osa minu tööst! Öhtul teiegi veel saate Tasu oma vaeva eest.”

3. Palju, palju tööd on teha, Kuule, kallis öde, vend!
 Vili varisemas põllul, Ära hoi aemaal' end!
 Võta sirp, sest veel on valge! Varsti tuleb pime öö.
 Higi pühib, laua katab Õhtul Jeesus heldesti.

413.

Paljud hinged hukka läh'vad Ar-muaeg pea mööda läeb Püüdke
 Haua kal-dal ju-ba seis'vad Ar-muaeg pea mööda läeb.

neid veel ai-da-ta, Hu-ka-tu-sest päästa ka! See on mei-e ko-hus

K o o r:

ju Ar-muaeg pea mööda läeb. Vennad-öed, tehkem tööd! Vennad

Vennad-öed, tehkem tööd!

öed, tehkem tööd! Häda sel, kes seisma jääb! Armuaeg pea mööda läeb.
 Vennad-öed, tehkem tööd

2. Ärge hooletuks nüüd jääge! Armuaeg pea mööda läeb. Vaimus tulisemaks saage! Armuaeg pea mööda läeb. Kurba südant rõõmuga, Nutvaid silmi kuivata Jeesu kalli armuga! Armuaeg pea mööda läeb.

3. Ühes meeles kokku hoidke! Armuaeg pea mööda läeb. Jeesu tahtmist hoolsalt täitke! Armuaeg pea mööda läeb. Kõike, mida külvad sa Sõnaga või teoga ka, Lõikad taevast rõõmuga. Armuaeg pea mööda läeb.

Siin hüüab veel löi-kajaid Is-sanda hääl:, Tulge, põllud ju oo-tavad

teid!" Sest lähme ja töö-ta-me rõõmu-ga säääl, Kuhu ii-al Ta lä-ki-tab

Koor:

meid. Jah, löi — ka-jaid tar — vis, kel tu — li - ne püüd,

Jah, löikajaid tarvis, kel tulinepüüd, Jah, löikajaid tarvis, kel tu-line püüd,

Kes pa — tu-seid Pääst — ja - le ko — guk - sid

Kes pa-tuseid Päästja-le koguksid nüüd Kes pa-tuseid Pääst-ja - le

nüüd.

ko guksid nüüd.

2. Siin hüüab veel löikajaid Issanda hääl: „Lõpul tasutaks' kõikide töö.” Sest tööta nüüd ihu ja hingeaga säääl, Sirp ju vahvasti viljasse löö!

3. Siin hüüab veel löikajaid Issanda hääl: „Iga külmaveekarika eest, Mis vähemail' vendadel' annate tääl, Mina tahan teil' tasuda tõest'.”

4. Siin hüüab veel löikajaid Issanda hääl: „Väsind töölistel rahu on eel.” Sest rutake kärmesti lõikuse-tööl, Olge vägevad Issandas veel!

Suur Ju-mal väe-ga lä-bi lä-heb Ja teeb maa-il-mas i-me-

tööd: Ta va-le-põh-jad ä-ra pü-hib, Mis ek-si-ta-nud tu-han-

deid; Ta pae-lad kat-ki kä-ris-tab Ja langend lap-si a-vi-tab.

2. Ta Sõna vägi järjest võidab, Mis kõikjal kuulutatud saab. See armastuses kokku köidab Need, keda patt veel lahutab. Kus Püha Vaim on juhiks teel, Sääl on üks süda ja üksmeel.

3. Ta püha Sõna saanud löögiks, Mis kaljud katki purustab. Ta vägevad on saanud saagiks, Kes Teda hoopis unustand. Ka pilkajate ülbe suu Nüüd annab Jumalale au.

4. Oh vennad-õed, kõik kärmelt tööle! Ju väljad valged lõikuseks. Nüüd sirbid kätte, lõikusele! Seks kutsutud on igaüks. Kõik murtud kõrred koguge Ja hoolsalt vihku siduge!

416.

T aeva - i - sa arm meil' sä - rab Nii kui sel - ge tu - le - torn.

Mei - e hool - de väik - sed lam - bid Ran - na ää - res jäe - tud on.

Mõ - ni me - re - mees siis pää - seb Sur - ma hä - dast kind - las - ti.

Koor:
Põ - le - gu need väiksed lam - bid, Paist - ku val - gus me - re - le!

Lõpp

2. Patuöö on paks ja pime, Lained hirmsalt muravad. Mitmed silmad igatsedes Valgust näha tahavad.

3. Hoidkem puhtad oma lambid! Meremees näeb valgust siis Ja võib saada sadamasse, Muidu hukkkub tormiöös.

417.

T ahad õn - ne - lik siin ol - la sa, Tae - va - röö - mu rohkelt

4. Kui kord viibid taevaruumides, Sääl siis leiad hulga sõpru ees. Tööta siin veel armastuse sees, Aita päästa patuseid! →

mait-se - da, E - lu - tee pääl kai - a rõõmu - ga, Ai - ta

Koor:

pääs - ta hin - ge - sid! Näi - ta nei - le ust, Rõõmu - al - li -
Näi - ta nei - le ust, Rõõ - mu -

kat, Mis meil' Is - sand ris - ti - sam - bal Sur - res
al - li - kat, Mis meil' Is - sand ris - ti - sam - bal Sur -

val - mis - tas, Kui Ta kan - na - tas Mei - e
res val - mis - tas, Kui Ta kan - na - tas Mei -

eest kui ta - pa - lam - mas!
e eest kui ta - pa - lam - mas!

2. Leiad sa veel sõpru päästmata, Kellel puudub
Õnnistegija, Näita neile teed siis rõõmuga, Et nad
saaksid päästetud!

3. Tahad sa kui täht siin särada, Päästja rõõmuks
julgelt võidelda Ja kui võitja krooni pärida, Aita
päästa patuseid!

418.

T ee tööd! Öö li-gi jõu-ab. Tee tööd, kui koi-tu näed! Tee tööd, kui tõuseb

päi-ke! Aeg pea ot-sa saab. Tee tööd keskpäeva a - jal Ja õh-tul hil-ja

ka! Tee tööd! Öö li-gi jõu-ab, Siis saad hin-ga-ta.

2. Tee tööd! Öö ligi jõuab. Tee tööd, kui aeg on veel! Süda ja liikmed anna Tervelt Issandal! Nüüd igal hetkel ela Ta riigi kasuks sa! Mured ja koormad heida Tema pääle ka!

3. Tee tööd! Öö ligi jõuab, Pea päike looja läeb. Tunned, et nõder oled, Ta sull' abiks jääb. Ole nüüd ustav teener Siin Tema viinamäel! Varsti Ta palga annab Sulle üleval.

419.

Tööd on küll si-nule, tööd on küll minule, Aega ei o-le siin puha-ta.

I-ga-üks katsugu a-la-ti hoolsasti Jeesu-se pärast ka töö-ta-da!

Koor:

Ris-ti-le va-a-da-tes, vahvas-ti töö-ta-des Kind-la u-su-ga käi

e-da-si, Ku-ni töö lõ-pe-tad, suu-re pal-ga kord saad, Kui sa

töö-ta-sid siin Päästja-le!

2. Kuule, kuis Jeesus nii hüüab sind lahkesti:
„Tule ja tööta nüüd kõigest väest!” Vaata, vili on
valmis ja löikus on käes, Võta, tee midagi Päästja
eest!

3. Pimedust valgusta põleva küünlaga, Tunnista
Issanda armu nüüd! Näljaseid sööta ja viletsaid
aidata Olgu alati su ülim püüd!

420.

Tööte-gi-jad, miks väl-jal Veel töö-ta sei-sa-te? Pea päi-ke lä-heb
 loo-ja Ja pi-me öö on käes. Miks as-ja-ta veel oo-tad, Et
 paljud tu-lek-sid? See kuldne aeg pea möödub, Oh et kõik ruttak-sid!

2. Sest teritage sirpe Ja minge lõikama, Ka valmid vihud kandke Kõik kokku hoolega! Kas tahate, et Jumal Peab hüüdma asjata Ja Tema kallis vili Peab hukka minema?

3. Seepärast, vennad, tulge Ja saage tugevaks! Oh ärge aega viitke! Päev läheb palavaks. Nüüd hommikul tunnil Kõik tööle! Jätke und! Pea lõpeb töö, sest algab Siin kiusatusetund.

4. Oh mine rahvast võitma Jumala Sõnaga, Et võiks veel Vaimu valgus Maailmas levida! Kus Issand iial käsib, Sääl teeni ustavalt! Siis saad sa elukrooni Ükskord Aukuningalt.

421.

Vaata, kuidas ris-ti-li-pu al-la Sõ-ja-mehed ko-gunevad siin, Etsaaks patu-

Koor:

rii-gi võimu mur-da, Sur-ra ka, kui Jumal ta-hab nii! As - tu - ge,
Ast-ke julgelt,

võit-ja - te hulgad, Ris-ti-lippu tõstes, Hingevaenlast võites Vah - vas - ti
võitjad hulgad, Ast - ke julgelt, võit - jad hulgad, Ast-ke võit-jad

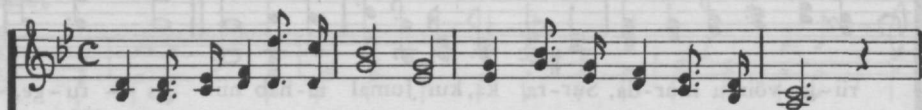
Jee-su - se jä - rel, Kui ka võitlus ras-ke on! E - da - si,
hulgad, ast-ke Ast-ke julgelt,

võit-ja - te hulgad, Uu-e jõuga sõt - ta Surmast hooli - ma - ta! Ü -
võitjad hulgad, Ast - ke julgelt võit - jad hul - gad, Ast - ke

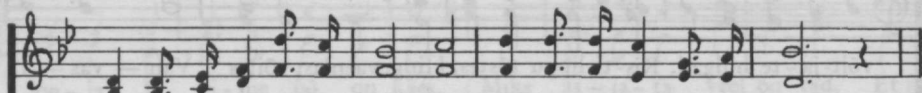
le - val õnd - sa - te rii - gis Oo - tab kal - lis või - du - kroon.
julgelt

2. Vaata, kuidas võitlejate vägi Astub julgelt, sõjariistad käes, Hirmsal' põrgukoljatile ligi, Võites teda Eluvürsti väes!

3. Olgu lahing kuigi pikk ja äge, Turtsugu ka saatan hirmsasti, Hoidke ühte, võitke ära tige, Taganema lööge vaenlane!

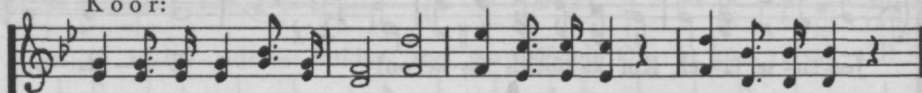
Vennad, see on mei-e ko - hus Hin - ge - sid kut - su - da veel.

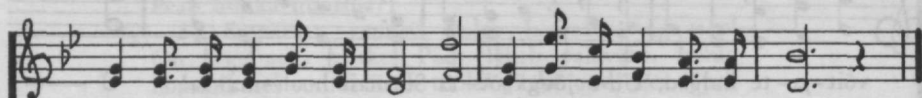
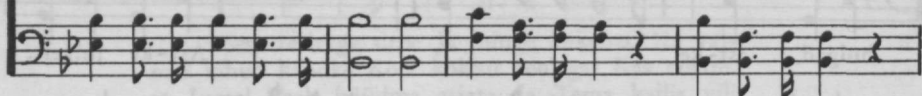
Ei või me ma - ga - da ra - hus Sel viimsel kur - ju - se - a'al.

Koor:

Usk annab või - du meil' kergelt. Vennad ja õed, ü - les - se nüüd!

Tee - ni - gem Is - san - dat jär - jest! Au kroonid oo - ta - vad meid.

2. Visakem lootuses seemet, Kui on küll kaljune maa! See on ju külvaja amet, Ei muidu lõigata saa.

3. Olgem kõik ustavad, hoolsad Kui võitjad Is - sanda väes, Mitte nii arad ja laisad, Et hädas taandu - me reast!

4. Kus iial hingesid näha, Kes kurvad pattude sees, Siis tehkem nendega nõnda Kui kord samaaria mees!

5. Kadugu hingest meil tuimus, Mis hoopis kõlb - matuks teeb! Käigem ja tehkem kõik vaimus! Küll töö siis õnnistust näeb.

Õ - pe - ta, Jeesus, kutsuma armsalt Neid, kessiin kõrves nälgivad veel,

Pi - medas laanes ek - sivad hirmsalt, Kodumaalt kaugel pat - tu - de teel!

Koor:

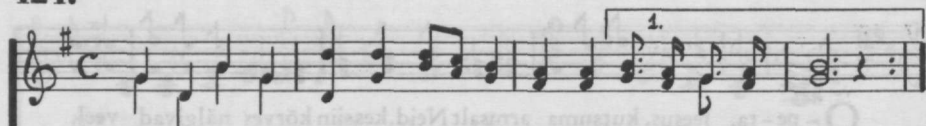
Ü - lesse nüüd kõik pühha sõtta!
Ü - les - se nüüd kõik pühha sõt - ta! Päästke maa -

Päästke maailm nüüd pattudest pattudest Issand võib kõik
ilm nüüd pattu - dest! Issand võib kõik veel vastu

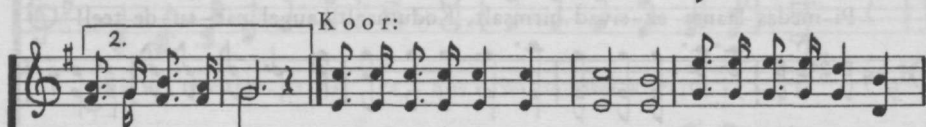
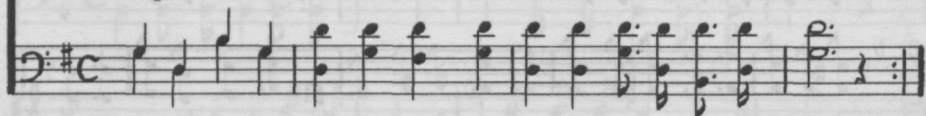
veel vastu võtta, Õnnistus tu - leb Kristusest, jah, Kristusest.
võt - ta, Õnnistus tu - leb Kristu - sest.

2. Aita, oh Jeesus, Sinule tuua Rõhutud, kurbi südameid siin! Puhtaks ja uueks võid Sa nad luua. Tee, et ma kaasa aidata võin!

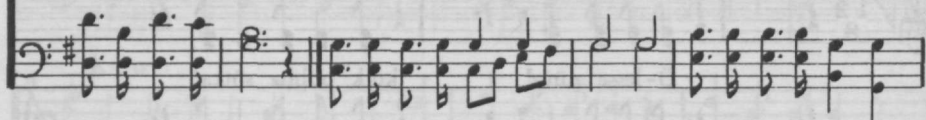
3. Sulata süda taevasel paistel, Et ma võin ustav olla Su töö! Patuseid võita, näidata kõikjal Säravat tähte pimedal ööl!

Üles, vennad! Võit-lu-se — le Kut-sub E-luvürst meid nüüd,
Vapralt vas-tu vaen-la-se — le. Üksmeel

ol-gu kõigi püüd! Vaat! ju valmise — lu — kroonid Us-ta-vai-le ü — le-

val; Võitjad päri — vad au-troo-nid Kristu-se — ga ü — hes sääl.

2. Üles, vennad, jätke tuimus Jeesu ristilipu all!
Olge julged! Surma võimus Lõpetatud Kolgatal.

3. Üles, vennad! Käsku annab Meile Ärapäästja
hääl. Võidulippu Ta ju kannab, Astub ise meie eel.

4. Üles, vennad! Pisut aega On meil siin veel
võidelda. Varsti näeme seda päeva, Kui võib võidust
kiidelda.

5. Üles, vennad! Pea me saame Rahu krooni
kanda sääl. Igavesti siis ka näeme Talle Ta aujärje
pää.

Anna end Jee - su - se - le Ter - velt ja täi - es - ti,

Nii kui Ta en - da sul - le Andnud on sa - mu - ti!

An - na end Jee - su - se - le I - hu ja hin - ge - ga!

Siis lei - ad sü - da - me - le Jää - da - va ra - hu sa.

2. Anna end Jeesusele, Nõnda kui oled sa! Heida Ta armu sülle Nüüd oma koormaga! Anna end Jeesusele, Hinga Ta ligidal, Vaju Ta armu sisse, Maitse Ta heldust säääl!

3. Anna end Jeesusele, Usu Ta töotusi, Looda Ta sõna pääle, Jäta kõik kurvastus! Anna end Jeesusele! Usu, et Ta on truu! Rõõmusta selle üle, Anna Tall' kiites au!

An - na sü - da Jee - su - se - le, U - su Te - ma

tõ - tu - si! Need, kes Te - ma juur - de jää - nud, Po - le

Koor:

hä - bi sis - se saand. Mi - na loo - dan, kind - lalt loo - dan

Te - ma tõ - o - tus - te - le. Mi - na loo - dan, kind - lalt

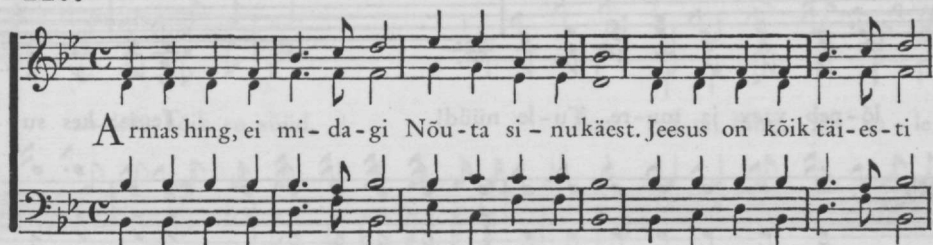
loo - dan Te - ma tõ - o - tus - te - le.

2. Anna patud Jeesusele, Mis su südant koormavad! Ta sind tahab puhtaks pesta, Et sa lumivalgeks saad.

3. Anna mured Jeesusele! Tema muretseb su eest. Läheb tee ka orust läbi, Ei Ta iial lahku sust.

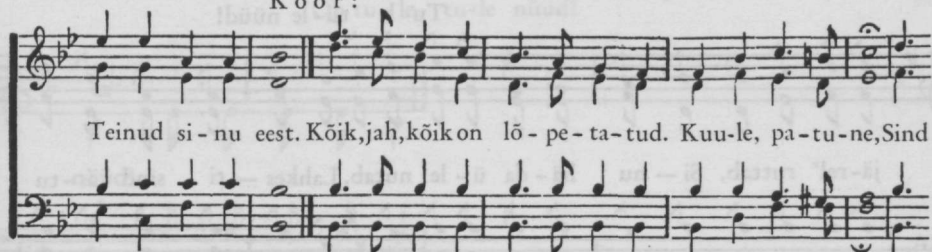
4. Anna elu Jeesusele! Ta su elu uuendab. Ta on maa ja taeva Issand, Kõik su hing Ta armust saab.

427.

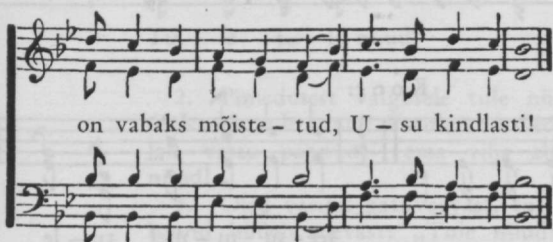

Armas hing, ei mi-da-gi Nõu-ta si-nukäest. Jeesus on kõik täi-es-ti

Koor:

Teinud si-nu eest. Kõik, jah, kõik on lõ-pe-ta-tud. Kuu-le, pa-tu-ne, Sind

on vabaks mõiste-tud, U-su kindlasti!

2. Jeesus tuli taeva aust, Suri Kolgatal Sinu patuvõla eest. Hing, eks saa sest küll?

3. Tahad sa veel orjata, Vaene, nõder hing, Kui on Õnnistegija Vabaks ostnud sind?

4. Võta vastu nüüd see töö, Mille teinud arm! Mis sa ise teha võid, On kõik patt ja surm.

5. Oma enda hääd ja vead Jeesu ette vii! Armust õndsaks saama pead, Jumal seadnud nii.

Armas hing, Jee-su-se juur-de tu-le nüüd! Te-mas

Tu-le tu-le nüüd!

lõ-peb vaev ja mu-re. Tu-le nüüd! Tema, kes su

Tu-le tu-le nüüd!

jä-rel' ruttab, Si-nu hä-da ü-le nutab, Lahkes — ti sind vas-tu

Kõor:

võ - tab. Tu - le nüüd! Jee - su ni - mel tu - le

Tu - le tu - le nüüd! Jee - su ni — mel

nüüd! Ta on su armas vend, An-nab
 Oh tu-le tu-le nüüd! su vend,

an-deks kõik su süüd, Sest rut-ta, hing, ja tu-le
 Oh tu-le tu-le nüüd!

nüüd!
 Tu-le tu-le nüüd!

2. Pimedusest valgusele tule nüüd! Taeva-
 õndsusele tule nüüd! Patule end oled andnud, Juma-
 lale vastu pannud, Tema viha alla saanud. Tule
 nüüd!

3. Oled väsind patuvaevast, tule nüüd! Nii sind
 Issand hüüab taevast: „Tule nüüd!” Tema juurde
 kärmelt rutta, Armust armu vastu võta! Tema välja
 sind ei lükka, tule nüüd!

4. Kuidas võid sa aega viita? Tule nüüd! Siin su
 hing võib rahu leida, tule nüüd! Olgu see su ülim
 mure, Et sa igavest' ei sure! Oma kalli Päästja juurde
 tule nüüd!

Armas hing, üt - le, ku - hu lä - hed, Kui sa

siit il - mast lah - ku - ma pead! Kas sul hiil - ga - vad sääl

õn - ne - tä - hed? Kas sa loo - dad lei - da hääd? Kas sind

oo - tab jää - dav e - lu Või i - ga - ve - ne va - lu?

Miks sa püü - ad põ - ge - ne - da O - ma kal - li Päästja

Koor:

eest? Tae - va - lin - na vä - rav sei - sab lah - ti veel. (Lah-

ti veel) Tu - le nüüd, (tu - le nüüd!) Tu - le nüüd, (tu - lenüüd!)

Rut - ta tä - na o - ma Lu - nas - ta - ja juur - de!

2. Iga päevaga ruttad sina Vastu surmale kiirusega. Ehk ta astub su ette veel täna Oma hirmsa võimuga! Kui sind patud hukka viivad Ja ahastust sull' teevad, Siis sa leiad, et on hilja. Täna võid veel pääseda.

3. Armas hing, ära enam oota, Sest et tuleb kord otsatu öö, Millal päästmist ei olegi loota, Seda saad, mis väärt su töö! Nüüd su Päästja sind veel hüüab Ja vabastada püüab. Hing, oh ära aega viida! Nüüd sa võid veel pääseda.

Armas pat-tudest koormatud hing, Kuule Jee-su-se kut-suvat häält,

Kuidas tä-na Ta kutsub just sind! Rutta, rut-ta ja pa-randa meelt!

Koor:

Jee-sus ootab, oh tu-le just nüüd! Veri kus-tu-tab kõik si-nu süüd.

Kui veel viibid, sa hiljaksehk jääd; Varsti vai-kinud päästmise-hüüd.

2. Kaua Jeesust sa kurvastanud, Patuteedele kaugele läind, Siiski Ta sind ei unustanud, Vaid su järele nuttes on käind.

3. On nii petlik ja tühi maailm, Ehk küll õitseb ja särab su ees. Kõik maailmas on õudne ja külm, Rahu ainult saad Jeesuse sees.

4. Ära viivita enam, oh hing! Aeg on üürike, tähtis, sa tead. Varsti jõuab su viimane tund, Millal kohtu ees seisma sa pead.

431.

Armas-tu-se i-me-vä-gi Voolab Päästja sü-da-mest,

Tungib ko-gu il-mast lä-bi, Päästab hin-gi pat-tu-dest.

Koor:

Ta on a-vand pär-li-uk - se, Va-balt sis-se pää-sen ma.

Ve - re lä - bi Ta mind päästnud Ja mind kan-nab ar-mu-ga.

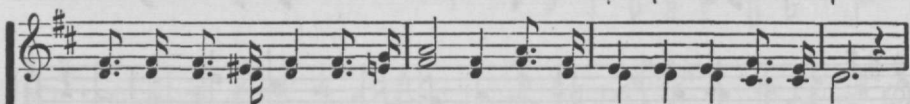
2. Olin haavatud ja eksind, Vaevatud ja koormatud, Aga minu murtud südant Jeesus pole põlanud.

3. Oo, kui suur ja imeline! Kõik Ta mulle andestas. Rõõmsalt laulan Teda kiites, Kes mind päästis, vabastas.

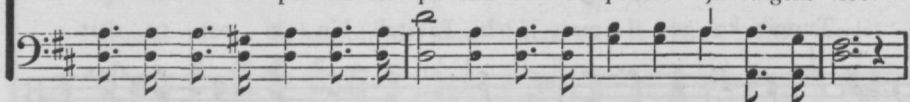
4. Kui kord oma eluõhtul Jõuan kuldse ukseni, On see Jeesu armu pärast Avatud ka minule.

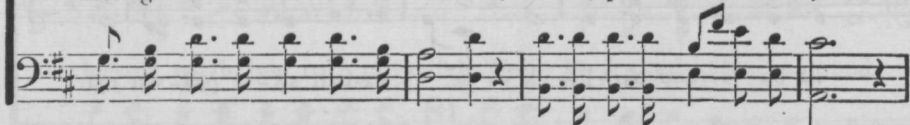
Armu-al-lik a-la-ti voolab, Jee-su ristist ta vä-ja keeb.

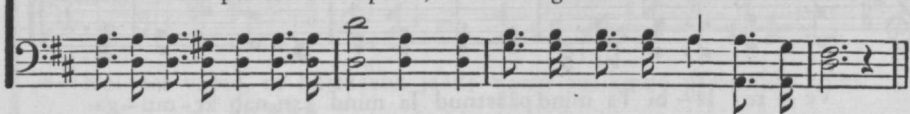
See kõik ve-ri-pu-na-sed pa-tud Ä-ra pe-seb ja valgeks teeb.

Kui-gi sü-da huk-ka mind mõistab, Armu pääle loot-ma ma jään.

Talle ve-ri puhtaks mind peseb, Et val-gemaks kui lu-mi ma saan.

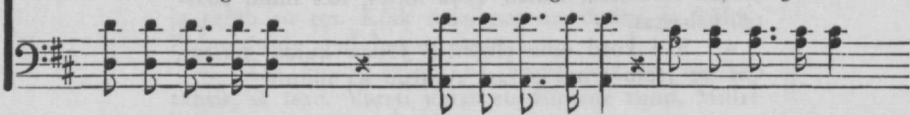

Koor:

Lu ——— mest val-gemaks! Lu ——— mest

Lumest valgemaks! Lumest valgemaks! Lumest valgemaks

val - ge - maks! Tal - le ve - ri puh - taks mind
 Lu - mest val - gemaks
 pe - seb, Et val - ge - maks kui lu - mi ma saan.

2. Tema raske kannatus, valu, Verehigi ja okas-kroon, Tema reiad, vermed ja haavad Ja Ta häbistav ristisurm, Need mu hingeankruks on saanud, Nende pääle lootma ma jään. Talle veri puhtaks mind pe-seb, Et valgemaks kui lumi ma saan.

3. Tema karjast eksinud olin Patukõrves kui kadund tall. Säält mind Hingekarjane leidis, Kandis koju mind öla pääl. Lapseõigus kingiti mulle, Isakotta igavest' jään. Talle veri puhtaks mind pe-seb, Et valgemaks kui lumi ma saan.

Armu - al - lik voo - lab. Õnn, kes sel - le lei - ab! Ta on

a - la - ti Lah - ti kõi - gi - le.

2. Kui sääal ennast pesed, Lumivalgeks lähed. Järjest voolab ta Jeesu verrega.

3. Röövel risticambal Leidis elu surmas. Selles olen ma Tervist leidnud ka.

4. Kallis elujõgi, Suur on sinu vägi. Igavesti sa Seisad muutmata.

5. Haiged teed sa terveks, Kurvad hinged rõõmsaks. Sust saab Talle pruut Täiest' ehitud.

6. Kui mu surnud süda Esmalt märkas seda, Sellest ajast hing Kiidab järjest sind.

7. Jeesust kiidan seni, Kuni keel jääb kinni, Kuni hauda läen Ja Su palet näen.

8. Siis saan krooni kanda. Sääal mull' lubad anda Kullast kandle ka, Mille ostnud Sa.

9. Selle hoidsid mulle, Sellel mängin Sulle Tänu, kiitust ma Taevakooriga.

A uli-selt kõ-lab pääst-mi-se hüüd, Pa-tu-seid kut-sub

Is-sand veel nüüd. Suu-ri ja väik-seid ko-gub Ta veel,

Pääs-tab ja ju-hib neid e-lu-teel. neid e-lu-teel.

2. Rutta, oh hing, nüüd Kolgatale, Anna end täna Jeesusele! |: Pattudest vabaks saada sa võid. Jeesuse veri kustutab süüd. :|

3. Kauga sa Päästjat põlanud tõest'. Mõtle: Ta surma läks sinu eest! |: Seisata täna, mõtle, oh hing! Tahad sa olla õnnetu vang? :|

4. Iial maailm ei rahulda sind; Otsides õne pe-tad sa end. |: Aga kui armu saad Päästja käest, Rõõ-muga jäta kõik selle eest. :|

5. Õnnelik võitlustes alati, Õnnelik elus ja sur-maski |: Võid sina olla, kui õndsaks saad; Lahkudes maa päält taeva sa läed. :|

435.

Ei kau-gel Ju-ma-la riigist Ja siis-ki veel van-de all!

Küll Ju-mal on kut-su-nud pal-ju, Kuid pi-sut on tu-li-jaid Tal.

Koor:

Küll nõu-tak-se vä-he Ta riig-ki. Kui pi-sut on tu-li-jaid Tal!

Küll Ju-mal on kut-su-nud pal-ju, Kuid pi-sut on tu-li-jaid Tal.

2. Ei kaugel Jumala riigist! Hääl hüüab ka südames: „Miks seisad sa pimedas õues, Kui valgus ja rõõm on sääl sees?”

3. Ei kaugel Jumala riigist! Ust praegu veel lahti näed. Kui ükskord see pannakse kinni, Siis jäädavalt hukkuma pead.

436.

Ei või üks-ki sõnum rõõmus-tavam ol-la Kui see, et Jee-sus kutsub

pa-tu-seid. Sest, vaenehing, oh tötta, tötta tul-la Sel-le juurde,
pa-tuseid

Koor:
kes sind ta-hab päästa nüüd! Tu-le tä-na, tu-le täna! Jeesus kutsub

pa-tu-seid, I-sa võ-tab vastu neid. Tu-le tä-na, tu-le tä-na!

I-sa ko-jas õn-ne-lik sa ol-la võid.

2. Eks sa ole küllalt juba pattu orjand, Kas on ta sinu südant rahuldand? Ei sugugi, vaid sulle koor-mat korjand, Mille läbi oled õnnetumaks saand.

3. Eks sul ole ka kui kadund pojal isa, Kes jõuab kõiki ülal pidada? Sest jäta hirmus patuelu maha, Rutta Tema armurinna juurde sa!

4. Isa tunneb kaugelt sind ja tõttab vastu, Ehk oled sa küll üsna räbalais. Sind suudleb Ta ja tõmbab rinna vastu, Kus on armastaja süda tuksumas.

5. Heida vanad paturõivad täna maha, Mis sind nii raskelt siin veel rõhuvad, Ja lase armujões end puhtaks pesta! Siis sa Isakojas uued riided saad.

6. Tõesti, siis sa alles leiad õige õnne, Kui Isa rinna ääres hingad sa. Sää! maitseid, mida pole mait-send enne, Oled armu läbi lepitatud ka.

Elu on nii lü-hi-ke Nagu kuldne ke-va- de Ja kui lil-le õitsmi-
Päevad mööda rut-tavad, Surma poo-le tõt-tavad Ja sind kaasa võ-ta-

Koor:

ne. Valmis-ta! Valmis-ta, oh valmis-ta! Pea sind
vad. Valmis-ta! Valmista, oh valmista!

kutsub surma-in-gel. Valmista! Valmista! Päästja juurde tu-le nüüd, Palu

andeks o-ma süüd, Muidu hiljaks jää-da võid! Valmis-ta!

2. Teadmatu on sulle tund, Millal uinud viimset und. Ons sind veri puhastand? Valmista! Surmakäsk võib tulla pea, Majaasjad korda sea! Kindlat aega sa ei tea. Valmista!

3. Hoiatusest hooli sa! Hakka Jeesust paluma, Et su hinge päästaks Ta! Valmista! Jeesus Kristus ootab sind, Oled Tema verehind. Anna lepitada end! Valmista!

Hing, kui patudhirmust va - lu Teevad si-nu-le, Otsid ha-lastust ja e - lu,

Koor:

Vaata ü-les-se taevas-se! Vaata ü — les, vaata ü — les! Armu-

Vaata ü-les, vaata üles!

uks onlah-ti nüüd. Talle ve — ri, armu me — ri, See kustutab su

Tal-le ve-ri, armu-meri,

süüd.

2. Ei su rusukspekstud südant Põlga Jeesus siin,
Kui küll öö su vaimu köitnud, Ohkad alati raskesti.

3. Jeesus aitab, palu aga, Kui küll nutad sa!
Tema parandab su viga, Usu, et on Ta sinuga!

4. Armuukse ette tõtta ilma kartmata! Astu
sisse, tröösti võta! Kuule, sind ju Ta kutsub ka!

5. See, kes usub südamega, Veres pestud saab Ja
kes Jeesust oma suuga Üles tunnistab, õndsaks saab.

Hing, kus su va-ra, üt-le mull', Kas siin või tae-vas ü-le-val?

Võib ol-la, et maa-il-ma õnn Sull'armsam veel kui Jumal on.

2. Oh häda, mis kord sinust saab, Kui maailm sind veel võrgutab? Maailmaga siis pead küll sa Ka viimaks hukka minema.

3. Oh lase ennast täna sa Veel Talle pruudiks kihlata! Kõik, mis sull' armas, anna Tall'! Siis on sul vara üleval.

4. Maailm küll on siis sinule Kui nutuorg ja okastee, Kus süda tihti nutta saab; Sind Jeesus siiski rõõmustab.

Hing, rut-ta e-lu-tee-le Nüüd noo-rus-i-lu-ga Ja

eh-teks e-ne-se-le Tõe-pär-leid os-ta sa! Siis

se-da tae-va-va-ra Pea sü-da-mes ja käes, Et ilm ei

rii-suks te-da Sult ka-va-lu-se väes!

2. Oh rutta, kui veel päike Sull' paistab selgesti
Ja tema kuldne läige Sind kutsub rõõmusse! Oh
nõua ühte taga Ja lase jääda muu! Mis aitavad kord
aga Lust, vara, uhkus, au?

3. Veel enne muret rutta Ja valu, silmavett! Oh
ära homseks jäta, Vaid otsi täna tõtt! Sa oma Looja
pääle Nüüd mõtle noorelt siin Ja anna süda Talle,
Siis tulgu rist või piin!

Hing, rut-ta nüüd Kol-ga-ta mäe-le! Sind hüü-ab veel Jee-su - se

hää. Ta heldu - se al - li - kas meile On roh-kes-ti voo - la - mas sääal.

Koor:

Oh tul-ge kõik Kolgata mäe — le, Jah, sinna, kus Jeesu-se rist!
Oh tul-ge kõik o-me-ti Kolgata mäele, Jah, ru-ta-ke sinna, kus Jee-suse rist!

Sääal osaks saab rahu veel tei — le Just täna Ta haavade seest.
Sääal osaks saab rahu Sääal osaks saab rahu veel tei-le Just täna Ta haavade seest.

2. Kui pattude pärast su süda Siin leinab ja süüdistab end, Siis kanna Ta risti all' seda! Ta päästab ja vabastab Sind.

3. Oh tule, sest Jeesuse veri Ka peseb su patud kõik tääl! See hoovab kui taevalik meri Veel ikka, täis õnnistust, sääal.

4. Oh õnnis, oh õnnis see elu, Mis ootab meid taevaste sees! Ja Kolgatal juba see ilu Kõik särab me silmade ees.

Hing, tu - le pa - tu - koorma - ga! Sa ve - res lei - ad päästmist, Sind

Jee - sus ta - hab ai - da - ta. Oh kuu - le Te - ma hüüdmist!

Koor:

U - su Sõ - na, u - su Sõ - na, U - su Jee - sust nüüd! Ta võib päästa,

voib sind pääs - ta, Võib sind pääs - ta nüüd.

2. Ta suri su eest Kolgatal, Ta annab patud andeks. End pese Tema verrega! Siis saad sa lumivalgeks.

3. Tee, tõde, elu üksi Ta, Kus hing võib rahu leida. Eks vabaneda taha sa Neist paeltest, mis sind hoidmas?

4. Oh tule, lähme käsikäes Nüüd teele viibimata Siit rahumaale Jeesu väes, Kus rõõmu lõppemata!

I - sa - ma - jast kord lah - ku - sin ma, O - lin ek - si - nud,
Lus - tis, röö - mus ma e - la - sin ka, Saa - tan vae - vas mind

ka - du - nud poeg. Na - gu o - ri ma hoo - le - ga te - gin ta
ko - gu see aeg.

tööd, O - lin rõ - hutud päe - vad ja ööd. A - ga ik - ka üks hää l noomis

mind: „Pöö - ra end, pöö - ra end, pöö - ra end!”

2. Seda häält algul põlgasin küll, Ei ma andnud tall' eneses maad, Mõned sõbrad ka ütlesid veel: „Ära pöördu! Mis kasu sest saad?“ Tegin südame kõvaks ja ütlesin siis: „Elan nõnda kui maailma viis.“ Aga ikka üks hääl noomis mind: „Pööra end, pööra end, pööra end!”

3. Viimaks vara ja jõud otsa said, Sõbrad viim-
seni lahkusid must. Siis mu hing näljahädasse jäi, Ära lõppesid rahu ja lust. Silmaveega siis sageli mõtlesin veel Isamajale, vendadele Ja see hääl valjult manitses mind: „Pööra end, pööra end, pööra end!”

4. Isa juurde siis ruttasin ma, Nüü kui olin, ei võinud ma muud. Kui ju eemalt mind nägi, siis Ta Jooksis vastu ja andis mull' suud. Kõige kallima kuuega kattis Ta mind, Oh, suurt rõõmu siis tundis mu hing. Süda sulas kui vaha mu sees Isa ees, Isa ees, Isa ees.

5. Siis ma kogeldes hakkasin ka Tunnistama, mis patte ma teind. Mõne sõna sain öelda, siis Ta Armusõnaga vaigistas mind: „Ole julge, mu poeg, kõik su patud ja süüd Selgest armust ma kustutan nüüd.” Veel Ta ütles, kui andis mull' suud: „Unustud, unustud, unustud!”

J eesus, hin-ge-arst, kõik korda seab. Mured, mi - da kannad, need Ta

teab. Võitlust, mi-da võitled pal - ve-ööl, Tunneb hinge-arst ja aitab veel.

K o o r:

Pa-tukoorma, raskelt rõ-hu - va, Ve-re lä-bi ä - ra võ - tab Ta.

Patukoorma, rõ-hu - va, Ve-re lä-bi võ - tab Ta.

Hing, kes kaebad pa-tu mus - tas öös, Armas-tu - ses sei - sab Ta su ees.

Armas-tuses Ta su ees.

2. Tormid Tema käsul vaikivad, Näljased Ta laualt toituvad. Nõrkev hing, tea: Temas leidub veel Jõudu, mida vajad kitsal teel.

3. Patune, kui päästmist otsid sa, Temalt, hinge-arstilt, selle saad. Seisab ka kord surmajordan ees, Ta viib läbi neistki lainetest.

Jeesus kord seisis sääl kohtu ees, Sõbrad kõik eemal ja hirmu sees.

Pi-laa-tus kü-sis veel kar-tu-ses: „Mis ma teen Jee-su — se — ga?”

Koor:

Mis sa teed Jee-su — se — ga, Se-da pead teadma sa. Eks sa ei

kar-da, kui kü-sid: „Mis Ta teeb mi-nu — ga?”

2. Jeesus on täna veel kohtu ees: Austatud sinust või põlguses? Ütle, mis räägib su süda sees! Mis sa teed Jeesusega?

3. Kas sa teed nii kui Pilaatus ka? On sul nii raske nüüd vastata? Praegu siinsamas pead valima, Mis sa teed Jeesusega.

4. Seisad kui Peetrus veel kaugel sa? Või on sul tahtmine minna ka, Surra ja elada Temaga? Mis sa teed Jeesusega?

5. Jeesus, ma annan kõik Sinule, Rõõmuga astun Su järele, Tahan Sind teenida alati. Seda teen Jeesusega.

Jeesus kutsub pa - tu - seid, Saa - dab e - lu - tee - le neid. Siin on

K o o r:

see, kes päästab teid: Jee - sus kut - sub pa - tu - seid. Kuul - ge

rõõ ————— mu - sõ - nu - meid: Jee - sus kut -
 Kuulge sõ - nu - meid Kuulge sõ - numeid: Jee - sus kutsub

————— sub pa - tu - seid! Kuul - ge rõõ —————
 pa - tuseid! Jee - sus kutsub patuseid! Kuulge sõ - nu - meid

mu - sõ - nu - meid:

Kuulge sõnumeid Jee - sus kut - sub pa - tu - seid!

2. Oled läinud kaugele, Siiski ustav Karjane
Juhatab sind teele nüüd. Jeesus kutsub patuseid.
3. Tulge kõik, oh tulge nüüd! Jeesus kingib
tõsist hüüt. Uskuge, Ta hüüab teid! Jeesus kutsub
patuseid.
4. Võta hing, nüüd julgust sa, Looda vere pääle
ka! Jeesus kustutab su süüd, Tema kutsub patuseid.

Jeesu - se juur - de, hing, tu - le, Kui pa - tud vae - va - vad sind!

Le - pi - tus - haa - va - des sul - le Kol - ga - tal lu - nas - tus - hind.

Koor:

Jee - su - se juur - de, hing, tu - le! Ta hõlmas hin - ga - ta saad.

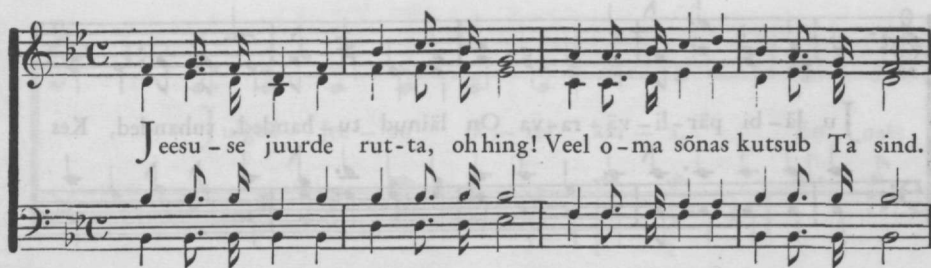
Tor - mi - des kartma - tu o - le! Sääl lei - ad ra - hu - list maad.

2. Jeesuse rüpe sees varjul Magusalt hingata võid.
 Ümber on tormid küll valjud Maailma meredel nüüd.

3. Ütle, mispärasest veel viibid Maailma radadel
 sa! Jumala riik on su ligi Tulnud ju õndsusega.

4. Pea läh'vad mööda su tunnid. Elu kui vari on
 tõest'. Surm oma kibedad annid Jagab sull' armutust
 käest.

5. Mõtle, mis rõõm on kord olla Päästetud hul-
 kade seas, Kristuse ette sääl tulla Austusekrooniga
 pääs!

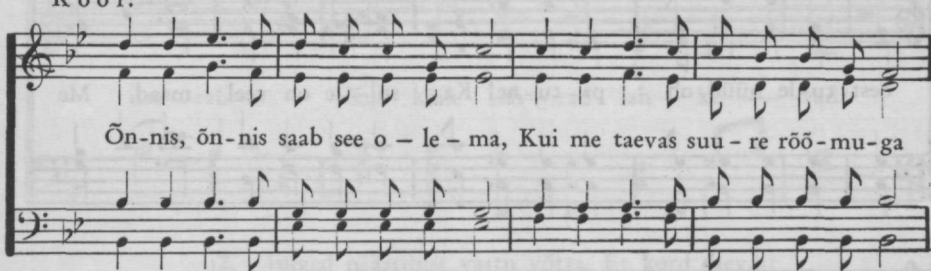

Jeesu - se juurde rut - ta, oh hing! Veel o - ma sõnas kutsub Ta sind.

Jah, mei - e kes - kel sei - sab Ta siin, Hüü - ab: „Oh tul - ge kõik!”

Koor:

Õn - nis, õn - nis saab see o - le - ma, Kui me taevas suu - re rõõ - mu - ga

Sääl ing - li - te - ga kõik lau - la - me Au - kii - tust Tal - le - le.

2. Tulge, kõik vaesed, vaevatud, nüüd! Jeesus teil' pakub armu ja hüüt. Andeks Ta annab kõik teie süüd. Tule, oh kadund hing!

3. Tänapäev pakub Ta armu veel, Tahab meid saata õigusele. „Tulge nüüd kõik!” nii kõlab Ta hääl. Tule, oh armas hing!

Ju lä-bi pär-li-vä-ra-va On läinud tu-handed, tuhanded, Kes

pestud Tal-le ve-re-ga, Ent siis-ki on veel maad, on veel maad.

Koor:

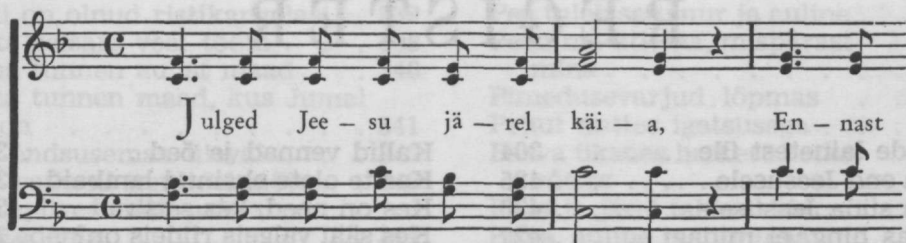
Sest tu-le nüüd, oh pa-tu-ne! Ka sul-le on veel maad. Me

pa-ra-dii-si lä-he-me, Kus õnd-sad e-la-vad.

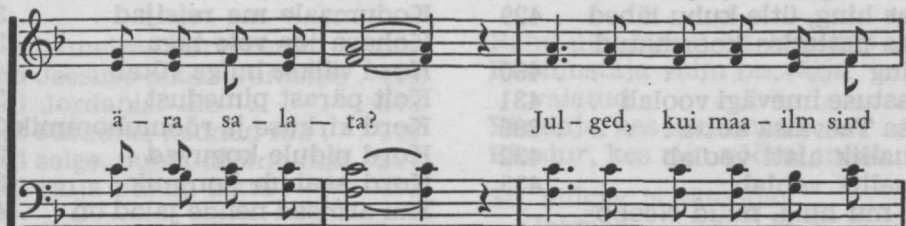
2. Sääl maad on kurdil', pimedal' Ja vaesel' vigasel', Sest et nad Issand Kolgatal Kõik ostis enesel'.

3. Sääl maad on veel ka röövlile, Kui Jeesust usub ta. Sest võid sa tulla julgesti, Kes iial oled sa.

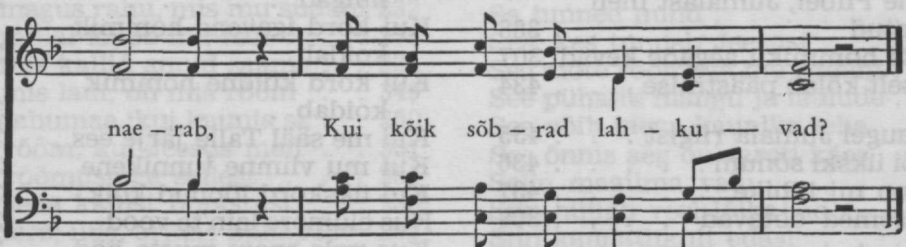
4. Sääl maad on igal' hingele, Kes nõuab õnnistust Ja teab, et Jeesus üksinda Teeb lahti taeva-ust.

Julged Jee - su jä - rel käi - a, En - nast

ä - ra sa - la - ta? Jul - ged, kui maa - ilm sind

nae - rab, Kui kõik sõb - rad lah - ku - vad?

2. Julged päästmist vastu võtta, Et kord taevast pärida, Risti juurde kohe rutta, Et kord hiljaks ei jääks sa!

3. Linn, mis mäele ehitatud, Seda ei või varjata. Usku, mis sind õndsaks teinud, Seda ei või salata.

4. Kui on Kristus ja Ta veri Kalliks saanud sinule, Siis sa pead ka tunnistama Oma usku kõigile.

5. Ei maailma naer ja laimus Enam sind või haavata; Rõõmuga sa risti kannad, Õnnelik su süda ka.

6. Vali, sõber, surm või elu! Poolt või vastu olla saad. Oled seni vastu seisnud, Lange risti ette nüüd!

7. Palu puhastust ja armu Talle kalli vere sees! Palu jõudu, palu julgust Käia Tema jälgedes!

8. Mõttele, sõber, mis see maksab, Kaalu aegsast' järele: Maa pääl risti — taevas krooni! Võitlusest saad rahuks.

REGISTER

Aegade lainetest üle	304	Kallid vennad ja õed	398
Anna end Jeesusele	425	Kas te olete eksinud lambaid	399
Anna süda Jeesusele	426	Kes on need, kes seis'vad	312
Armas hing, ei midagi	427	Kes sääl valgeis riideis on?	313
Armas hing, Jeesuse juurde	428	Kinnita surijaid	400
Armas hing, ütle kuhu lähed	429	Kodumaale me reisijad	314
Armas pattudes koormatud hing	430	Kohava jõe vete taga	315
Armastuse imevägi voolab	431	Kord väikse hulga võtab	401
Armsa Taevaisa kotta	305	Koit pärast pimedust	316
Armullik alati voolab	432	Kord kirkuse ja rõõmuhommik	317
Armullik voolab	433	Kord pidule koguvad	318
Astu, mu hing, nüüd Neebo mäele	306	Kord saabub hommik	319
Auline Piibel, Jumalast meil antud	388	Kui armsad nende jalad on	402
Aulise hommiku aegade kevad	307	Kui end koguvad päästetud hulgad	320
Auliselt kõlab päästmise	434	Kui kord igavene hommik koidab	321
Ei kaugel Jumala riigist	435	Kui kord kuldne hommik koidab	322
Ei või ükski sõnum	436	Kui me sääl Talle järje ees	323
Elu on nii lühike	437	Kui mu viimne tunnikene	324
Eluasemed ootavad	308	Kui ükskord lõpnud kõik	325
Hing, kui patud hirmust valu	438	Kus elumere lain'te vood	326
Hing, kus su vara	439	Kus pole enam musta ööd	327
Hing, rutta eluteele	440	Kõigis paigus kõlab	403
Hing, rutta nüüd Kolgata mäele	441	„Kõik tulge“, hüüab Jeesus	328
Hing, tule patukoormaga	442	Kõrves üheksakümmend üheksa	404
Imeõnnis püha laulujõgi	309	Küll elutee on vaevane	329
Isamajast kord lahkusin ma	443	Küll suuri asju ma Piibli sees	389
Jeesus, hingearst kõik korda seab	444	Külva nüüd tõeseemet	405
Jeesus kord seisis sääl kohtu ees	445	Laiad väljad valendavad	406
Jeesus kutsub patuseid	446	Ma janunen ja ootan	390
Jeesus käib siin võites läbi	396	Ma mõtlen siin alati taeva	330
Jeesus tõi meil õnnistuse	397	Ma näen üht maad sääl kõrgel	331
Jeesuse juurde, hing, tule	447	Ma olen võoras siin	332
Jeesuse juurde rutta, oh hing	448	Ma seisan kurja ilma pääl	333
Jeruusalem, sa püha taevalinn	310	Ma tunnen nüüd linna	334
Jeruusalem, sa taevalinn	311	Ma usus näen pühade linna	335
Ju läbi pärlivärava	449	Maailma ruumist läbi	336
Julged Jeesu järel käia	450	Me kiitleme taevasest rahust	337
		Me tormist siin ei hooligi	407
		Meie vaev on üürikene	338

Meil on olnud ristikangelasi . . .	339	Pea tuleb see suur ja auline . . .	355
Miks seisate veel tööta . . .	408	Pean ma ütlema, mispärast	
Mina tunnen aulist maad . . .	340	mina	253
Mina tunnen maad, kus Jumal		Pimedusevarjud lõpmas . . .	356
on	341	Pruut nuttes igatsusega . . .	254
Mu õndsusemaa üleval . . .	342	Päeva üksnes hetkest hetke	
Mul vaikseil tundidel mõte . . .	343	võttes	255
Murepilvest läbi paistab		Päästja järel tahan käia . . .	256
Eedenis	344	Püha, auline inglite maa . . .	357
Mõtle, mis arm sulle osaks saab	409	Pühäl ristiteel koju lähen . . .	257
Nii kui metsas hirvekene . . .	391	Rahu mul ainult on Jeesuses . . .	258
Nüüd Jeesuse hääks võitleme . . .	410	Rõomustaja vaim on välja	
Nüüd Jordanist üle	345	valatud	392
Nüüd Paradiisi leidnud ma . . .	346	Rändaja, kes kodumaale . . .	358
Nüüd selge, puhta rõõmu maa	347	Rändur, kes siin vöõral maal . . .	259
Nüüd välja pühha sõtta	411	Sa, hiilgav ja sätendav	
Oh hinged, tulge, vaadake . . .	348	Isamaa	359
Oh magus rahu, mis mu südant	232	Sa ilus maa	260
Oh millal lõpeb mu tee?	233	Sa tunned mind	261
Oh mis kallid annid saame . . .	234	See, kes tunneb Jeesust	262
Oh mis laul, oh mis rõõm	349	See mõte rõõmuga mu südant . . .	360
Oh rahumaa, kui kaunis sa	350	See pühalik mängu ja laulude . . .	361
Oh rõõm, kui Jeesus meil'	351	See võib taeva kauniks teha . . .	362
Oh rõõmustage sellest	235	See õnnis aeg on varsti käes . . .	263
Oh seda kallist õnnistust	236	Selle maailma valu	363
Oh tere, ilus, armas pühapäev	237	Siin hüüab veel lõikajaid	414
Oh tulge, vennad-õed	238	Siin kannatlikult edasi	264
Oh tulge, vennad, ühes	239	Siin maa pääl mul ei ole	364
Oh tõsta silmad taeva poole . . .	240	Siin olen ma teekäija	265
Oh usu, et Jumal täiesti on truu	241	Siin on meil häda ja ahastust . . .	266
Oh vaadake suurt armastust . . .	242	Siis kui Peigmees tuleb	365
Oh valva sa	243	Siit hiilgavatelt kõrgustelt . . .	267
Oh õnnis aeg, mil jõuad sa	352	Sinu südames, oh Jeesus	268
Oh ära karda, mu reisisõber . . .	344	Sinul tee, see on ikkagi parim . . .	269
Olen rõõmus, et Jeesust võin		Su nimi on hädas mu abi	270
teenida	245	Su risti varjus, Jeesus	271
Olge vaprad võitlema	246	Surmast üles tõusis Jeesus	393
Olgem võitluseks valmis	247	Suur Jumal väega läbi läheb . . .	415
Oma Kuningal' laulan ma	248	Sõdi usu eest	272
On allikas, mis ikka keeb	249	Sõjas olen, kodu ootab	273
On see tee küll kitsas	250	Sääl ülal taevaruumides	366
Oo säravat krooni	353	Sääl üleval on lõpnud häda . . .	367
Oota, hing, oh oota	251	Ta saadab mind, oh ime arm	274
Palju, palju tööd on teha	412	Taevaisa arm meil' särab	416
Paljud hinged hukka läh'vad	413	Taevakodu tähemere üle	368
Pea kinni, armas vend	252	Taevas ilus on elada	369
Pea on võitlemine möödas	354	Taevas üleval on mu kodumaa	370
		Taevasest kõrgusest maha	275

Taevasse, Jeruusalemma . . .	371	Veel elad, vanemate usk . . .	290
Tahad õnnelik siin olla sa . .	417	Veel üks õnnis hingamine . .	379
Tee tööd! Öö ligi jõuab . . .	418	Veel üks üürrike aeg	380
Teekäija, ära karda	276	Vend, kas oled varjul	291
Tihti mõtleb mu meel	372	Vennad see on meie kohus . .	422
Tiibade varju all olen	277	Vii mind kõrge kalju pääle . .	292
Truu Issand on üks tugev kindlus	278	Võitle hästi, kui sind armsalt .	293
Truu ja ustav on see sõna . . .	279	Võta rist, käi Jeesu järel . . .	294
Tugevad on Jeesu käed	280	Võtke Jeesu armastusest laulda	381
Tule nüüd meile, Issanda vaim	394	Väsid ära käies kitsal eluteel .	295
Tõe usu eest vahvalt võitlema	281	Väsind hing, kes kodu poole . .	296
Tõuske üles, sõbrad, tõt'ke . . .	282	Väsind laps, varsti hingad . . .	382
Täiesti kõik Jeesusele	283	Väsind rändur, kes sa taevasse	297
Täit rõõmu tunnen taevas	373	Õiget rõõmu need hinged tunnevad	298
Tööd on küll sinult	419	Õnnelik on see, kel usujulgus . .	299
Töötegijad, miks väljal	420	Õnnis kodu meid ootab	383
Usalda Jumala sõna	284	Õnnistud piibel	395
Usu end läbi, võitleja hing	285	Õnnistuste mäele saadab	300
Usus paistab me kodumaa rand	374	Õpeta Jeesus	423
Vaat! hauast läbi hiilgavad	375	Ära karda tormiteedel	301
Vaata, kuidas ristilipu alla	421	„Ärgake!“ nii vahid hüüdvad . .	384
Vaata, varjud ju venivad pikaks	286	Üks riik on taevas üleval	385
Vahid, vaadake, kas näete	287	Üksipäinis, jah, Jumala juures	302
Vahimees, ons näha juba koitu	288	Üksipäinis mul Jumalas	303
Vaigista end, nutja süda	289	Üles vennad! Võitlusele	424
Varsti, kui hiilgavad tähed	376	Üleval jäädavas rõõmude riigis	386
Varsti rännak lõppenud	377	Üleval on mu kodu	387
Varsti Talle pulmad	378		

